

జి.యకె.వి.ప్రసాద్ సమూహం అధిపతి సృష్టకర్త

హం. రమేష్ నాయకుడు కె.వి.ఆర్. పి.ఎం.ఆర్. కె.ఎం.ఆర్. కె.ఎం.ఆర్. కె.ఎం.ఆర్. కె.ఎం.ఆర్.

అదాజీవి

ప్రేక్షక చూడకముందు
తెలిసికొనకముందు

అదాజీవి

కవయిత్రీ
ప్రేక్షకము

VANI PUBS

అదాజీవి

కేశ సంపదకు

రీటా

శ్రీరా పురుషులూ వాడవచ్చును

ఓపర్ ఎకానమి (100 ml) పైజులో కూడా వస్తున్నది

సంస్థాపకులు

శ్రీ॥ శే॥ వి. వి. రాఘవయ్య

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

శ్రీమతి లీలావతి

రాఘవయ్య

ఫిబ్రవరి 1981

సంపుటి 19

విషయసూచిక

సంచిక 1

మనసు సంగతి	8	జయశాగరాజ్
ప్రేమసింహాసనం (సీరియల్)	21	యద్దనపూడి సులోచనారాణి
మరికి (మొదటి బహుమతి కథ)	24	సదానంద్ శారద
శ్రీవారి శ్రమదానం	42	పనశ్రీ
తెలుగు మాష్టారి ప్రైవేట్	49	పులివెర్ల సుబ్బారావు
సీతా! ఓ సీతా!	56	దేవి పియ
మరో మొరాయియా (రెండవ బహుమతి కథ)	66	శే.స్వీ
మీరా (సీరియల్)	73	లక్ష్మి
ఓ చల్లకథ	82	మార్గిరెడ్డి సులోచన
చేతివెన్నముద్ద	98	వాణి
గోడమీది రాతలు (మూడవ బహుమతి కథ)	98	టి. శశిశ
శ్రీ	107	గోవిందరాజు సీతాదేవి
కొత్తపుస్తకంతో కొంతసేపు	13	సి. ధర్మారావు
నినిమా	19	దేవీదాసు
పడబంద ప్రహేళిక	26	శ్రీ శ్రీ

ఈ నెల నవలానుబంధం

కర్మ భూమి

రచన : బలివాడ కాంతారావు

ముఖ చిత్రం : రేఖ, చివరి అట్టమీద : రతి

జ్యోతి, 1-8-4/1/1 చిక్కడపల్లి, హైదరాబాదు 500 020

సంవత్సర చందా (ప్రత్యేక సంచికతో సహా) రు. 50

సిరిసంపదలలోనే సమస్త సౌఖ్యాలూ వున్నాయని
నమ్మేవారొకరు:

భోగభాగ్యాలు లేకపోయినా, మమతానురాగాలు
మూర్ఛిభవించిన భర్త సాన్నిధ్యంలోనే సకల
సిరిసంపదలూ లభిస్తాయని విశ్వసించేవారొకరు:

విభిన్న మనస్తత్వాలు గల ఈ యిరువురు యువతుల
జీవిత గమనం ఎటువంటి మలుపులు తిరిగింది?
ఏవిధమైన ఆవేశాలకు, ఆవేదనలకు లోనైంది?

జ్యోతి పాఠకులకోసం ప్రత్యేకంగా

ఆంధ్రుల అభిమాన, అపురూప రచయిత్రి
ఆరెకపూడి(కోడూరి)కౌసల్యాదేవిరామశాస్త్రి
రచించిన రసవత్తరమైన సీరియల్ నవల

సా భా గ్య ల త

వచ్చే సంచికలోనే ప్రారంభం!

ఆయన అపురూప కథకుడు !

1980 పోతూ పోతూ ఒక తెలుగు రచయితని తీసుకుపోయింది. సరళ సుకుమార వచన రచయిత, అతి తక్కువగా రాసి అమితంగా అభిమానించబడిన అపురూప కథకుడు రుద్రాభట్ల నరసింగరావు మరి లేరు. దాదాపు ఒకటిన్నర దశాబ్దంగా మృత్యువుతో ముఖాముఖి, బాహాబాహి పోరాడి అలసిపోయి ఆయన మన నుంచి సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. రుద్రాభట్ల సన్నిహిత మిత్రులలో ఒకరైన శీలాపీఠాజుగారు ఈ దుర్వార్త విన్నవెంటనే రాసి యిచ్చిన శ్రద్ధాంజలిని ఈ సంచికలో ప్రచురించాము. ఇటీవలనే రుద్రాభట్ల పంపించిన ఒక చిన్న కథని కూడా ఈ సంచికలోనే ప్రచురిస్తున్నాము. ఆయన మృతివల్ల మా ప్రగాఢ మైన సంతాపాన్ని ప్రకటిస్తున్నాము.

1980 జ్యోతి కథల పోటీలో ప్రథమ [రు. 750], ద్వితీయ [రు. 400], తృతీయ [రు. 300] బహుమతులు పొందిన కథల్ని, బాపూగారి బొమ్మలతో ఈ సంచికలో ప్రచురించాము. ప్రత్యేక బహుమతి పొందిన కథల ప్రచురణ వచ్చే సంచిక నుంచి ప్రారంభమవుతుంది.

జ్యోతి పాఠకుల రస హృదయాలను రంజింపజేసిన, యద్దనపూడి సులోచనారాణిగారి సీరియల్ నవల 'ప్రేమ సింహాసనం' ఈ సంచికతో ముగుస్తోంది. ఆంధ్ర పాఠకుల అభిమాన రచయిత్రి ఆరెకపూడి [కోడూరి] కౌసల్యాదేవి రామకృష్ణ గారి ధారావాహిక నవల 'సౌభాగ్య లత' వచ్చే సంచిక నుంచే ప్రారంభిస్తున్నాము. జ్యోతి పాఠకులకు కౌసల్యాదేవిగారు చిరపరిచితురాలు. 'సౌభాగ్య లత' జ్యోతి పాఠకుల హృదయాలను పెనవేసుకు పోతుందని ఆశిస్తున్నాము.

వ. శుభం

బాగుంది

‘జయప్రద’ ముఖచిత్రంతో వెలువడిన జనవరి '8 జ్యోతి'లో దేవుప్రేమగారి ‘సీతా ఓ సీతా’ నాటిక వెర్రిటిగా ఉంది. అనువాద కథ ‘ఖుషియా’ బాగుంది. రామాచార్యగారి ఆనువాదం సరళంగా చాలా బాగుంది. ఈ నెల

‘మల్లిక్’ గారి కాద్దూన్స్ బాగా నవ్వించాయి ‘కుక్కు’ లగరించి కాద్దూన్స్ వేసి నవ్వించడంతో మల్లిక్ గారిదే ఆగ్రహం ‘అవతకు కాద్దూన్’ ఇలాగే కంటిన్యూ చేస్తే బాగుంటుంది.

వల్లభనేని హనుమయ్య చౌదరి వదిలి.

రచయితలకు మనవి

* కొందరు రచయితలు తమ రచనల వెంట పోస్టు కాద్దలూ, ఇన్ లాండ్ రెటర్న్స్ పంపుతున్నారు, సమాధానం కోసం. అంగీకరించబడిన రచనల విషయం మేమే తెలియజేస్తాము. కాద్దలు, కవర్లు పంపించనక్కరలేదు.

* పోస్టేజి డ్యూతో మా కార్యాలయం చేరుతున్న రచనల సంఖ్య యిటీవల ఎక్కువైంది. రచనలు పంపించేటప్పుడు, తగినంత పోస్టేజి వుందోలేదో పరిమానుకొని పోస్టు చేయవలసిందిగా రచయితలకు మనవి చేస్తున్నాము. పోస్టేజి డ్యూతో చేరిన కవర్లు మేము తిప్పిపంపించవలసిన పరిస్థితి కలగకుండా రచయితలు జాగ్రత్త పడవలసిందిగా కోరుతున్నాము. ఎడిటర్

జయప్రద ముఖచిత్రంతో వెలువడిన జనవరి 1991 జ్యోతి బాగుంది: “దేతవెన్నముద్ద” బాగుంది. “సీతా, ఓ సీతా” నాటిక చాలా బాగుంది. “ప్రేమ సి-హాసనం” సీరియల్ అందిరికి నచ్చుతోందని అభిప్రాయపడ్డన ఫూడిసులో చనారాణిగారికి అభినందనలు.

పి. ఆర్. రవీంద్ర-ఆనంద్ మైలరం

నూతన దశాబ్దపు తొలిసంచికగా వెలువడిన జనవరి సంచిక ముఖచిత్రంగా సినీమా తారని వేయడం విచారకరం. “ఒక మనిషీ-రెండు పాత్రలు”లో వెంకట్రామయ్య కూతురు-అల్లుడిని వేరుకాపుకం పెట్టి చటం అదే విషయం తరయిల్లో జరిగితే కుప్పకూలిపోవటం నాకు నచ్చింది. పోటీ కథల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను.

యేలె బాలరాజ్, ఖనగాం.

జనవరి నెల “జ్యోతి” అసక్తికరమైన కథలతో చాలా బాగుంది. “మైత్రేయి”-శివల జగన్నాథాచార్యులు రచించిన నవల చాలా బాగా వున్నది. “ప్రేమసి హాసనం” సీరియల్ చాలా బాగుందోంది.

మామిడి వెంకటేశ్వర్లు నూనె

జనవరి నెల జ్యోతి చూడ ముప్పటగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ఈ నెల అందించిన కథలలో “ఒక మనిషి-రెండు పాత్రలు”, “మూడు దృశ్యాలు” ఎంతో తృప్తినిచ్చాయి. “సీతా ఓ సీతా” నాటిక బాగుంది. చదివిన కొలది ఇంకా చదవాలనే కుతూహలాన్ని పెంచి చాలా చక్కని రీతిలో సాగి ఎంతో ఆసవాదాన్ని కలిగించింది. “మీరా” సీరియల్ ప్రతి నెల ఊహించని మలుపులతో ఎంతో గంభీరంగా సాగిపోతూవుంది. మైత్రేయి నవల నచ్చింది కంది గట్టప్రభాకర్

జగం

జనవరి నెలలో ప్రచురించిన శివల జగన్నాథరావుగారి “మైత్రేయి” నవల చాలా బాగుంది. ఉచయితకు మాధవ్యవాదాలు. “మూడు దృశ్యాలు” కథ, “సీతా, ఓ సీతా” నాటిక బాగున్నాయి. సీరియల్స్ “ప్రేమ నింహననం”, “మీరా” రెండు ఎంతో ఇంట రెస్టింగ్ గా సాగుతున్నాయి. కొన్ని కార్టూన్స్ బాగా లేవు చంద్రశేఖర్ దేశాయ్, మహబూబ్ ఖాషా ఆదోని.

బాగులేవు

“జ్యోతి” జనవరి సంచికపై ముఖచిత్రం బాగుంది. “మీరా” సీరియల్ మొదటినుండి చాలా నచ్చింది. రచయిత్రి లక్ష్మిగారికి ధన్యవాదాలు. “ప్రేమనింహననం” సీరియల్ మిగి.పుకి వచ్చింది. ఇంత త్వరలో ముగిస్తుందిని అనుకోలేదు. ఈ సంచికలో కథలు బాగులేవు. ఎ. రజనీ శకుంతల విశాఖపట్నం.

సాంస్కృతిక విశేషాలు

రంగస్థల కళాకారుల మహాసభలు

రంగస్థం వృత్తి కళాకారుల ఏడవ రాష్ట్ర స్థాయి మహాసభలు, ఆంధ్రప్రదేశ్ రంగస్థల వృత్తి కళాకారుల సమాఖ్య ఆధ్వర్యంలో

1930 డిసెంబర్ 28, 29 తేదీలలో హైదరాబాదులో జరిగాయి. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ టి. అంజయ్య అధ్యక్షతన, రాష్ట్ర గవర్నర్ శ్రీ కె. సి. అబ్రహం ఈ సభలను ప్రారంభించారు. సమాఖ్య అధ్యక్షురాలు, ప్రముఖ నటి శ్రీమతి జమున స్వాగతం చెప్పారు. రాష్ట్రం నలుమూలల నుండి వచ్చిన రంగస్థల వృత్తి కళాకారుల సుదీర్ఘ ప్రసంగిస్తూ, కళాకారుల సమస్యలను ప్రభుత్వం నానభూతితో పరిశీలించి, తగిన సహాయక చర్యలు తీసుకుంటుందని ముఖ్యమంత్రి హామీ ఇచ్చారు.

రచయిత్రి వివరాలు

(జ్యోతి కథల పోటీలో మూడవ బహుమతి పొందిన కథ ‘గోపిమీనీ రాతలు’ రచయిత్రి శశికళగారి వివరాలు ఆలస్యంగా అందడం వలన విడిగా యిక్కడ ప్రచురిస్తున్నాము—ఎడిటర్)

పేరు : టి. శశికళ

చదువు : కళాశాలలో చేరే అర్హత ఉండేది : ఊరి పేరేందుకురెండి, ప్రవాసాంధ్ర జీవితం :

రచనా వ్యాసంగం : ఇది మూడో కథ: ముచ్చటగా మూడో కథకి మూడవ బహుమతి ఇచ్చినందుకు ‘జ్యోతి’కి కృతజ్ఞతలు! - శశికళ

వేంకట అవార్డు కార్డును పోటీ

యంగ్ వంగు చిత్రకారుడు టి. శే. 'హుడ్' (ఎ. పి. ఎల్. ఎస్. ప్రసాద్) పేరిట అవార్డుల బహుళకరణకై గత రెండు సంవత్సరాలలో వలసే ఈ పదాది కూడా కార్డును పోటీ నిర్వహించి స్వయం రేపల నిఫాల్సుల ప్రచారం అతుక్తమ కార్డులకు రు. 200/- ఆ తరువాత మూడు ఉత్తమ కార్డులకు ఒక్కొక్కవానికి రు. 100/- చొప్పున మొత్తం మీద రు. 500 నాలుగు నగదు అవార్డులుగా ఇచ్చటానికి స్థాపనమితి, మైదరాని నిర్వహించింది కొన్ని పోటీలకు ఒకానుకలు కూడా జనారు.

మూడు రు. 100 ల అవార్డులలో ఒక దానిని 1980 క్యాలెండరు సంవత్సరంలో వివిధ తెలుగు పత్రికలలో ప్రచురితమైన

కార్డులలో అత్యుత్తమమైనదగా ఎన్నికయ్యే ఎంట్రీకై ప్రత్యేకించారు కాబట్టి అవార్డుల కొరకు కొత్త కార్డులతో పాటుగా ఒక అవార్డు నిమిత్తం ఈ సంవత్సర కాలంలో ప్రచురితమైన కార్డులను కూడా పంపవచ్చు

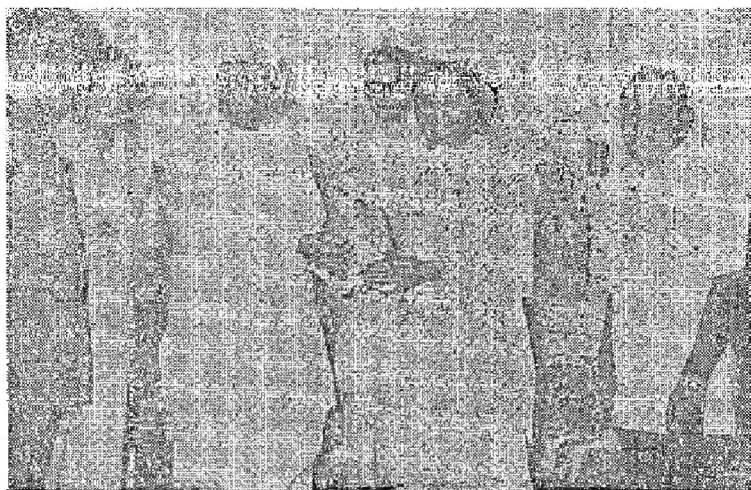
ఎంట్రీలను 1991 జనవరి 26వ తేదీవరకు, "కార్వడర్స్, సాగన సమితి, 1-1.888/20, వివేక్ నగర్ చిక్-డె-పల్లి, మైదరాని-500 020" చిరునామాకు పంపాలి పోటీలో పాల్గొందాచిన వారు నిర్వాహకులకు స్వంత పత్రాసం వ్రాసి పోస్టు కవరు ప.పి నియమ నిబంధనల ప్రకాసి ముందుగా తెప్పించు కొనవచ్చు

అ. జనార్దనరావు
కార్వడర్స్

వంటి ఆర్ట్ డియేటర్స్ నిర్వహించిన జె కాపురెడ్డి సాహితీ రజతోత్సవం సందర్భంగా శ్రీ కాపురెడ్డిని సత్కరిస్తున్న ముఖ్యమంత్రి శ్రీ టి. అంజయ్య

శ్రీ అయ్యప్పరెడ్డి విషయభాస్కర్ రెడ్డి [కుడిచివర] తాము రచించిన 'నది కదిలాస్తే' కావ్యాన్ని రాష్ట్రపతి నీలం సంజీవరెడ్డిగారికి అంకితమిచ్చారు. 1980 డిసెంబరు 24న హైదరాబాదులో డా॥ సి నారాయణరెడ్డి చేతిమీదుగా రాష్ట్రపతి, కదిలివచ్చిన ఆ కావ్యనదిని అందుకుంటున్న దృశ్యమిది.

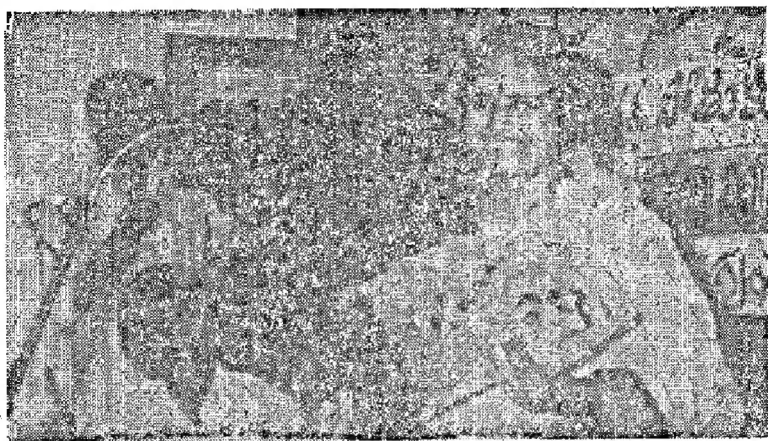
కవిగాయక సంస్కరణ

ఓ శ్రీ దేవురెల్లి కృష్ణశాస్త్రి, ఆమర గాయకుడు ఘంటసాల వేణు వేరు సంవత్సరాలలో ఒకే నెలలో మరణించారు. వచ్చే ఏట వర్షినెలలో వంశీ ఆర్ట్ థియేటర్స్ వారు కృష్ణ శాస్త్రి-మ-ఘంటసాల సంస్కరణ సభ బారీ ఎత్తున నిర్వహిస్తామన్నారు. ఈ సందర్భంగా కృష్ణ శాస్త్రి, ఘంటసాల పాటల పోటీలు నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు. గాయకులు ఘంటసాల పాడిన పాటలు, గాయనులు కృష్ణశాస్త్రి వ్రాసిన పాటలను పాడవచ్చు. ఉత్తమ గాయనిగాయకులకు షిల్డుతోపాటు రూ 118/- నగదు బహుమతి కూడా ఇస్తారు. ఈ సందర్భంలో "అమరకవి కృష్ణశాస్త్రి - ఆమర గాయకుడు ఘంటసాల" అనే పుస్తకాన్ని వంశీ సంస్థ ప్రచురిస్తుంది. ఈ పుస్తకంలో ప్రచురించడానికి "నాకు నచ్చిన ఘంటసాల పాట",

"నాకు నచ్చిన కృష్ణశాస్త్రి పాట" అనే షిల్డుల కోడ వ్యాసచన పోటీ నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ పోటీలో ఎవరైనా పాల్గొనవచ్చు. ఉత్తమ వ్యాసానికి రూ 118/- నగదు బహుమతి ఇవ్వడం జరుగుతుందని వంశీ ప్రధాన కార్యదర్శి రామరాజు తెలియచేస్తున్నారు. పూర్తి వివరాలకు వంశీ ఆర్ట్ థియేటర్స్, న్యూ నల్లకుంట్ల, హైదరాబాద్-500 044 ను సంప్రదించవచ్చు.

ఉత్తమ సామాజిక నవలకు ప్రతియేటా 'ఉన్నవ బహుమతి'

మహారాష్ట్ర ఉన్నవ పాఠశాలల్ని సామాజిక చైతన్య విలువలతో వెలువడన ఉత్తమ నవలకు ఉన్నవ స్కారార్థం, గౌరవార్థం యేదేలా ఒక బహుమతి లభించనుంది. గుంటూరు రవి కళాశాల వ్యవస్థాపకులు,

ఇటీవల తెనాలిలో జరిగిన ఒక నభలో డాక్టర్ ఫోతుకూచి వెంకటేశ్వర్లు రచించిన వైద్య విజ్ఞాన గ్రంథం 'సుఖజీవనమ్'ను డాక్టర్ కె వి కృష్ణకుమారి ఆవిష్కరించారు. స్పందన సాహితీ సమాఖ్య (మచిలీసత్నం) వారు, తమ 27వ ప్రచురణగా ఈ పుస్తకాన్ని సమర్పించారు.

ప్రముఖ విద్యావేత్త శ్రీ సి. వి. యన్. ధన్ పాఠశవలో నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో ఈ బహుమతి పదకం ప్రారంభించబడింది. ఉన్నత శతబయంతుత్పవ నిర్వాహక సంఘం చరవున పదివేల రూపాయలకు ఒక చెక్కును అయిస్ క్లక్. గంటూరు నార్తకి చెందిన అయన్ జి. ఎన్. మూర్తి, నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షులు ఆచార్య బి. సర్వే శ్వరరావుగారికి, యిటీవల గుంటూరులో జరిగిన ఒక సమావేశంలో సమర్పించారు. ఈ పదివేల రూపాయలలో అయన్ సి. వి. యన్. ధన్ స్వయంగా యిచ్చిన మొత్తం రూ. 7,500 పిరళంగా ఉన్నవ స్ఫూర్తివిహ్నుగా ఇటువంటి 'ఉత్తమ నవలా జహామతి' సప్తా పనికి చారవ తీసుకున్న ధన్ గారిని సాహితీ లోకం ఆధిరందించక తప్పదు. త్వరలోనే ఈ నవలల పోటీకి సంబంధించిన యితర వివరాలు ప్రకటించబడతాయి.

“కళాకృతి” ప్రారంభోత్సవం

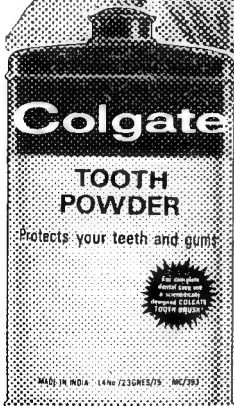
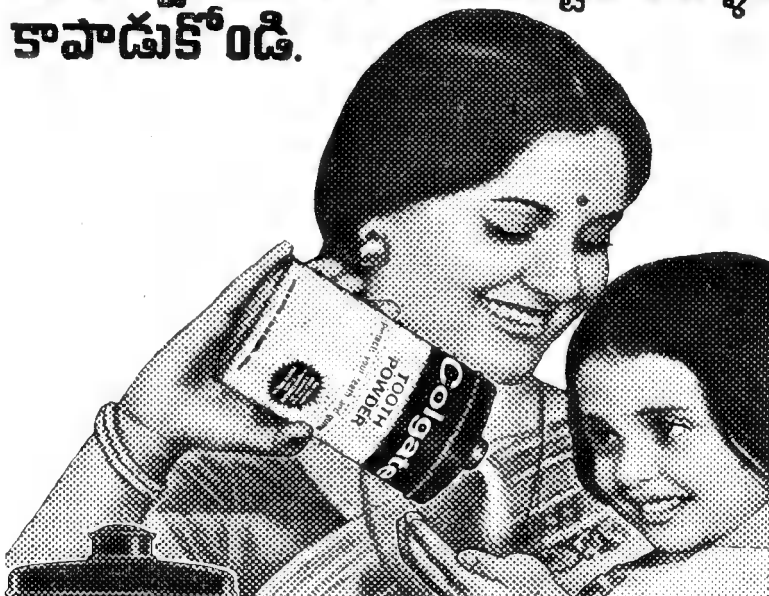
“కళాకృతి” సాంస్కృతిక సంస్థ, డిసెంబర్ 28 న రవిం ద్ర వారాతిలో ప్రారంభోత్సవం జరుపుకుంది. శ్రీ యన్. వి. సుబ్రహ్మణ్యం, బి. ఎ. ఎస్, సావనీర్ విడుదల చేశారు. ఆయన తమ అధ్యక్షోపన్యాసంలో కళావిలువ గురించి ప్రసంగించారు. ఆ సభకు ముఖ్య అతిథిగా వచ్చిన డా. కె. రామకృష్ణారావు గారు, అసోసియేషన్ సెంట్రల్ ని ఆవిష్కరించారు. తమ ఉపన్యాసంలో కళావిలువ గురించి చెబుతూ, కొల్లుూరు కళాశాలకు కళాకృతి చేయదలచిన సహాయానికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు. అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్ బి. యన్. యన్. కమార్ “కళాకృతి” లక్ష్యాలను వివరించారు. శ్రీ బాసు సన్ఘ వివేదికను సమర్పించారు.

సభానంతరం. “సంధ్య-భాయ” నాటక ప్రదర్శన జరిగింది. శ్రీ శివాజీ వందన సమర్పణతో సభ ముగిసింది.

“కర్మశంగా, గరుకుగాడండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

**కాలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చేడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్ అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపొరలను తొలగిస్తుంది మీ పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది కోలేట్ లోని వుష్కులమైన మెరుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ నందులలోనికి చొచ్చుకుపోయి చెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన నూక్కు క్రిములను తొలగిస్తుంది

మీ కుటుంబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో అధునాతనమైన తిరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లన, పిప్పర్ మెంట్ రుచిని వారంతా మెచ్చుకుంటారు.

స్వీయ చిత్రం

ఇక్కడ ఇప్పుడు కాలపతాక వర్ణం

లిమిరిం

నిరంతరం వీచేది ఒకే ఒక రుతువు

శిశిరం

ఒకే దృశ్యం ఆకుల్లా మనుషులు

రాలిపోవడం

చెట్లు కొత్త చిగుళ్లు వెయ్యడం

నిషిద్ధం

బ్యాంక్ యౌవన కౌమారాలు కాదు

వయక్రమం

ప్రజలందరికీ ప్రభుత్వం ప్రకటించిన

శాసనం

అకాల వృద్ధాప్యం.

ఇక్కడ

విచ్చుకునే ఉషోదయం

పక్షుల కిలకిలరావం

పీడకలల బృందగానం

మధ్యాహ్నం

జనం కడుపులో మెట్ట వేదాంతులు

ప్రవచించిన

మిథ్యాహ్నం

జాతి ఘనకీర్తి గతం

పిచ్చునుపత్రి స్వగతం

సంజకెంజాయ అరుణారుణం

మానభంగాల రక్తం మరకల

కాంతి పుంజం

వెన్నెముకలేని దేహం

అద్దంలో ముఖం కనపడని దేశం

అద్దరిలేని, స్వేద సముద్రం

జనం జననంగాల మీద

జనం జీవితాల మీద

బోపీలు బూట్లు కర్రలు కటకటాల

దేశం ఆత్మని చుట్టుముట్టి పట్టిన

పెను శిరస్త్రాణం

పాము పడగలా

అభయముద్రలో ఆడుతున్న

భయ చాస్తం

కవి

నేడు

బుక్ డోజర్ కావాలి

డేంజరస్ కవిత్వం

అగ్ని పర్యతంలా

అన్యాయాలపై

కక్కాలి.

నగ్నముని

పదిహేడేళ్ళక్రిందట అనారోగ్యపు శరీరాన్నీ, కళ్ళల్లో ప్రాణాన్నీ మోసు కుంటూ ఒకమిత్రుడివెంట తొలిసారిగా కలిశాడు రుద్రాభట్ల నరసింగరావు. అంతకు క్రితం కొంతకాలంనించీ అలాంటి పరిస్థితోనేవుంటూ, చేస్తున్న ఉద్యోగం వదులుకున్నట్టు అప్పుడే విన్నాను. ఆ అనారోగ్యం అతన్ని మిత్రుల్నించి దూరం చేసింది. ప్రజల మధ్యనించి దూరం చేసింది. ఈ పదిహేడేళ్ళుగా అతను జనం మధ్యకు రావడానికి భయపడ్డాడు. ఇల్లాదిలి బైటికి కదిలేవాడుకాదు, అతన్ని అర్థం చేసుకున్న మిత్రులు కూడా అంతఃత మాత్రమే. సుమారు పదేళ్లు విజయ నగరంలో వున్నా ఆ వూళ్ళో రచయితలకు అతను ఆ వూళ్ళోనే వున్నట్టు తెలిదు, అప్పటికే అతను చక్కటి కథలు చాలా రాశాడు, ఉత్తమ కవలు సేకరించి బాపూ చేసిన సంకలనంలో అతని కథ వుంది! ఒక నవలిక పుస్తకంగా అచ్చయింది. మంచి కథకుడిగా స్థిరపడ్డాడు. అలాటివాడిగురించి ఊరి జనమేకాదు, ఊళ్లో రచయితలే పట్టించుకోకపోవడం ఆశ్చర్యమే. ఓసారి అతన్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్తే ఓ పెంకుటింటి చీకటిగదిలో కూచుని కిటికీలోంచి వీధి

రుద్రాభట్ల నరసింగరావు!

లోకి చూస్తూ కనిపించాడు. వెతుక్కుంటూ వచ్చిన నన్ను చూసి అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి మాటలో సంతోషపు తొట్టుపాటు కనిపించింది. ఒంటిమీద అదే అనారోగ్యపు బరువు. కళ్ళల్లో అలానే కొట్టుకుంటూ వేలాడు తోన్న ప్రాణం. అనారోగ్యం అతని ఊపిరితిత్తుల్ని కొరికితింటున్న తొలిరోజుల్లో అతనికి జీవితం మళ్ళీ చిగురిస్తుందన్న ఆశ వుండేది. ఆ ఆశ ఒక్క అయిదేళ్ళు. అటు తర్వాత రేపటి ఉదయాన్ని తను మళ్ళీ చూడగలనా అన్న భయం ఆ భయంతోనే పదిహేనేళ్ళు గడిపాడు. తను మరికబ్రతకడు అని తెలిసి ఏ రోజుకారోజు జీవితాన్ని పొడిగించుకుంటూ పదిహేనేళ్ళు బ్రతకడం, అదెంత భయం కరమో అతనికి ఒక్కడికే తెలుసు. విజయనగరం వాదిలి తమ్ముడిమీద

చెప్పా పెట్టకుండా చల్లగా పోయాడు!

అధారపడి అతనివెంట పాల్వంచకు వెళ్ళిపోయాక మళ్ళీ అతన్ని చూడ లేదు. అప్పుడప్పుడు తను బ్రతికే వున్నట్టు అకస్మాత్తుగా ఓ కార్డు మాత్రం వచ్చేసింది. అప్పుడప్పుడూ, అక్కడక్కడా పత్రికలలో అతని కథలు కనిపించేవి.

రుద్రాభట్ల అల్లు సంతోషి. గోదారి నీళ్ళల్లో సూర్యకిరణాల మెరుపులన్నా, కొబ్బరి తోటల్లో వెలుగునీడల అల్లిక అన్నా, సరుగుడుచెట్ల సంగీతమన్నా, లంగా వోణీలు వేసుకొని నిశ్చింతగా, హాయిగా సీతాకోకచిలుకల్లా వీధుల నిండా రంగులు పరిచే అమ్మాయిలన్నా, ఇసుకరో సూర్యుడి కిరణాల పరావర్తనమన్నా, కిటికీలోంచి వెల్తురు చారగా కనిపించే రోడ్లన్నా అతనికి చాలా యిష్టం. ప్రతి చిన్న విషయానికీ తొందరగా చలించిపోయే అతి సున్నితమైన మనస్సు. అతని కథల్లోని పాత్రల్లో ఎక్కువగా అతనే కనిపిస్తుం

టాడు. అతని కథలంటే నాకు చాలా యిష్టం. కారణం, నేనూ అలాటి పాత్రల్నే అప్పట్లో సృష్టించాను. అతని కథల్ని చూసి అంతమంచి యితివృత్తం నాకు దొరక్కుండా అతనికి దొరికినందుకు అసూయకూడా పడేవాడిని. ప్రేమ కథలే కావచ్చు కాని అవి సంఘటన ప్రధానమైనవి కాక మనస్తత్వ చిత్రణ ప్రధానంగా సాగే రచనలు. మూమూలు ప్రేమ కథలకి భిన్నమైన పోకడలో వుండేవి. అందుకే నాకవి యిష్టం.

రుద్రాభట్ల సరసింగరావు చివరి వరకు రాస్తురాస్తూ, చెప్పాపెట్ట కుండా చల్లగా చవిపోయాడు. పదిహేనేళ్లుగా అతని లాగానే ఏ రోజు కారోజు అనుకుంటూనే వున్నా, అకస్మాత్తుగా వార్త తెలియడంతో, అతను మరికలేడు మరిక రాయడు అనిపించి గుండె మూగబోయింది.

—శీలావీరాజు

రుద్రాభట్ల సరసింగరావు

చిన్నకథ

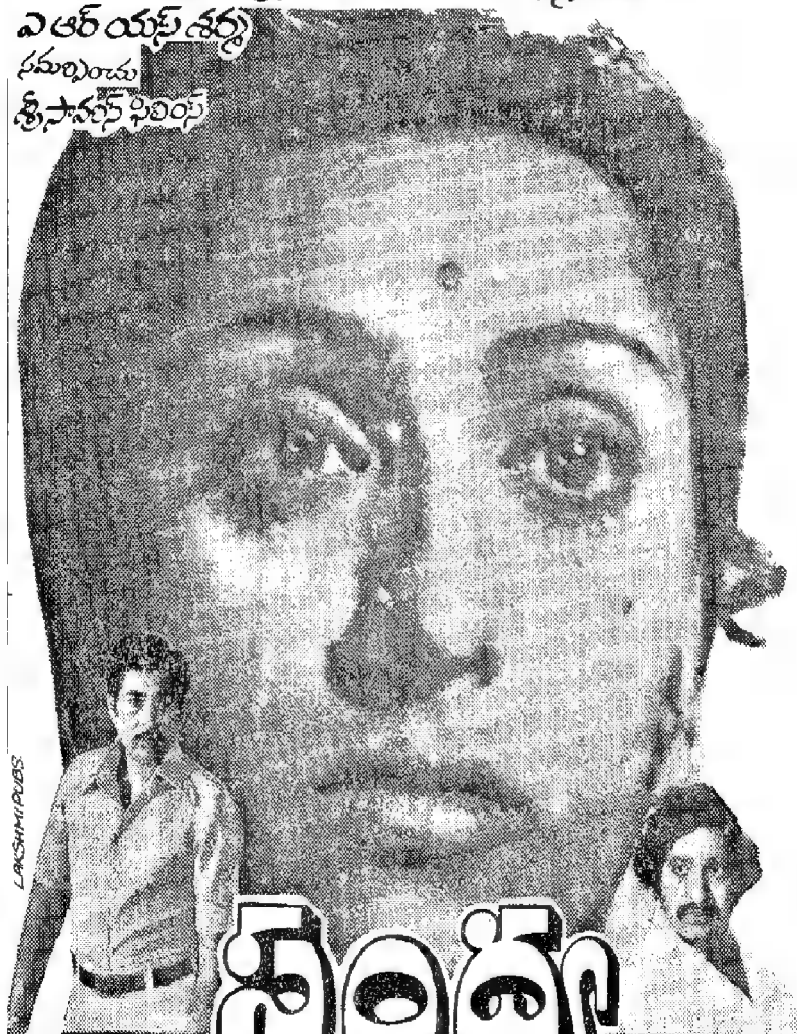
చంపకమాల

రాజు అద్దె పైకిళ్ళ మీద తెగ తిరుగుతాడు. అతనికి చూడావిడిగా వుంటే చెప్పలేం, ఏదొక్క సైకిలు దొరికినా తీసుకుని వెళ్ళిపోతాడు. తొందర లేక పోయిందా కేరేజీ పూర్తి గేరు కేసు అన్నీ వున్న కొత్త సైకిలుని ఎంచు

కుని పట్టు కెళతాడు. నిత్యకాతా దారు పట్ల వుండే గౌరవం కొద్దీ కొట్ల వాళ్లు కూడా వున్నంతలో కొత్త సైకిలుని అతన్నే పట్టుకెళ్ళమంటారు.

ఆ రోజు పట్టుకెళ్ళినదీ కొత్త సైకిలే.

ఉపనిషాటి సూర్యనారాయణ బాబు విశ్వానాథం
 ఎ ఆర్ యన్ శర్మ
 ప్రముఖులను
 శ్రీ సానాన్ ఫిలింస్

శ్రీ సానాన్ ఫిలింస్

సినిమా

అర్జునుడు
 ఎ కె హంసరావరెడ్డి
 నిర్మించిన
 'సోనాన్ ఫిలింస్' ప్రాధాన్యత

కృష్ణమూర్తి కె.ఎన్

కథాకర్త: జి.ఎస్.ఆర్
 సహకర్త: కృష్ణ
 కె.ఎన్ యన్ గానరెడ్డి
 లక్ష్మీనిలం

పట్నం వెళ్ళి దాన్ని దర్జాగా కొట్ట ముందు ఆవు చేస్తున్నాడు. కొనుక్కో వలసినవి కొనుక్కుని సంచులలో వేసు కుంటున్నాడు.

ఇలా పుడగా అతనికొక ప్రమా దం తటస్థపడింది

ఆ ప్రమాదం ఒక ప్రమద రూపంలో వచ్చింది. అతనున్న షాపు లోకే. అతనికొక గజం దూరంలోకి వచ్చింది.

ఆమెరాకని మొదట ఆమె జడలోని సంపెంగ పువ్వులు తెలియజేసేయి. ఆమె ఆ సంపెంగ పువ్వు రంగు గలి గినవే చీరా, జాకెట్టూ వేసుకుంది.

మెళ్ళో గొలుసు వుందో లేదో తెలియడం లేదు అంత బంగారు కాంతితో వుందీ అమ్మాయి, అనికాస్త అతియోశక్తిగా అనుకున్నాడు రాజు.

ఆమెని వదిలి వెళ్ళ కూడదంటే కనీసం వంద రూపాయల వస్తువు లయినా యింకా తను కొనాలి

అంచేత ఎలాగో వదిలి ఆమెనే చూస్తూ వచ్చి సైకిలు అందుకుని వెళ్ళేడు.

ఒక ఫర్లాంగు దూరం జనంలో నుంచి సైకిలు పోనిచ్చేడు. ఒకసారి బెల్ కొట్టవలసి వచ్చింది. బెల్లు చేతికి తగలలేదు. ఏమిటి చెప్పా అనుకుంటూ అప్పుడు హండిల్ వైపుచూస్తే బెల్లు పక్కనలేదు. మధ్యన వుంది. అంతే గాక అడ్డుగా వుండవలసిన రాడ్ లేదు.

దానికి బదులు వంగిన రాడ్ కింద వుంది

చచ్చేరా భగవంతుడా! నా సైకిలు యీ పాటికి ఎవడో పట్టుకుని వెళ్ళి పోడుకదా? అద్దె సైకిలు అయిదు కాగితాలయినా కక్క-క తప్పదు.

గిరున సైకిలు తిప్పి కొట్టుకి వచ్చేడు.

సంపెంగ పువ్వుల రంగు రుమా లుతో మొహం తుడుచుకుంటూ తన సైకిలు దగ్గర ఆ అమ్మాయి నిలబడి వుంది.

ఆమెని అప్పుడే నలుగురూ నాలుగు అడుగుతున్నారు.

రాజు ఆ అమ్మాయి ఒకర్నొకరు చూసుకోగానే అమ్మయ్య అను కున్నారు.

కొట్టు వాడు సంతోషించేడు—తన కాతాదారులకి ముఖ్యంగా ఆ అమ్మ యికి కలిగిన బాధపోయినందుకు

ప్రజలు సంతోషించేరు — ఆ అమ్మాయికేదో తాముసహాయ పడినట్టు

ఈ కథ విన్న రాజు ఊళ్ళోని సైకిలు షాపకను కూడా సంతోషం చేడు—తన సైకిలు పట్టుకెళ్ళబట్టి ఆ అమ్మాయి కెవరికో ఉపకారం జరిగి నట్టు.

రాజు మాత్రం చంపకమాలని— దేహచ్చాయ, పువ్వులు, చీరా, జాకెట్టూ, గొలుసు, రుమాలతో సహా-మరిచి పోలేక పోయేడు.

కష్టమే ఫలిస్తుంది సత్యమే జయిస్తుంది!

మరోసారి ఋజువైన వాస్తవం.

1980 మెడికల్ ఎంట్రన్సు పరీక్షలో మా వద్ద శిక్షణ పొంది 905 మంది సెలెక్టు అయినారు.

అఖిల భారత స్థాయిలో ఏ సంస్థా సాధించలేని ఘన విజయం.

ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్సులో 76 మంది సెలెక్టు అయినారు.

క్రమశిక్షణ, కష్టపడి పని చేయటం మన పంతు.

ఫలితం రావటం సహజం. 1981 మెడికల్, ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రన్సు పరీక్షలకు ఇంటర్ 2వ సంవత్సరం పరీక్షలయిన చారం రోజులకు కోచింగ్ ప్రారంభం.

400 మందికి, బాలికలకు మాత్రమే హాస్టలు వసతి.

ఇంటర్ మొదటి సంవత్సరంలో, గ్రూపులో 70 శాతం మార్కులు వచ్చిన అగ్రకులాల నారు దరఖాస్తు చేయండి. బి.సి., ఎస్.సి., ఎస్.టి., కులాల వారికి 50 శాతం మార్కులుంటాలి.

పూర్తి వివరాలకు ఒక రూపాయి పంపండి.

రవి క శా శా ల

బ్రాడీపేట గుంటూరు-2

సి.వి ఎన్. థన్ ఎం.ఏ.   సి. యూనీలక్వి ఎం.ఏ ఎం.ఇ.డి

డైరెక్టర్

ప్రిన్సిపాల్

ఫోన్లు : 20917, 21192, 21545

హాస్టల్లు : 21945, 24465, 24663

డా॥ జయకృష్ణకృష్ణ

1

చెవులకు తమ్మెట్టు చేతికి కంకణం. జరి అంచు

కండవా, చుంఠో పు సూలు... అన్నీ జాతకాల కాస్తి వేషానికి లగ్నముగానే వున్నాయి...! జరిగినవి.... జరగబోయేవి.... ఉపశమన మార్గాలు, నష్టత్రాలు.... వాటి గతులూ, అన్నీ చెప్పుతూ వుంటావట! నా దగ్గరికి వచ్చి, మనసు బుద్ధిదాలిపోతుంటుందని... నిలకడ వుండడంలేదనీ . అరాధనగా కోపం వస్తుందనీ.... నిత్రాదరి ఒక వేళ వచ్చినా పీడకలలు వస్తాయనీ ఏ కియ్య పెట్టాడు! ఇదంతా తన కూతురు ధవరాలయిన పిదప మొదలైందని చెప్పాడు! త్రింజయుడు! మానవ జీవిత మార్గంలో వున్న చెడును తప్పించగలిగిన వాడు! కూతురికి వైద్య గీత వున్నదని తెలుకోలేకపోయాడు!! యేమంటే ఆడి గితేలరాయుమ్మకుడైన కుర్రవాడికి, వైద్య గీత వున్న తన కూతురికి ఏమాత్రం చేసి విధి నిశ్చిత మైకణీతాన్ని ఒకమలుపు తింగేట్టు, తన పూజల ద్వారా తన కాస్త్ర విజ్ఞానం ద్వారా చేయ గలిగానని అన్నాడు. చింత వచ్చినా పులుపు

చావలేదనట్లు... కథ....! అట్లుడికి చావురాక ముందే, తన కూతురి కడుపు నాలుగు సార్లు పండడం, వైద్యం వచ్చినా, తన పిల్లల కోసమైనా బ్రతకాలం ఆమె నిర్ణయించు కోవడం తన ప్రతిభ పట్టినట్లు! మరి అతని మానసిక వైకల్యం కి కారణం? తన నలుగురు బిడ్డలతో కూతురు తన పంచ చేరడమే! తన ఆదాయంతో ఆమెను ఆమె సహోదర్షి, ఆమె ఆమె పిల్లలు కాక, వున్న మరి నలుగురు సంతానాన్ని పెంచలేక పోవడమే!! అందరికీ రాజయ్యాగా గురించి గురు మహా దళల గిరించి చెప్పగలిగిన ప్రాజ్ఞుడు తనకు పట్టిన శనిని వదిలించుకోవటానికి మానసిక కాస్త్రవేత్త పద్ధతు వాచిని వచ్చింది! విధిలోని ముత్యం తప్పించలేవరే తరమ్ము!?

2

శని దేవుడు తనకుతానై వచ్చి శివుణ్ణి పట్టుకుంటానంటే వెడికొండ వదిలి చెట్టు తొర్రలో దాక్కున్నాడట శివుడు.... రాసున్నది రాక మానదని మనసు దిటపు చేసుకొని జీవిత కార్యక్రమాలను సాధించకుండా ప్రతిదానికి నష్టత్ర

ఎరగళ్ళ చొక్కా అబ్బాయి!

బం... వర్షం... తీధి వారాలు చూసుకుంటూ వుండడం మన సంఘంలో డిర్జిం చుకుపోయిన నమ్మకం! అలాంటా!

సీతమ్మగారికి యివంటి వద్దెప్పు ఖాస్తి. ప్రొద్దుటి లేచి కళ్ళు మూసుకొని, తడుముకుంటూ వెళ్ళి దేవుడి పటం ముందు తప్పకళ్ళు విప్పను! ఈ అలాంటి ఆమెకుమాత్రమే పరిమితమైతే ఖాగానే వుండేది. కాని యింటిల్లి పాది అందగని చీకటితోనే లేచి అలాగే కళ్ళ మూసుకుని, దేవుడి గది ముందు బారులు తీర్చి నుంచో బెడతుంది. ఇది ఆ సంసారానికి చికాకు కలిగించేది... కథ యింతటితో ముగిసినా బెడద వుండేది కాదు... భర్త పనిలోకి వెళ్ళే ముందు నిండుకుండగానీ నిండుముత్యమువలె గానీయేషర రావాలనేది. శకునాలు వచ్చే వరకూ భర్త గుమ్మం దాటకూడదు! ఎంత అలస్యమైనా సరే.... దానితో అప్పీసులో మెమోలు ఖాగానే అందాయి. ఒకవేళ మంచి శకునం వచ్చిందని గుమ్మం దాటకుండా గుళ్ళకునం ఎదురైతే ఆ శకునం బలాబలాను బట్టి ఆ రోజు అప్పీసుకు పోవడమే మానడమే లేక మళ్ళీ తల స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకొని మంచి శకునం కోసం నిరీక్షించి బయటపడడమే జరిగేది. ఇది మరీ యింకాటంలో పడవేసే మూడ నమ్మకం! పిల్లలకూ యీ నిబంధనలే! స్కూలుకు వెళ్ళే ముందు, పరీక్షకు వెళ్ళక ముందు, అన్ని శకునాలు చూసేసరికి అపుణ్య కాలం కాస్తా ముగిసేది! పిల్లలు చదువుకో వెనకబడటం, పరీక్షంలో ఫెయిలు కావడం, భర్తకు నొకరికాస్తా హాదిపోయే వడకు రావడం!

రోజుకు పదిపాళ్లు స్నానాలు చేసి, పూజలు, ఉపవాసాలు చేసి సీతమ్మ మరీ సీర సింఠడంతో ఆమెకు మానసిక శాస్త్రవేత్త వద్దకు తేవలసి వచ్చింది. అదికూడా వర్షం, వగైరా లేకుండా మానసికతే సరికి అనాటికి క్లినిక్ మూయబడింది కాని ఆమె నమ్మకం ఆమెను క్లినిక్ ను వదిలిపోనివ్వలేదు.... చివరికి డాక్టర్ వచ్చి నాలుగు మాటలు చెప్పి,

ఆమెను తాళే వరకూ ఆమె మనసు కుదుట పడలేదు. దీనిని నమ్మకాల రుగ్మత- (సూపర్ బియినే పెనెటిజమ్) అంటారు!

9

"మడి....మడి" అబ్బిస్తూ ప్రొద్దుటి ఆ పాడు ముడ రోదూడస్తూ ఆ వెతంతా మా గుమ్మం మీద చిమ్మింది... చీ చీ! ఎదురింటి ఎల్లమ్మ కంచాలు కడిగిన నీళ్ళు వీధిలో పోసి ది, అవి చింది గుమ్మం మీదా, అరుగు మీదా పడ్డాయి కాబోలు... అబ్బిస్తూ.. ఆవచ్చి నాయన, ఎవరో ఏమో, గుమ్మంలో వున్న చాప మీద కూర్చున్నాడు ఏమెంటుకుందో... ఆయ్యోరాత... వచ్చిన వాళ్ళు వచ్చినట్టుండక, ఆ బెంటి మీద, కూర్చోని మీద తగలడతారు అని రోజు సమానం గొణుగుకుంటూ యిల్లు, వాకిలి, కుర్చీలు, బెచీలు, చాపలు కడుగి తూ తానూ స్నానం పదిపాళ్లు చేస్తూ అలసి పోయేది లెక్క...! అంతే కాదు, తాను మూత్ర విసర్జన, వర్గరా కాల్యత్యాలు తీర్చుకోవడానికి గళుక వెళితే కనీసం పది, పన్నెండు బిందెల సీళ్ళతో వళ్ళూ, కాళ్ళూ, చేతులూ కడగడే ఆమె లోపలకు వచ్చేది కాదు! దానితో కాళ్ళూ, చేతులు ఒరుసుకుని రకాలులా కాచేసి... బయటకు వెళ్ళిన వ్యక్తులు బట్టలూ, చెర్పులు సహితంగా స్నానాలు చేసేసేగాని లోపలికి ప్రవేశం దొరికేది కాదు... అది ఏ సమయమైనా సరే! తోమిన గిన్నెలై పదిపాళ్లు తోమి, కడిగిన పాత్రలే వరల మరల కడిగి.. అలికినపొయ్యే అలుకుతూ, కడిగిన యిల్లే కడుగుకుంటూ వుండేసరికి ఆ ఇంట్లో రోజుకో పూట వంట తయారవడం ముసలైంది! ఇంటిల్లి పాదీ... పసులుంటూ, లెక్కా కార్యక్రమాను జరుపుతూ వుండేసరికి మరే పనికి వారికి సమయం వుండేది కాదు.

ఆమెని యీ విషయంలో ఎవరైనా పృథి లేకి సే పిచ్చిపడ్డనట్లు అరుస్తూ ఈ కార్యక్రమాల్ని రెట్టిచి చేయడమే కాక, ఇంట్లోని వారందరి చేతా చేయించే వరకూ పూరుకునేది కాదు... పడేపడే కడగడం

(వాషింగ్ మేనియా) చేసిన పనినే పలుమార్లు చెయడం (అథ్లెటిక్ అండ్ కంపర్లస్) శుభ్రత కోసం, చేసిన పనే చేయడం (కంపర్లస్ ఆఫ్ స్ట్రీట్స్ నెస్) ఒక మానసిక రుగ్మత! దీనిని నిర్బంధావస్థ (అథ్లెటిక్ కంపర్లస్ నెస్) అంటారు. ఇది ఒక కార్మిక మానిని నిర్బంధపరిచి, ఆ వ్యక్తి చేత పలుమార్లు చేయించి జీవితాన్ని దుర్మరం చేస్తుంది..

4

చంద్రం ఎర్ర గళ్ళచొక్కా వేసుకొని పరీక్ష రాసే పానీ అయ్యాడు. మరోమారు అదే చొక్కాతో ఉద్యోగం ఇంటర్వ్యూకు వెళితే ఉద్యోగం దొరికింది. ఇంకోసారి ఆ గళ్ళ చొక్కా అతనిని గుర్రపుండులలో గెలిపించింది... సేర్వీషర్ ఉద్యోగంలో ఎర్ర గళ్ళ చొక్కా అతనిని అందెం వెక్కిరించింది. అందుచేత చంద్రానికి ఆ ఎర్రగళ్ళ చొక్కా అంటే చాలా మక్కువ...! అంటే రకరకాల గళ్ళచొక్కాలు కాపునమా! ఆనాడు బియ్యి పరీక్ష పాసు చేయించిన ఆ ఎర్రగళ్ళ

చొక్కాకు మాత్రమే అతని దృష్టిలో ఆ శక్తి వుంది! అందుకే అది బిరుదులు పట్టి శాస్త్రగ్రామ, హాథిమైన పనులకు వెళ్ళేటప్పుడు దాన్ని తొడుక్కుంటాడు చంద్రం. అంతేకాదు బయటకు వెళ్ళే ముందు కడితాలు మూడు సార్లుకానీ ఆరు సార్లు కానీ బయట పెట్టికిసిన తరువాతకే ముందుకు నడుస్తాడు. ఏదైనా సంతకం పెట్టాలంటే ఆరుసార్లు చేబుల్ మీద పెన్నుతో కొట్టిన తరువాతే సంతకం చేస్తాడు. అతనికి రోడ్డుకు కుడిపక్కన తప్ప, ఎడమ పక్కన నడి సై కార్లం సాఫ్టుంగ్ కాదు... రోజు రోజుకు అధికమవుతున్న ఈ నిర్బంధ కారాగ్రామానికి నమ్మకాలు కూడా జతపడి అతని నిత్యజీవితం స కట ప్రాయమయింది! (అసోసియేషనల్ డెస్కప్ అండ్ కంపర్లస్) అ దే ఒక సంఘటనని బట్టి ఒక వస్తువు ప్రాముఖ్యత కలిగి వుందే, అటువంటి మంచి జరగాలంటే ఆ వస్తువే వెంట వుండాలనీ, వస్తువుకు లాభం చేకూర్చే శక్తి వున్నదనీ నమ్మకం కలిగి వుండడం. ఆ వస్తువును సదా వెంట వుంచుకోవడం ఒక మానసిక రోగ లక్షణం!

✱

నూతన ప్రచురణలు

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి

అ:దాలు ఆడవాళ్ళు - 6.00

తురగా [మోచర్ల] జయశ్యామల

నివేదన - 11.00

ఆకాసోధం - 12.50

రాచకొండ శ్రీదేవి

నీల - ఓ నీల - 9.00

మాలతీ చందూర్

రాగం - అనురాగం - 12.50

ప్రజయ సౌరభం - 11.00

జంటనగరాలు - 11.00

బొమ్మ హేమాదేవి

తపస్విని - 10.00

సోలక్స్ పబ్లికేషన్స్

హైదరాబాద్, తెలంగాణ - 2

స్వయం సింహాసనం యద్వక్త్రే సుఖకరం

39

సీరియర్

స్వప్న విడదల అయి ది! నాగమ్మ స్వప్నని తీసుకువెళ్ళటానికి వచ్చింది. స్వప్న వెలు
తలుపులు దాటి వెంటికి ఎచ్చేసే అక్కడ అహల్యమ్మగారు నిలబడివు ది! ఆడ చేతిలో
బాబు పూడి. స్వప్నని చూపగానే బాబు "అమ్మా" అంటు చేతులు చాచాడు. అహల్యమ్మ
గారిని చూడగానే స్వప్న సీతేష్టరాలు అయినట్టుగా నిలబడింది. తప్పు కేసిన దానిలా తల
దించుకుంది. ఆ త స్వప్న దగ్గరగా వచ్చింది. బాబుని అందిస్తూ "ఇడిగో! నీ రత్నం. ఈ
ఆరెల్ల జాగ్రత్తగా పాదాను స్వప్న ఇంటికి వెళదారా!" అంది.

స్వప్న రాను అన్నట్టు తల తిప్పింది ఆవిడ స్వప్న తలమీద చేయి వేసింది "స్వప్నా!
యిష్టతే, నా అపోహ మూలంగా, డీ నమ్మకాల మూలంగా, నువ్వు సుధీర్ ఎన్నో బాధలు
పడ్డారు నా మూలంగానే నువ్వు సుధీర్ కి దూరం అయ్యావు! మళ్ళీ నా మూలంగానే నువ్వు
వాడికి దగ్గరవాలి! నా మూలంగానే నువ్వు యింటి నుంచి వెళ్ళిపోయావు! అందుకే మళ్ళీ నేనే
స్వయంగా నీన్ను తీసుకువెళ్ళి నేను చేసిన తప్పుకి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోదలిచాను. రామ్మా!
యింటికి వెళదా!"

"క్షమించండి. నేను రాను. రాలేదు." అన్నట్టుగా అంది.

"రాలేవా! ఎందుకని!"

"ఆ యింటికి వచ్చే ఆర్థ త నాకు లేదు."

"స్వప్నా! నేను మనసు విప్పి నిర్మలంగా, నిస్సంకోచంగా నా తప్పు అంగీకరించాను!
బహుశా నా స్థితిలో వుండే నువ్వయినా అదే చేసేదానివేమో! నువ్వు రాను అనటానికి నీకు
అధికారమే లేదు!" బాబుని చూపిస్తూ అంది. "వీడు మా వంశాంకురం. వీడిని మాకు దూరం
చేసే హక్కు నీకు లేదు. వీడు సుధీర్ బిడ్డ! సుధీర్ దగ్గరే పెరగాలి."

స్వప్న మాట్లాడలేదు. అహల్యమ్మగారు మళ్ళీ

ప్రధాన మంత్రి శ్రీ పి. వి. నారాయణం

మంత్రి శ్రీ టి. అ. జయ్య

రైతులకు రాయితీలు - రుణాలు చెల్లింపు కాలవ్యవధి పొడిగింపు

వ్యవసాయదార్ల సాధక బాధకాలను తొలగించే లక్ష్యంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, 1980 జూన్ 30వ తేదీ నాటికి వివిధ సహకార ఆర్థిక సంస్థలకు రైతులు బకాయిపడ్డ రుణాల వసూళ్ళ విషయంలో కాలవ్యవధిని పునర్నిర్ణయించింది.

అసలు మొత్తం

సాధారణ రుణం

మధ్య కాలిక (మార్పు చేసిన)

రుణ వాయిదా

మధ్య కాలిక (పునర్నిర్ణయక)

రుణ వాయిదా

మూడు సంవత్సరాల రుణంగా పునర్నిర్ణయం

సాధారణ రుణంతో కలుపుకుని రుణ మొత్తం

ఐదు సంవత్సరాల రుణంగా పరిగణింపు

మధ్య కాలిక సొంత రుణంతోపాటుగా

మొత్తం (మార్పు చేసిన) రుణాలన్నీ ఏడు

సంవత్సరాల వ్యవధి భుజాయగా పరిగణింపు

వడ్డీ :

ఒక సంవత్సరానికి వడ్డీ బకాయి : ఒక సంవత్సరంపాటు వాయిదా వేశారు.
రెండు సంవత్సరాల వడ్డీ బకాయి : రెండు సంవత్సరాలు గడువు పెంచారు.
మూడు సంవత్సరాలు, అంతకు మూడు సంవత్సరాలపాటు వ్యవధి
మించినకాలానికి వడ్డీ బకాయి : పెంచారు.

దీర్ఘ కాలిక రుణాలు :

మొత్తం మీద గడువు పొడిగింపు మూడు సంవత్సరాలకు మించకుండా
దీర్ఘ కాలిక రుణాలను రుణం కాల వ్యవధితోపాటుగా, బకాయిపడ్డ వాయిదాల
సంఖ్య మేరకు, తిరిగి చెల్లించడానికి ఈ దిగువ విధంగా గడువు పెంచారు.

ఒక వాయిదా బకాయి పడ్డట్లయితే, ఒక సంవత్సరంపాటు గడువు పొడి
గింపు.

ఒక వాయిదాకంటే ఎక్కువగా మూడు వాయిదాలకు మించకుండా
బకాయిపడ్డ పక్షంలో రెండు సంవత్సరాల పాటు గడువు పొడిగింపు.

మూడు వాయిదాలకు మించి బకాయి పడ్డప్పుడు, కాల వ్యవధి మూడు
సంవత్సరాలకు పెంచారు.

చక్రవడ్డీ లేదు :

చక్రవడ్డీ వసూలు చేయరాదని సహకార సంస్థలన్నింటికి ఉత్తర్వు
లిచ్చారు.

సన్నకారు రైతులు చెల్లించాల్సిన మొత్తం వడ్డీ అనలుకు మించరాదు.

స్వాధీన భూములు :

సహకార బ్యాంకులు స్వాధీనం చేసుకున్న భూములంకా వాటి ఆధ్వర్యం
లోనే ఉన్నట్లయితే, దుణు గ్రహీతలు పైన తెలిపిన రాయితీలకు లోబడి వారి
వారి బకాయిలు 1980 డిసెంబర్ 31వ తేదీలోగా చెల్లించి వేయడానికి అను
మతించబడ్డారు.

సన్నకారు రైతుల పథకం :

సన్నకారు రైతుల ప్రస్తుత పునర్నిర్వహణాన్ని అనుసరించి, ఐదు ఎకరాల
మాగాణిభూమి, లేదా పది ఎకరాల మెట్టభూమిగాని, అంతకు తక్కువ భూమి
గాని కలిగివున్న సన్నకారు రైతులకు పై ప్రయోజనాల నన్నింటినీ కల్పిం
చాల్సిందిగా కూడా ప్రభుత్వం ఆదేశాలు జారీ చేసింది.

డ్రై రెక్టరు, సమాచార, పౌర సంబంధశాఖ,

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, హైదరాబాదు.

"హా! కారు ఎక్కు." అంది.

"రాను." అంది స్వప్న.

"నీ బ్రదర్ ప్రాయం మార్చుకోవా!"

"నేను బక్కతిరానీ." ఆ జవాబు వెల్లని స్వరంతో వినయంగా నైనా, స్థిరంగానే వుంది. స్వప్న బాబుని తీసుకుని నాగమ్మ రిజల్తో వెళ్ళిపోయింది.

అహల్యమ్మగారికి శళ్ళలో నీళ్ళు పుడికినాయి. అంద పెద్దపులు దింఖం అపెక్కుంటు న్నట్లుగా అడిగినాయి.

"నాకు తెలుసు. చేసి తప్పుకి నువ్వు శిక్ష వేస్తున్నావని." నువ్వు రానినాడు నేను ఆ యింట్లో వుండును. నుద్దీర్ కి దూరంగా వెళ్ళునేకదూ నీ జవాబు సరే! కొంతమంది తేలికగా ముని చగలుగుతారు. కొంతమంది మునిచిలేదు. నేను రెండో కోటి చెదుతాన. నువ్వు సరిగ్గా నాలాగానే వున్నావు." అవిడ మనసు ఆక్రోశంగా అనుకంది అహల్యమ్మగారు కార్లో ఎక్కింది. అవిడ పూర్తిగా పరాజయం అ గీతరిస్తున్న మహా జేగా వుంది.

ఆ సాయంత్రం బాబుని దాక్షదగారి డ్రైవరు తీసుకువచ్చి అహల్యమ్మగారికి అప్పు జెప్పి స్వప్న యిచ్చింపడటా బా. శుభ్రరం చ్చాడు. అందులో యలా వుంది మీరన్నది నిజమే! వీడు మీ వశాంతర! వీడిని మీకు దూం చేసే హక్కు నాకు లేదు! మీ సొమ్ముని మీరు అర్పిస్తున్నాను. శిలపు -స్వప్న."

నుద్దీర్ కూడా ఆ పుత్రరం చూసి మ్రాన్నడిపోయాడు.

అరోజు పువయంనుంచి ఒకటే వర్షం! ఎడాపెడా కొడతేంది. పల్లెటూరులో స్వప్న మంచంమీద ప్రాణంలే. దానిలా వడివుండి ఈ పూను వచ్చి రెండరోజులు అయింది. స్వప్నకి వచ్చేటప్పడే రైలులో చరి, జ్వరం ప్రారంభం అయ్యాయి. ఈ పూను వచ్చి నతరాత్రుత జ్వరం యింతా ఎక్కువ అయింది నిద్రలో ఏమిటేమిటో మాట్లాడుతోంది ఒకటే ఏడస్తోంది! ఈ పిల్ల పిచ్చిది అయిపోయిందా అని నాగమ్మకి భయం వేయసాగింది.

పూను రాగానే స్వప్న నాగమ్మ ఒడ్డులో తూ పెట్టుకుని, తన దరవల్లి జీతం అంతా చెప్పేసింది 'అయ్యయ్యా! బట్టి నేను నిన్న తెలుక ఎన్నిమాటలు అన్నాను' అంది నాగమ్మ నొచ్చుకుంటూ. 'నువ్వు అప్పున ఆశ్రయం ముందు ఆ మాటలు పోలివి అక్కా' అంది స్వప్న స్వప్న పడుకుని వుంది తన చేసింది కరెక్టే! తూ బాధేమిటో నాగమ్మకి అర్థం గాదు. 'నుద్దీర్ ని వదిలి రావడం చిస్' అంటుంది. 'తను త్వరలో యిక్కడంచి ఎళ్ళి పోవాలి! భగవంతుడా! ఈ జీతం ఎప్పుడీ మోపి చెందను! త్వహాగ్ని మహాపాపం అంటారు ఈ బాధ భరింపకండి, ఆ హాపం చేయడమే నయం అనిపిస్తోంది!

బాబు సరైనచోటుకే చెరుకున్నాడు బాబు బనివల్తు గిరి చి ఎంటేని శిక్షిత ఏర్ప డింది వాళ్ళ సొమ్ముని బళ్ళకి అప్పగి చేశాను! నాని అనుబోయింది ఇక నేనెక్కడన్నా, ఏమయిపోయినా పూర్తయింది! బాబు ఎలా వున్నాడు అమ్మ కావాలని ఒక్కసారికూడా అడగటంలేదు! నుద్దీర్ బాగానే మరచిపెంచగా. నుద్దీర్ గారు వసుంధే స్వప్నకి మనసు రోషాలిమానాలతో కన్నుమంటోంది. తను పెడదా అయిన తర్వాత అతను ముఖామఖీ రానే లేదు! రాజిపోవడమే కరెక్ట్ తప్పిడిమర్కా మాట్లాడటానికి ఏముందిని! అతనికి చెప్పకు దా వెళ్ళినందుకు, తనని దోషిగా భావిస్తున్నాడేమో! స్వప్నకి ఏం పు వసోంది. ప్రజ్ఞదేములు కథిలొచ్చేటంత వున్నతమైన వడ అది! ఇలా వుంటే తకు బహుశా త్వరలోనే పెచ్చెక్కు తుండేమో. స్వప్న ఏడవసాగింది. భగవంతుడా! నేనేం మహాపాపం చేసుకున్నానో కదా!

ప్రీతిపితం
 ఎంత అందమైన
 కణాలలో
 ఒక బాగు
 బిటాన్

బిటాన్ వారి టెక్స్టైల్స్ చీరలు

Regd. Trademark No. 1224174

నా పీఠం యింత భయంకరంగా గడస్తోంది! స్వప్న విడస్తోంది! ఒంటిగా, ఆ గదిలో మంచమీద దిండలో ఉండా చుకొని, నిస్సహాయంగా, హృదయ విదారకంగా విడస్తోంది.

"మమ్మీ" - కంటిలో పిలుపు వినిపించింది.

స్వప్న ఫ్లోరిడా ట్లుగా తిరిగి చూసింది. బాబు పరుగెత్తుకొచ్చి మీద చెయ్యిపేశాడు.

స్వప్న లేచి కూర్చుంది! బాబు గాఢంగా గండెలకి హత్తుకుంది! ముద్దులతో ముఠాన్ని ముంచెత్తింది! స్వప్న లేచింది! ఎదురుగా నుదీర్ సెలబడి వున్నాడు. స్వప్న అతనిని చూడగానే శిడబాగా లేచిపోయింది. ఒళ్లు తూలడంతో కూర్చుండిపోయింది.

"మీరు మీరు-రావడం నిజమేనా" కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంటూ అంది.

"ఒబుని నీకు అప్పగించి వెళ్ళడానికి వచ్చాను." ఆతని కంఠం తో విగబడ్డిన బాధ, ఆవేదన వున్నాయి.

"నాకా? కానీ-రానీ"

"ఏ బిడ్డనీ కల్లించి కిడదీసే హక్కు ఎవరికీ లేదు. అమ్మ చేసిన పొరపాటుని నేను సరి ద్దం లెచాను. అందుకే బాబుని దింపటానికి వచ్చాను."

"ద్దు వద్దు బాబుని తీసుకెళ్ళండి. దయవుచి తీసుకెళ్ళండి." చేతులు జోడిస్తూ అంది.

"ఏ అధికారంతో తీసుకు వెళ్ళవంటావు? నువ్వే చెప్పు"

"మీద-మీద-చాడి తిండి."

"తండ్రి! హా! ఆ మాటే నీకు గుర్తుండివుంటే. బాబు యిన్నేళ్ళు నాకు దూరంగా వుండేవాడా! తల్లి తండ్రి బ్రతికుండానే వాడు అనాధలా ఎండిగ్గరో పెరిగేవాడా! ఒక్క మాట అడుగుతాను చెప్పు. తప్పుచేసింది నేనయితే, శిక్ష ఆ నసివాడికి ఎందుకు వేసేవా!"

"ఒప్పా! మీరా! మీరు తప్పుచేసారని ఎవరన్నారు"

"నువ్వే! మాటగా నోటితో అనలేదు అయినా చేసి చూపించాను"

నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నాను! నావాళ్ళు నిన్ను ఎలా చూస్తారో అని ఆలోచించక పోవటం నా తప్పే! పెళ్ళి చేసుకుని నువ్వు సుఖంగా బ్రతికే పరిస్థితులు ఏర్పడనియక పోవటం తప్పే!"

"అలా అనకండి! ప్లీజ్ అలా అనవండి."

"కాదని ఆనగవా!" అతను బిగబడ్డన ఆవేం ఒక్కసారిగా కట్టలు తెంచుకున్నట్లుగా వచ్చింది. "అందకని నాకు తగిన కానీ చేశావు!"

"ప్లీజ్." అరిస్తున్నట్లుగా అంది. "అలా అనకండి. నాకు చాలా బాధ అవుతుంది."

"బాబా! హా! బాధ! బాధ అంటే ఏమిటో నలు సీత తెలుసా! నేను నిన్ను చేసుకున్నప్పుడు, నీకు రైల్వం యిస్తున్నానని అనకున్నాను. నా ప్రేమతో నువ్వు ఆ గతం గొలుసుల్ని తేలికగా తెగ్గొట్టగలవని నమ్మాను. మనం కల్పించుకున్న తోకంతో, యిద్దరం సుఖంగా వుండగలమని నమ్మాను! నువ్వంత పిరికిదానివని అనుకోలేదు. నేను అనుక్షణం సిగ్గురించి ఆలోచించాను. నాకు నవ్వే కావాలని అనుకున్నాను. అందకే లోకాన్ని లక్ష్యపెట్టలేదు. చివరికి... చివరికి-అవ్వనికూడా బాతరు చేయలేదు. నన్నర్థం చేసుకునివుంటే, నవ్వు నన్ను కదిలి వెళ్ళగలిగేదనివే కాదు! నీకు నేను అవసరం లేకపోయాను. నావేంక వున్న బంధువుల మాటలే ముఖ్యం అయినాయి. నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడు లోకం అనే మాటలు లక్ష్యపెట్టి లేదు! కానీ, కానీ, నువ్వు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత అందరూ, నన్ను చూసి నవ్వుకున్నారు! నేను నీకు అభిమానం, ఆత్మీయత పంచియిస్తే-నాకు నీనుంచి ఎదురైందేమిదో!

నీకు నా నుంచి పొందే ప్రేమ కంటే, తోక-మర్యాదలే అధికం అనిపించాయి."

"అనండి మీకు అంతవరకే అర్థమైంది" "పిల్లల కోసం మనం ఎన్ని కష్టాలు కన్నాం. నేనెంత తిపించాను కనిసం, కనిసం నీకు ఆ సంతకమే గుర్తుదా. ఎంతో గారాబంగా, ఎంతో ముద్దుగా పెరగాల్సిన బాబుని ఎలాటి బర్మానీ పట్టిందావు నా అవ్యక్తం కొద్దీ ఆ కడు బరావు నిన్ను యీ కేసులో యిరికించబట్టి సవ్యు ప్రతికే వున్నావనే సత్యం నాకు తెలిసి వచ్చింది. ఆ కడు కూడా నన్ను చిది వంచించింది. నన్నేనని నాకు తెలియలేదు. అసలు ఆ కేసు నేను తీసుకున్నానన్న మాటేగానీ, నేను సరిగ్గా ఎంతోగాలేదు. నా అసిస్టెంట్లే చేశారు. ఇది చెప్పినా నువ్వు నమ్మవు, అమ్మ చెప్పి మూర్ఖుణ చెప్పినా నీ మనసు రగలెదు. క్షమార్పణ చెప్పినా నువ్వు నమ్మవని నాకు తెలుసు. నీ రికమైన మరన నేను ఎరగలేమీ కాదుగా"

స్వప్న లేచింది తడడుతున్న ఆడగుడితో ఆతనికి దిగరగా వచ్చింది. చేతులు జోడిస్తూ కంపిస్తున్న పెదవులతో అంది. "ఈ—దుర్మత్వవంతురాలిని మీరు పన్ని చది నాకు తెలుసు మిమ్మల్ని చాలా బాధ పెట్టాను. నా పల్ల మీకు అశాంతి తప్పి యి కేసి లభించలేదు. నాకు తెలుసు. నన్ను పెళ్ళి చేసుకున్న క్షణం నా చివరి మీకు కాంతి అరేడే లేదు. నా పరిరయం, నాతో పెళ్ళి మీరు ఒక పీడకంగా వచ్చింది. మీరునే పెళ్ళి చేసు కోండి హాయిగా వుండండి"

"నీ" ఆతని చీకాతం పాటు చేయకూడా పైకి లేచింది :నుగా స్వప్న చెప్ప. కాకింది. ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా సత్వమయినట్లు నిలబడిపోయారు. సీదగా వున్న స్వప్న ఒక్క పెద్దవైనాయి. అతని గజాల్లు అనేకంగా స్వప్న కుడాల పట్ల కుని కల పుతూ :న్నాడు. "నున్నేనా యిలా మాట్లాడేది! నేనంత నీవంగా :నిస్తున్నానా! :న్నెందుకింత నరకంలోకి

తేస్తున్నావు? నేను వడున్న బాధ చాలలేదా, యిలా బాధపెట్టాలనా! నీ వరీవయం, నీకో పెళ్ళి ఒక కలిగా మర్చిపోవాలా! ఆ కలిలోనే బ్రతుకుతున్నానే నేను. నన్నేం చేయమంటావు స్వప్నా! మనిద్దఃపద్యా ఇప్పుడు వున్న అడ్డగోడ ఏమిటి? నా గౌరవ ప్రతి లేగా. ఆవేగా నిన్ను నానుంచి దూరం చేస్తున్నది! నన్నేం చే మంబావో చెప్పు. కుటుంబ గౌరవం, ప్రతిష్ఠ కలిగివు ఉంటే నా తప్పు అంటావా! ఏంబెయ్యను నేను! నేనకూడా ఏమయినా మర్చిపో చేసి బై లోలో కూచుని రానా. ఏదయినా గొడవలో యిరుక్కున్నా, నలుగురిచేత నష్టం చూడక నా! నాకు నవ్వు కావాలి స్వప్నా! నీ కోసం ఏం బెయ్యమంటానో చెప్పు. ఏం చేస్తే అడ్డగోడలు లేకండా మనం సన్నిహితంగా వు ఉంటామో చెప్పు."

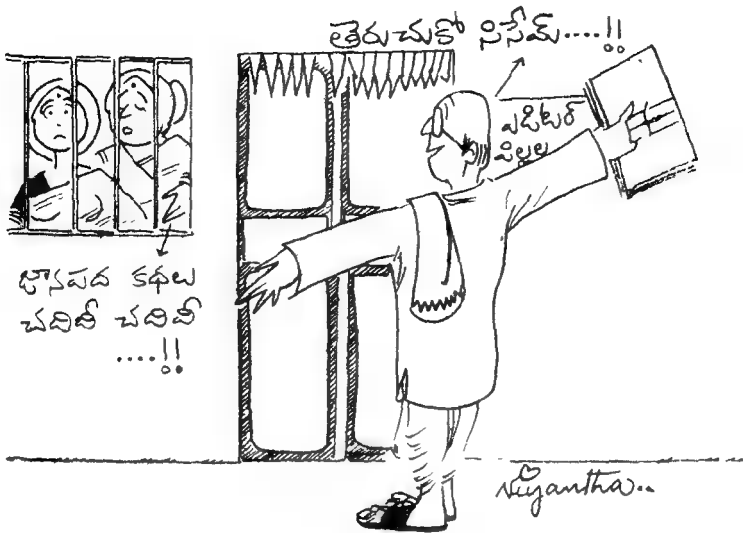
స్వప్న మనసు అతనికి అర్థం అయింది! స్వప్న ఎందుకు అతనికి మారంగా వుంటోందో అతనికి బాగా తెలిసింది. స్వప్న తనకి తానుగా యింకేమీ చెప్పనవసరంలేదు.

స్వప్నకి గుండెమీదనుంచి పెద్ద బారం దింపి ఉట్టయింది. ఒక్కసారిగా ఏడవసాగింది; మృదయ వివరంగా వున్న ఆ ఏడవు అతని మృదయంలో గూడుకట్టున్న కోపాన్ని కూకటి పేళ్ళలో తెంపేసింది. అతను చింతితుడయ్యాడు. అతని గుండెల్లో స్వప్నపట్ల యిన్నాళ్ళనుంచీ దాచుకునివున్న ప్రేమ ఒక్కసారిగా పొంగిపొరలింది. హఠాత్తుగా స్వప్నని దగ్గరకు తీసు కున్నాడు. గుండెకి హతుకంటూ 'స్వప్నా, స్వప్నా!' అన్నట్టుగా అన్నాడు. స్వప్న చిన్నబెట్లలా అతనిని హత్తుకుపోయింది "చెప్పు స్వప్నా! ఎందుకిలా చేశావు. నా ప్రేమ నీకు దైర్యం యివ్వలేకపోయిందికదూ" అన్నాడు.

"కాదు...కాదు. దైర్యం యివ్వకపోతే నేనీలా దూరంగా బ్రతికేను. నేను చనిపోవామనే అనుకున్నాను. కానీ-కానీ. బాబు-నాకు ఆ సాహసం లేకపోయింది."

"స్వప్నా!" అతని చేతులు మరింతగా స్వచ్ఛమట్టుగా విగ్రసుకున్నాయి. "అందుకే, అందుకే, బాబుని చూసిన తర్వాతనే, నిన్ను క్షమించగలిగాను చూడ! నానించి నవ్వు అలా. శిశువోయిన తర్వాతి, నవ్వు బ్రతికి వుంటావంటే నాకు నమ్మకం లేకపోయింది. బాబుని చూసిన తర్వాతగాని నాకు అర్థం గాలేదు." అతను నిలబడలేనట్టు మంచమీద కూల బాగాడు. స్వప్న అతని ఒడిలోకి జారి ముఖం దాచుకుంది. అతను చెప్పగాక,

"చూడు స్వప్నా! ఏ అడవిలో అయినా జీవితంలో ఎదురు చెప్పుకొన్నదనుకో! ఎవరు కోయూచినిచ్చినా, ఇంకాకపోయినా దైర్యంగా కలిసి నిలబడగలిగాలి. ఎందుకంటే జీవితం అంటే ఒకే సంచుటన మాత్రమే కాదు. ఒకవేట ఎంతైనా చెబుకొన్న అడవిలో మిగతా జీవితం అంతా సవ్యంగా బ్రతికి ఆ సంచుటన కేలూ ఒక దురదృష్టం మూతమే అని అను కోవాట" జీవితానికి ఆం బనగా, దైర్యం వుండాలి; నవ్వు ఆ ఒక్క సంచుటనలో నుండి బైట పడకపోతున్నావు నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకొన్నాను. సమాజంలో మామూలుగా బ్రాగ్మలిగే అవకాశం నీకు వచ్చింది. కానీ నవ్వు ఆ అవకాశం వుపయోగించుకుని, నవ్వు నవ్వుగా అక్క స్వయ్యంతో నిలబడలేదు. సమాజాన్ని సూటిగా కళ్ళలోకి చూడలేదు. చెబుకొన్న కక్క టెల్లలా యా సంచుటన బెరు పొలిపోవటానికి ప్రయత్నిగావు నన్నే లోకంగా నమ్మిన నా సంగతి ఆలోచించలేక ఆరాడే నవ్వు దైర్యంగా నా మక్కువ వుండి వుంటే మన జీవితాలు యింత విషాదంగా అయ్యే కావు స్వప్నా! నా మనసు నీకు అర్థంకాలేదా. అర్థం అయితే, నన్ను వేరే పెళ్ళి చేసుకోమనే సాహసం నీకు వుంటు దా. నీ ఆలోచనతో, నీకో ఒక్కసారి గడిపిన జ్ఞాపకాలతోనే బ్రతుకుతున్నానే నేను. బాబుని భుజగానే ఎంత ఆనందపడ్డానో తెలుసా? నిన్ను క్షమించగలిగిన శక్తి నీచ్చింది దాచే స్వప్నా!"

నన్నిక బాధపెట్టకు. నాకిక శక్తి లేదు. దానికి నువ్వు బిల్లిగా లేకపోతే తం దిక్కుదా వు డడ! స్వప్నా! నీని నిన్ను పెళ్ళి చేసుకునేదప్పదు. నా మనసు ఒక ప్రేమనీ హాసంగా చేసి, నిన్ను మహారాణిగా దానిమీద కూర్చోబెట్టావని అనుకున్నాను! దానిమీద కూర్చునే అర్హత నీకు తప్ప యింకెవ్వరికీ లేదని, నవ్వు బుజువునేసేది పోయి, అమ్మ, లోకాలూ ఏదో అన్నారని, దానికే తృప్తింది వెళ్ళిపోయావు. స్వప్నా! మనకి ఎవరిపేదనైనా, నిజమైన ప్రేమ వూదనుకో, మనం ఎన్నో అర్థంలేని ఎడర్నోనే దైర్యం, శక్తి, సహనం వసాయి. నీ దింకి లోకం నన్నెంత హేళన చేసింది? కానీ నీనాడు నేను వాడిని లంకాపెట్టలేదు. నీనుంచి నేను పొందే ప్రేమముందు ఆ బాధంతా తృణప్రాయం అనిపించింది! నీకు ఎలా అనిపించలేదు అంటే, నా ప్రేమలో ఏదో లోపం వుండివుండాలి!"

స్వప్న వింటోంది! అతని మాటలు, వాటిల్లో ప్రకటననిన్ను ప్రేమభిమానాలు, చిత్రంగా, స్వప్న కళ్ళముందు కమ్ముకుని వున్న దట్టమైన చీట్లని తొలగిస్తున్నట్లుగా వున్నాయి.

ఆతను భుజాలు పట్టి వూపుతూ అడగ తున్నాడ.

"ఎంచేసావు నువ్వు! నన్ను పరిత్యజించి వచ్చావు. నేను బాధపడతానేమోననికూడా ఆలోచించలేదు. అవునా!"

"నన్ను-నన్ను-క్షమించండి. నేను యిట్లా అనుకోలేదు".

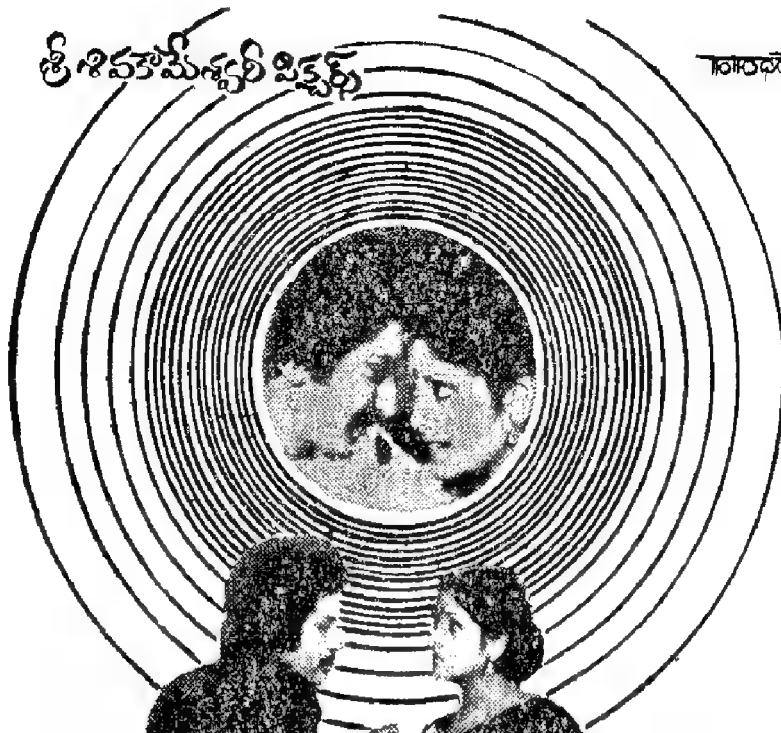
"పోనీ, నాకు నీ భయాలు చెప్పా! నన్ను వివశమర్చి వెళ్ళుచేయి అవకాశం యిచ్చావా!"

మీరు-నేను వెళ్ళిపోతే సుఖంగా వుంటారని ఆశించాను....

"అదే పెద్ద పొరపాట. ఇప్పటికైనా అర్థం అయిందా." అతను స్వప్నని గాఢంగా

శ్రీ శివామేశ్వరీ విక్రమ్

నాగార్జున

మౌనం మౌనం

కలర్

నటకం: వి.మధుసూదనశర్మ * నిర్మాత: కె.విజయకుమార్

మనం పడేము మో
నొడికి పట్టా చెప్పిం.

గు డెంకి వాడుకన్నాడు. "స్వప్నా! చెప్పు. నువ్వు నాతో యి డో వస్తావా? లేపోతే ను అమ్మని, యింఢిని, ప్రాప్తిను వదిలేసి, నీకొపాటు యీ వల్లెటూరులో వుండిపో-ని అంటావా? చెప్పు."

"స్వప్న మట్లావకేదు స్వప్నకి తన పరిస్థితి తనకే వింతగా వుంది. సుతీర్ దగ్గరగా, యిలా అతని చేతుల్లో వుండే, సర్వప్రపంచాన్ని ఎదుర్కొనని అనిస్తోంది."

"స్వప్నా! చెప్పు."

"బాబు సరైన పెంపకంలో, వుంటా వద్దా".

"ఉండాలి."

"పు దాతి అంటే, నేను బాబుని పెంచాలి".

అవునా.

"అవును".

"బాబుని నేను పెంచాలి అంటే నాకు నీ తోడు కావాలి. నీ తోడు లేకుండా వాడిని పెంచటం నా వల్ల కాదు. నేనూ అవసరం లేదంటే వాడిని నువ్వే అనాధశరణాగయానికి యిచ్చేయ్యి".

"అలా అనకండి"

"స్వప్నా! నీ మరసు నాకు ఆర్థం అయింది నీ భయం నాకు తెలిసింది. నాకు నువ్వు ఎందుకు దూరం అయ్యారో నేను తెలుసుకున్నాను. నీ భయం, నీ కల్పితం. రాక్షసుల్లా అని

మనదర్జీ జీవితానికి కబళించటానికి చూశాయి: స్వప్నా! మనిషికి జీవితంలో ప్రేమ పట్ల విశ్వాసం వుండాలి. ఆ నమ్మకం వుంటే ఎన్ని బాధలు ఎదురయినా, తుపానుకి గురిఅయినా తీరం చేరగల నావ అవుతుంది జీవితం! నువ్వు నన్ను నమ్మలేదు అనే ఆలోచన ఎంత నరకంగా అనిస్తోంది

స్వప్న అతని నోటికి చెయ్యి అడ్డు పెట్టింది "నాది ఒక్క భయం అని, ఆ భయం నీకి భయం వదిలి, జీవితంలో అతి ఎక్కువైన మీ ప్రేమకి దూరం అంతా వదిలి ఇప్పుడు వెళ్లింది. నన్ను క్షమించండి." అని భుజం మీద తల ఆనించుకుంటూ అంది.

"నేను నిన్ను యింటికి తీసుకు వెళ్ళటానికి వచ్చాను" అన్నాడతను.

■ తలో బాబు చేయి పట్టుకుని నాగమ్మ అక్కడికి వచ్చింది. నాగమ్మని చూడగానే సుధీర్ స్వప్నని మెల్లగా వదిలేసాడు. స్వప్న లేచి నిలబడింది, నాగమ్మని చూడగానే 'అక్కా! పీరు' అంది.

"నాకు తెలుసు. నిన్ను తీసుకు వెళ్ళటానికి వచ్చాడు. అవునా బాబు చెప్పాడు. అమ్మని తీసుకుని నాయనమ్మ దగ్గరికి వెళ్తాం అని. స్వప్నా, నువ్వు వెళ్ళడమే సరైన పని అని అనియినాల్సిలా హతం చేసినందుకు, నేనే నీ అత్తని అయితే, రెండు వాయిచి వుండేదాన్ని

వెళ్లు స్వప్నా! ఇంకా ఆశస్యం చేయకు. అనన్యమైన అనమానాల, భయాలు వదిలేయ్. ఆతను వుండగా, నీకేమిటి భయం" అంది. "షమ్మీ: వెళ్తాం రా. నాయనమ్మ తీసుకు రమ్మంది" అన్నారు బాబు.

వాన తగ్గింది! స్వప్న, సుధీర్, బాబు కారు ఎక్కారు. ఆకాశంలో, వాన కుతీసిన మబ్బులు తమ ప్రాబల్యం కోల్పోయినట్టుగా, దూర పింజల్లా తేలిపోతున్నాయి.

సుధీర్ కారు డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. పక్కన బాబుని ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకుని, స్వప్న కూర్చుని వుంటుంది ! సుధీర్ డ్రైవ్ చేస్తూ స్వప్న భుజాలమీదటూ చేయివేసాడు. అలాంటి యిప్పుడు ఎంతో శాంతిగా వుంది! అతని మనసు, అన్నాళ్ళుగా పంజరం వూరల్లో ■ ధిచిన ఆవేదన, అశాంతతకి మధ్యలు విరగగా ఆకాశంలోకి రెక్కలు చాచుకుని ఆరుదిశలవైపు సాగిపోతున్న రామంచలా వుంది. ఎన్నోరోజుల తర్వాత అతని మనసుకి శిశ్పిత, ఆనందం అనే వాటి అనుభవం మళ్ళీ తెలియసాగింది. అతని ఎడమచెయ్యి స్వప్న తలని అత్యయంగా, అనురాగంగా నిమిరుతోంది. మాటలే కరువైన మనిషిలా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడతను.

స మా వ్ర ం

అంకితం

ప్రియమైన రామోహన్ కి - నాగమణికి, ప్రేమాభిమానాలతో,

—సులోచనారాణి.

అన్నిటికన్నా తక్కువ ధరకు అన్నిటికన్నా ఎక్కువ శుభ్రత

ఇతర అన్ని డిటర్జెంట్ బార్లకంటే ఎంతో ఎక్కువ
ఉత్తమమైనది. ఎంతో ఎక్కువ అదానిచ్చేది మరియు
సబ్బులకంటే 1½ రెట్లు ఎక్కువ శక్తివంతమైనది.

నీలి రంగు హి స్వాస్తిక్

డిటర్జెంట్ ఉతుకే బార్

ఒక మారు స్వాస్తిక్ బార్...మరి ఎప్పటికీ స్వాస్తిక్ బార్

జ్యోతి

కథల పోటీలో

మొదటి బహుమతి

పొందిన కథ!

అందమైన ఇన్ని రోడ్లున్నాయి....

ఎత్తైన ఇన్ని బిల్డింగ్లున్నాయి ..

ఆకాశంలో రోహిణి తిరుగుతోంది....

దేశం అభివృద్ధికాలేదంటారేం?

అలా అనేవాడికి దేశాభిమానం లేదు.

దేశభక్తి లేదు.

దేశమంటే ప్రేమ లేదు...

వాడు మూర్ఖుడు-

అభివృద్ధి నిరోధకుడు.

చూడు స్మూత్ వాచ్!...నీ దేశం అభివృద్ధి

ఈ బిల్డింగుల ఎత్తులో ఉందా?

ఆరడుగుల హెడ్డుగు పెరిగిన మనిషి

గొప్పవాడైనట్లు తెక్కబోయే?

దేశమంటే మనుషుని ఎందుకన్నారో

తెలుసా?...అలా అనకపోతే నీలాంటి దద్ద

మ్మలు, పెరిగిపోతున్న ఈ మేడలే దేశం

అనుకుంటారు!

ఇంతటి ఎవరోయ్ మువ్వూతెగవాడిస్తూ,
పనిపిని చేశాను ఇంకెందులేం?

చూడు స్మూత్ వాచ్ వినిపిస్తున్నాకదా....

దాలు నామీది పరిశోధన మాని నీ పక్క

నెవరో నిల్పున్నాడు, చూడు.

ఎవరడి?...చెవిరో చూడి...ఎముకల

మీద అతికించిన వర్మంలా పీక్కుపోయిన

మొహం....అతుకుల కమీజు.....వయసు

మళ్లిన పంట్లాం...బిచ్చగాడయ్యంటాడు

"మాడో నీంబర్ బస్సు రాలేదా బాబా?"

"రాలేదు...."

"బోంబే వీడికి బస్సు కావాలిట! ఓచ్చగాడు

కాదు.... ఆ.... ఎందుకాడు. అడ్డక్కో

డంకో ఇదో ఎత్తు మాడో నంబర్ బస్ రాలేదా

బాబా....నా బిడ్డ దవాఖాన్ల ఉందిబాబా...

అర్థంబుగా పోవాలి బాబా....బస్సుల పోదా

మంటె పైనల్లేవు బాబా...ఎవరికి తెలియదీ

"బాబా"ల సంగతి!

"ఇప్పుడు ప్రైమెంటెలాంది?..."

"ఎంతో అవుతాందిలే..."

చెబితే ఏంటోయ్ స్మూత్ వాచ్....ఎందుకా

విసుగు. కోపం?...ఓ ఆడిపిల్లే ప్రైం అడిగిం

డక్షకో, ఇలాగే విసుక్కుంటావా? తడబడకు.

....విసుక్కుంటావా చెప్పు"

విసుక్కున్నా...

ఈ మరి ముసలాడు అడిగితే ఎందుకా విసుగు?

ముసలాడు కనక...ముసలి బట్టలేసుకున్నాడు

కనక....అవునా?

"అర్థగంటయింది బేటా....ఓక్క బస్సు

రాదు...."

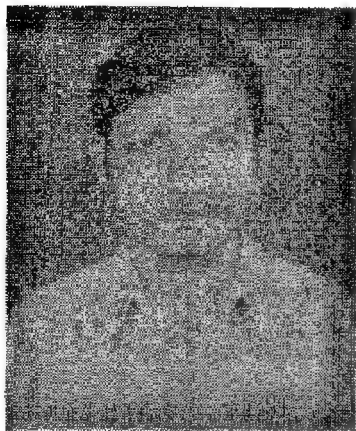
మరికి సదానందశర్మ

ఇందాక బాబా!...ఇప్పుడు బేటా!...ఎ త
మద్దుగా పిలుసున్నాడు - నీతెంత కావాలో
దై రెక్కడా అడగరాదూ...ఈ తేనెలిదుకు
గుమ్మరిస్తావ్....

"కోతి దావభానకు పోవాలి బేటా...."
అదీ కథ.....నేను ముంతే అన్నేదు...ఇది
అడుక్కునే కేసే అని. మనిషిని చూడగానే
ఇట్టే చెప్పేయగల్గు - వాడే కేటగిరో...

రచయిత వివరాలు

నదానంద్ కాంచ

పేరులోని అర్థభాగం అర్థభాగం పేరు

మొదటి సారిగా ఊపిరి పీల్చింది దేశానికి "రాజకీయ" స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన నాలుగు సంవత్సరాలకు వరంగల్లో. ప్రస్తుతం ఉంటున్నది బ్రతుకు పోరాటంలో హైదరాబాద్లో. 'జ్యోతి' మొదటిసారిగా బహుమతినిచ్చి ప్రోత్సహించిన తథ 'వలుపు' 'మురికి' రెండువ తథ.

ఈ స్యవస్థలోని లోపాలను విప్పి చెప్పగలిగి, బ్రతుకు బాటకు వెలుగు చూపే బావుటాలలో నిలిచిననాడే ఆసలైన పరిచయం.

ఎలాంటి కేటుగాడో. ఇప్పుడు మీది విడ్డూ... కాకపోతే కొడుకు కోశీదవాఖానలో ఉంటారు. మీది జేబులో దబ్బులుంటవు....

"నెలరోజుల్నించి .."

నాకు తెలుసులేరా. తిండి లేదంటావు. అంతేనా?

"నెలరోజుల్నించి ఒకటి చెప్పబోతుంటేటా. కూసుంకనీయది నిలబడనీయవి. "

నాయకులు పార్టీలు మార్చినట్లు మీదు అడుక్కునే పద్ధతి మార్చాడు "నెలరోజుల్నించి తిండిలేదు " కాదట, చెవిపోటు లేస్తున్నదట. వాకెంతుకు చెప్పడం అడుక్కోడానికి కాకపోతే!

"కుంకుమ....నూనె కలిపి పోయేమంటే పోసిన.. కానీ ఏక తక్కువైతది...."

ఇదో పోజు మీదిల్లో నిన్నటిదాకా కుంకుమ, నూనె సమృద్ధిగా ఉన్నట్లు.... యివ్వాకే కరువయినట్లు — దవాఖానకు

పోవాలె.... జేబుం నబ్బులేవు—అనడానికి నాంది.

"ఏదో పనిచేసుకుంటే ఎలాది నోప్పి కోట్ ఇంట్ల పండ్లెవ్వలు పెర్తారు జేటా! .. కొడుకులన్నారూ చేసిపెద్దరు అన్నట్లులేదు.... నలుగురూ విడ్డరే. "

"అట్లానా "

చూకావోయ్ సుబ్రాహ్—కొడుకులుంటే తనను కూర్చోబెట్టి సాదేబాండ్లు అనుకుంటున్నాడు అమాయకుడు 'ఉదాహరణకు నవ్వున్నావ్ ...కొప్పుడుకు మీనాన్నను కూర్చోబెట్టి సాదుకున్నావా? నవ్వు టంగురంగా అంటూ పట్టులో ఏ కొడుకు వచ్చి చూస్తాడోనని ఆకతో మీ నాన్న పల్లెలో.

ఏంటోయ్ నీ చూడుకు నేనే ఎండుకు చూడాలి మా నాన్నన. నా కంటే పెద్దాడు మా అన్నయ్య లేడూ అది వాడి డ్యూటీ. కాకపోతే, ఎంక ఖర్చు పెడుతున్నాడో లెఖ

చెప్పమను, ప్రతి నెలా నా వాటా ఎంతో
యిచ్చేస్తా-కబ్బుందే చాలటోయ్ బ్రతుక్కి...?
“నలుగురూ బిడ్డలే... పెద్దది మొన్ననే
పడోటి కామ్యం అయింది. దానికేదన్న
గింత పని దొరుకుతే...దాని చెల్లెండ్లను అదే
చూసుకుంటుంది వేటా...గదే నా ఆశ...”

వీడి మొహానికో పడో తరగతి పాసైన
కూతురా! అయితే అయ్యండొచ్చు, నఖల్
కొట్టి పాసైందేమో...ఇంతకీ ఎందుకి సోదంతా?
పెద్ద మొహమూ వీడూ... బోకర్ లాగున్నాడు.
కూతురన్నదీ-చదవుకన్నకి-అని మాయ
మాటలు చెప్పి...మా ఇల్లు యిక్కడికి
దగ్గరే...అని తీసుకుపోయి...ట ఆడవాన్ని
చూపించి...అయిదు రూపాయలు అడిగింది...
అమ్మా, నా దగ్గరా యీ నాటకం!....
ఆ పప్పులేం వుండవు...

ఏ పోవా?... ఉహ... పిల్ల బాగుంది
కావచ్చు... బాగుందేమో...నిజంగానా..
చాలా చీప్...ఆఫర్ లా అయిదు రూపా
యలు...

అసలు ఏడు బ్రోకర్ లానా?

కాకపోతేపోనీ... వీడికో కూతురు...పది
పాసైంది వుండటా-నీ కూతురు పది
పాసైందా... దైవు నేర్చి చదా... ఫరవా
లేదు. నేను సహాయం చేస్తా... ఇంకా చది
స్తా...ఉద్యోగం యిప్పిస్తా. ఏదీ మీ
అమ్మాయిని చూపించు-అమ్మాయి బాగానే
వుంది-అందంగా వుంది...అప్పుడప్పుడు మీ
ఇంటికి వచ్చిపోతుంటారేమో... ఒకరోజు...
ఈ చీకట్లకో... ఈ పూలు పెట్టుకో...
స్టాప్...స్టాప్... సుల్తాన్ స్టాప్...నీ బుద్ధిని
పురుగుతి దొండి-నీకు భార్య వుండన్న విష
యం మరిచిపోతున్నావ్!...

ఉం. ఉండేనో? ఇంకెవరన్నీ ప్రేమించ
కూడదా? దేశమును ప్రేమించమన్నాడు
తెలుసా?

ప్రేమించు. ఎవరొద్దన్నాడు. దేశాన్నే
కాదు ప్రపంచాన్నే ప్రేమించ కాని కామిం
చకు.

నేనేం కామించలేదు. ఈ ముసలాడికో

కూతురుండే ప్రేమిస్తాను అంటున్నాను.

ఎందుకు సుల్తాన్ ఈ దొంగ మాటలు...

ఏ ప్రతిపలాపేక్ష లేకుండా ఈ ముసలాడి
కూతురు లైవ్ నేర్చుకోవానికి, ఉద్యోగం
సంపాదించడానికి నీకు చేతనైన సహాయం
చేస్తానా?

అప్పుడే నీవు ప్రేమించిట్లు....!

అంటే ఏమిటి నీ ఉద్దేశం నాకు సెన్సె
వాచ వుండకూడదా? నేను ఒక్క రాయిన్నే
పోనా?

రాయికిమాత్రం సెక్స్ నా చ ఉండకూడ
దని నీకెందుకు నాయనా పట్టుదల! ఉండనీ-
నీకూడా ఉండనీ కాని...మునిపాలిటి
డ్రైనేజీ సీకలా రోడ్లమీద విచ్చరి ఏడి
దొరించమకో!...వివాహం, భార్య అతే పవా
ంకు అర్థం నీ భార్య ఒక్కర్తీ తెలుసుకుందే
చాలు అనుకో...!

నువ్వు చేయాల్సినపనులు చాలాఉన్నాయి.
వాటికోసం నీ సమయాన్ని, శక్తిని వినియో
గించు.

ఇంకాక అందమైన రోడ్లు అన్నావే....

నీ తోటి పౌరులు చిన్నమెత్తుకూటున్న
రోడ్లు నీకు అందంగా కనబడుతున్నాయా?
పనికోసం కూర్చునేవాళ్ళ కళ్ళలోని
భయం చూశావా?

నీ టీముందు పెటకుప్పు పేరుకుపోతు
న్నది. నీ ఇంటినిండా దోమలు వీరహరం
చేస్తున్నాయి...నీ కొడుకు వాల్ బోస్టర్ల
ముందు దిగాబుపడి కూర్చుంటున్నాడు. నీ
జీతం నీ కుటుంబాన్ని ఈడడడానికి సరిపోదు.
ధరలు మండిపోతున్నాయి.....బ్రతుకులు
ఎండిపోతున్నాయి! ఆహారంలో కల్తీ...పాలలో
కల్తీ...నీళ్ళలో కల్తీ... (నీళ్ళలో డ్రైనేజీ
నీళ్ళు కలుస్తున్నాయి....)

రేపు నీకొడుకుకు ఉద్యోగాన్నిచ్చి, మంచి
బ్రతుకునిచ్చే సమాజాన్ని సృష్టించి ఉన్న
మూయి...

నువ్వు నోరూయి.

వసపిట్టలా ఒకదే వాగుడు....

“ఎంతమంది పిల్లలు బేటా?....”

తజనుమంది. చాలా? ఒక్కకొడుకు....

దైర్యంగా ఓ పది పైసలు యివ్వమని
అడగ్గా .... ఈ కుశల ప్రశ్నలు....
కూపీలు....కుగ్గ వినయం....

జవాబు సిద్ధంగా వుంచాను

"కొలుపుకా బేటా...."

“ಇಲ್ಲು ಇಕ್ಕಪ್ಪನಾ”

జె.పి.న.

నేను లేవప్పకొస్తాడేమో.... "అయ్యగారు
పించారండీ...." అని డబ్బు , అడుక్కు
తుకదా...సామానులు ఎ తుకుపోతుకదా....

వీడు దొంగకాదు. అడుక్కునే వాడేమో-!

అదిగో జేబులోంచి ఏదో తీస్తున్నాడు....

“కోటి సర్కార్ దావఖాన వుండి సూదు

ఉండని, జేబులో పెట్టుకో... ఎక్కడన్నా

“నీకు చూపి సనని తీసిన బేటా....”

ఆ మాట చూడు...నూతి అడుగు నుంచి

అప్పట్నుంచి చూస్తున్నాను. నా వుంగరం

పెట్టిందా, వసూలు చేసి దా?...నిన్ను

“ఏం కాల్మష్టేషన్ బేటా... ధరలు మండి

"HSC..."

226

44 86( )

“అరేయ్ ను సలో⁸దా....గంట కొదాంటే

“ఇనబద్దె పక్కకు జరగ నా వేటా....జెర

LAKSHMI PUBLS

స్టార్ ఇంటర్నేషనల్

అల్లరి బావ

హాస్యమేధుని కలర్

మేర వి యస్ థర్ స్టామి
సంపద రాజ్య నాగేంద్ర

నిర్మాత
యమ్. బాలకృష్ణ B Gant,
పద్మకట్టం
పి.సాంబశివరావు

TRAVEL

లక్ష్మి ఫిలింస్

గంక కోపమెందుకు!"

ఎందుకూ...నువ్వేంటో... రిక్తాలో కూర్చున్న వాడికి బాగా తెలుసు. రోజూ చూస్తున్నట్టు న్నాడు.

"ఆ వచ్చి బస్సు మూడో నింబరేనా బేటా?"

అ....అ....జరగండి...జరగండి...హదో హదో...హమ్మయ్య...ఎక్కడాను - బట్టలు నలిగిపోవ్వు అనుకుంటే... ఫరవాలేదులే సీటు దొంకింది సీటు....అరే పిడు నా పక్కనే ఉన్నాడేం...దిరిదిరిపు వెధవ-ఇక్కడా దాపు రిందాడు-పిజ్జీ చూస్తేకే డోకు-అసహ్యం.

ఇంక సేపు నాతో మాట్లాడింది....ఇప్పుడు నా పక్కన చేరింది....టికెట్ నాచేత తీయ ద్రాసునే కదా....

నేనా పీకీ పీసేది!

డబ్బుల్లేకపోతే నడిది పోనా....

బస్సెక్కుతానా!

పైగా నా పక్కన కూర్చుంటాడా!

చూడు స్పూటర్....అతడు నీకోసం సీటు ఆపాడన్న కృతజ్ఞతైనా లేదేమోయ్ నీకు?

అదే....నాం సీరెండుకు ఆపాడంటావ్? వాడి టికెట్ నేను తీసుకోవాలనేకదా....కాక పోతే వాడి టికెట్ కు తక్కువపడిన డబ్బులు ఇవ్వాలనే కదా....

"మంత్రిగ కూసో బేటా...."

కిటికీపక్కకు జరిగి కూర్చుంటాడు.

నీ బేటా...నీ నక్క- పినయ్య....నువ్వు పక్కకు జరిగి కూర్చోవడం....అన్నీ నాకు తెలుసు....

ఒక్క పైసా ఇవ్వను.

ఇవ్వొద్దు.

మాదీ పిసి పారేయాలి ఇలాంటి వెధవల్ని.

వెధవ మ్యూసెక్స్....

టికెట్...

టికెట్...

"ఏయ్ తాతా ఎటు?"

జేబులు చూడు ఎలా తడముకుంటు న్నాడో....

పైసలున్నట్టే!....

ఓ గడ్డ తీశాడు-

అమ్మ! పైసలుండివు.

ఇంత సేపు వీడి మాటలు వన్న కర్మానికి. వీణ్ణి భరించని ఖర్మానికి...ఒక్క చారనా ఉన్నదా బేటా...." అని అడుగుతాడు.

కోట్లు దాచుకున్నట్టే!....

ఆ గడ్డు...మడిపివ ముగ్గు....

వాడివైపు చూడొద్దు-

చూస్తే డబ్బులుడుగుతాడు.

...

ఒక సెకండ్

రెండు సెకండ్లు...

ఇంకా అడగడం!....

డబ్బులు తీసి కండ్లక్లర్ చేతిలో పెట్టాడు.

అవి తక్కువు టాయు

నావైపు "బేటా...." అని కన్నుతూ చూస్తాడు చూడు....వాడి నవ్వు చూస్తేనే రోత.

కండ్లక్లర్ చూసుకొని....బ్యాగ్ లో వేసు కున్నా...దు!

టికెట్....కూడా ఇచ్చేశాడే!

.....

మొహం అలా పోలిపోయిందేం స్పూటర్? "ఎక్కడికి పోవాలి సార్?"

"హి...."

"టికెట్..."

"కోతీ..."

ఇదిగో

"పది.... ఇరవై.... నలభై అయిదు .... ఇంకో పది పైసలు సార్...."

"ఇంకో పది పైసలా!"

పై జేబు....పక్క-జేబులు ... పైజేబు .... పక్క-జేబులు.

ఉహు....

ఇంకో రౌండ్-

పై జేబు....పక్క-జేబులు...

"ఇంకో పది పైసలా!....భారీ బు పెరిగి నయా?"

"జిల్లిన తీయిండ్లీ సార్.... పెరిగినయి పేపర్ల పడిందిగదా..."

ప్రజేబు...
 పక్కజేబు లెందకులే-
 "చిల్లర లేదు."
 "ఎంతంది సార్?"
 పిస్టి రూపిన్...
 "అంత చిల్లరా!... ఇదే వస్తు టిప్. పనే
 ఇస్తా కదిస్తుంది..."
 "రాజిపోతే..."
 "టెరెదమీర రాసిస్తగనా దిపోకొచ్చి
 కినుకోండి..."
 మా ఇంటినుంచి దిపోకు... నాలుగురూపా
 యలు ఖర్చుపెట్టుకొని రానా! ఇంత ఖచ్చిత
 మైతే ఎలాగోయ్? పదిపైసలే కదా తక్కు
 వైంది. మరోసారి కలిసినప్పుడిస్తాలే..."
 "అదేం కుదరదు. చిల్లరివ్వండి. లేక
 పోతే దిగిపోండి. మీ ఒక్కరి దగ్గర్నీ ఇంత
 సేపు నిలబడే ఎట్లా?"

టంగ్....
 రోకో బాయ్ -
 అరె పోసియకయ్యా క డక్టర్నూ ఇప్పటికే
 ఆ స్పృహైంది...." అనుషలు... కేకలు..."
 "దిగండి సార్ ...."
 ప్రైమెంట్? అమ్మో పదా! ఇంకో బస్
 దొరకడు ఆటోలో పోతే? ఆరూపాయలు!
 పదిపైస... కోసం ఆరూపాయలు వేస్తా!
 ముసలాడు జేబులోంచి గిడ్డ తీసి....
 "నాకు అదెంక ఇద్దురులే దేటా... ఈ పది
 పైసలు కలిపి ఇయ్యి..."
 ఊ!... కుడక్టర్ తీసుకొని... టెరెద
 ఇచ్చి... "రైడ్... రైడ్... రైడ్ బాయ్!...
 చలో..."
 ఏం, అలాతలవార్చేశావ్!.. మసలాడి మొహం
 చూడండి సిగ్గుగా ఉందా సుబ్రావ్! ✖

సాహితీ ప్రయులకు కుభవార్త :

- రాయ పోలు వారి సాహిత్య సౌ.ద్య దర్శనం - సంపాదకులు డా॥ రావులు. - 8.00
- కృష్ణశాస్త్రి జ్ఞాపకాలు - 2.00
- బాపురెడ్డి సాహితీ సమలోచనం. రచన - కిర్రా కార్తికేయ శర్మ - 8.00
- సుప్రసిద్ధి నుంచి వేలుకో. శారదా అశోకవర్ధన్ రచన - 6.00
- భావరాగిణి - 6.00
- మన పట్టణి - రచన డా॥ రావులు - 10.00
- ఉప్పెన - తుఫానుపై ప్రఖ్యాత కవుల కవితా సంకలనం - 5 00
- కృష్ణమూర్తి మధుర గీతాలు - 2.00

అన్నీ ఒకేసారి తెప్పించుకొన్న వారికి మొత్తం రూ. 40-00 .
 పోస్టేజి ఉచితం.

వంశీ ఆర్ట్ థియేటర్స్ (ఫోను : 61001/63213)

న్యూనల్లకుంట, హైదరాబాద్-500044

శ్రీవారి కృమణం

ప్రశ్న

పెద్దకథ

మహారాజ రాజశ్రీ శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ రావుగారు

ఆ రోజు ఉరిపాలెంలో జరగనున్న శ్రమ దాన వహోత్సవానికి ప్రారంభోత్సవం జరుపు తారన్న వార్త పరిసర గ్రామాల్లో శీతాకాం పొగమంచులా వ్యాపించి పోయింది. చుట్టు పట్ల గ్రామాల్లో నుంచీ, పల్లెల్లో నుంచీ జనం నేల యీనినట్టుగా బయలుదేరి శ్రీవారి శ్రమ దానోత్సవాన్ని చూడటానికి, వీలైతే ఉదతా భక్తి తలా పిడికెడు మన్ను మోయడానికి వచ్చారు.

సాయంకాలం నాటగంటయే సరికి నల్లా వేదిక చుట్టూ జనం కిటకిటలాడుతూ కూర్చు న్నాడు. వేదిక నాయకుల చిత్రాలతోనూ, రంగు బెండాలతోనూ, పచ్చటి మామిడి తోర జాలతోనూ, కొబ్బరి మంచలతోనూ అలంకరింపబడింది. శ్రీవారి అనుచరులు కొంత మంది పల్లెల్లోకి పోయి సభకు దావడానికి బద్ద కించిన మనుషుల్ని కదలేసి, మల్లెని మరీ తీసు కొచ్చారు.

వేదికపైకి శ్రీవారి రాక కోసం ఎదురు చూసేస్తూ జనాన్ని ఉద్దేశించి శ్రీవారి అను చరుల్లో అగ్రగామి అయిన భూషయ్య యిలా అన్నాడు—

“మహాజనలారా! కొంచెం ఓపిక పట్టండి! మన రావుగారు ఒక అరగంటలో వస్తారు! అందాకా మీరు అల్లరి చేయకుండా—అంటే నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవాలని మనవి!”.

“ఇంకా ఎంత సేవయ్యా! కూర్చోవడం,

ఇప్పటికే ఒక పూట పని చెడితేనూ!” వెనక భాగాన కూర్చున్న జనంలో నుంచి ఒకడు అరిచాడు.

జనం అంతా ఒక్కసారి గొల్లుమని నవ్వి వెనక్కు తిరిగి చూశారు. ఆ అరిచినవాడు గట్టు చక్కంగా జనంలో కూర్చున్నాడు. జనంలో కలిగిన అలంకరి భూషయ్యగారికి వశ్య చిటపటలాడిపోయింది.

వేదిక మీద నుంచుని భూషయ్య—“సోదరు లారా! నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవాలి! ఒక్కపూట చెడినపని ఎట్లా చెడిపోయింది! యిప్పుడు పోయి మీరు మంత్రం చేసేది ఏమంది! కొద్ది నిమిషాల్లోనే రావుగారు మంత్రానికి తీసుకు వస్తారు. రావుగారు పక్క గ్రామంరో? మకాం వేసియున్న మంత్రాగారిని తీసుకరాదానికి వెళ్ళారు. ఈ పాటికి వస్తుండాని కూర్చోండి! కూర్చోండి!” అని చేతులు వూపుతూ అన్నాడు.

మంత్రాగారు వస్తారన్నమాట చెవుల పడ గానే లేచి నుంచున్న వాళ్ళు కూర్చోసాగారు. అలా కూర్చుంటోన్న జనాన్ని చూడగానే ఇనుమడించిన ఉత్సాహంతో వచ్చి తబ్బిలై భూషయ్య — “మహాజనులారా! ఈనాడు మనం యిక్కడ ఎందుకు సమావేశమయ్యామో మీకు ఒక్కసారి గుర్తు చేయదయ్యకొన్నాను. శ్రమదానం! శ్రమదానం చెయ్యడానికి! దేశ శ్రేయస్సుకోసం, మన గ్రామాభివృద్ధి కోసం, మనం అంతా యిక్కడ శ్రమదానం చెయ్య

దానికి సమానేశమయ్యాం!" అని యిక్కేదో చెప్పబోతుండగా జనంలో నంచి ఒకడు లేచి భూషణ్యుడు వుపన్యాసభారణికి అడ్డుబిచ్చి— "మధ్యాహ్నం రెండు గంటల కొసానన్న మంత్రి సాయంత్రం ఏడు కావమున్నా యింత వరకు అంతులేదు కదా! ఎంతసేపు కూర్చో మంటావయ్యా యీ ఎంతలో!" అన్నాడు.

భూషణ్యుడు గొంతునవ్వకుండుకొని మాట్లాడ బోతుండగా జనంలో మరో పక్క నుంచి ఇంకొకడు అందుకొని —

"మంత్రిగారు పక్కదారినపడి మరో ఊరు చేరాలేమో చూడవయ్య!" అన్నాడు.

జనం పక్కన నవ్వించి!

"అలా ఎప్పటికీ జరుగదు! మన రాష్ట్ర గారు వెళ్ళడమూ, మంత్రిగారు రాకపోవట మూనా? మీరు కొంచెం ఓపికపట్టి కూర్చోండి! మంత్రిగారూ, రాష్ట్రగారూ కొద్ది క్షణాల్లోనే వస్తారు. శ్రమదానోద్యమ చరిత్రలో మన ఊరు

పేరు సువర్ణాక్ష రాష్ట్ర క్షింబడిబోతుంది. కొద్ది నిమిషాల్లోనే మహిష్లో ఒక అమృత వైన సంఘటన జరగబోతుంది మన గ్రామస్థు లంతా కలిసి దేశంలో యితరవరకూ కష్టగా కనీపిసి ఎరగనంతటి శ్రమదానం చేయినన్ని సమయం అసర్వమోతుంది!" అన్నాడు ఉప నాయకుడు భూషణ్యుడు ఉదేకంతో.

"ఆ వేస్తూనే వున్నాం! మధ్యాహ్నం రెండుగంటలనుంచి ఎర్రటి ఎరలో కిందా వైనా కాలిందే!" జనం మధ్యలో కూర్చున్న ఒక మనలాడు తనలో తనే గొణుక్కు న్నాడు.

"ఈ ఒక్కరోజే కాదు! యిలాంటి ఎన్నో రోజులు మనం శ్రమదానంకోసం త్యాగం చెయ్యల్సి వుంటుంది ముందుముందు?" అని భూషణ్యుడు దూర గా కనపడుతున్న రోడ్డు కేసి చూశాడు.

"అదుగో! వస్తున్నారు! వచ్చేవారు మంత్రి

క్రివేణి® ఇంకు రంగులలో

గమ్ ఆఫీసు పేస్ట్

IS: 1224

స్టేషనరీ వ్యాపారులు
అందరివద్దను దొరకును.

తయారుచేయువారు:

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

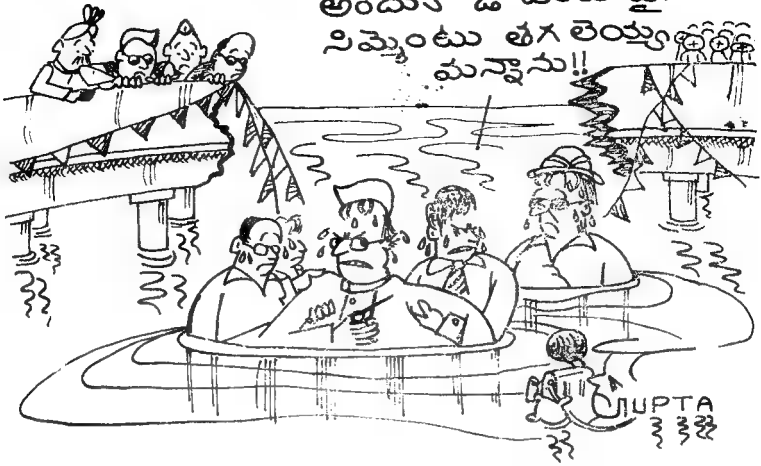
IS: 2257

Type B.

292, తిరువల్లియూర్ హై రోడ్, మద్రాసు-600 081

అందుకే ఓ చెంబాడైనా
నిమ్మంటు తగలెయ్యమన్నాను!!

గారు! అన్నాడు భూషయ్య రోడ్డుమీద మంత్రిగారి కారు లేపుతున్న దుమ్ముచూసి సంతోషంతో.

సభలో వున్న జనం అంతా లేచి ముని వేళ్ళమీద నుంచొని మెతలు చాచి వేడికను సమీపిస్తోన్న మంత్రిగారి కారును చూడ సాగారు.

కారులోంచి శ్రీ రావుగారు, మంత్రిగారు దిగారు గ్రామ పెద్దలు, శ్రమదానోద్యమ కార్యకర్తలూ మంత్రిగారిని సగౌరవంగా వేడికమీదకు తీసుకువచ్చారు. మంత్రిగారి పక్కనే వేడికమీద శ్రీ రావుగారు కూర్చో న్నారు. భూషయ్య పడేపడే చెప్పినమీదట జనం సద్ద మణిగి కూర్చున్నారు.

మంత్రిగారికి సన్మానపత్రాలు వగైరా వగైరా లాంఛనాలన్నీ పూర్తయ్యాక సదరు మంత్రిగారు శ్రమదానోద్యమ ప్రాముఖ్యాన్ని గురించి, ఆశయాన్ని గురించి అందుగ్గాను ప్రజలు చేయవలసిన త్యాగాల్ని గురించి సవివరంగా ఉద్ఘాటించారు. మంత్రిగారు 'దాహం' పుచ్చుకొని తమ స్థానంలో కూర్చో గానే శ్రీ రావుగారు లేచి పైపంచె నవరించు

కని గొంతు సకిలించి అమాత్యులవారు శెల విప్పిన బావాల్నే తన సొంత మాటల్లో వారు గంట చెప్పింది తను ఒక అర్థగంటలో చెప్పి ముగించారు.

సభా కార్యక్రమం ముగియగానే మంత్రి గారూ, రావుగారూ తదితరులతో కలిసి ఊరి బయట శ్రమదాన కార్యక్రమం జరగాల్సిన చోటికి వచ్చారు.

ఊరికి ఆనుకొని ఉత్తరపు దిక్కునవున్న శిథిల దేవాలయ పునరుద్ధరణ, సచివోత్తమం సమక్షంలో అన్నాడు శ్రీ రావుగారి శ్రమ దానంతో ఆరంభం కాబోతుంది. శ్రీ రావు గారు దేవాలయ పునరుద్ధరణకుగాను స్వయంగా గ్రామమంతా తిరిగి విరాళాలు వసూలుచేశారు. వారుకూడా పెద్దమొత్తాన్నే ఇచ్చారు. ఇటుక, రాయి, సున్నం దేవాలయ పునరుద్ధరణ నిధిలోనుంచి కొనడానికి, కట్టడం పని అంతా గ్రామస్థుల శ్రమదానంతో పూర్తి చేయడానికి నిర్ణయమయింది. పెద్దఎత్తున ప్రారంభింపం జరగటానికి గత వారం రోజులుగా శ్రీ రావు గారు ఏర్పాట్లు చేయించారు.

మంత్రిగారి రాక ఆంశ్యమయిన కారణంగా

అనాడు మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు జరగల్సిన ఉత్సవం సాయంత్రం ఏడు గంటలకు ప్రారంభించబడింది.

దేవాలయం ముందు వడిగాయన భక్తిః ప్రంభాన్ని మళ్ళీ లేవనెత్తడంతో పునర్నిర్మితం కావడంతో, పూజకు తొలిసారిగా శ్రమదానానికి ప్రారంభమూ జరుగుతుంది.

వేదోక్తంగా పూజలూ, పునస్కారాలూ జరిగి సంతోషంగా మంత్రిగారు కొబ్బరికాయ పగలకొట్టారు. శ్రీ రావుగారు భక్తిః ప్రంభానికి పునాది వేయాలన్నచోట గడ్డపలుగుతో నేల మీద ఒక్కపోటు వేసారు. గ్రామస్థులు పాఠలూ, పలుగులూ తీసుకొని పునాది తవ్వడం మొదలుపెట్టారు. బస్సునుంచి ప్రత్యేకంగా పిలిపించబడ్డ 'పోటోగ్రాఫర్' మంత్రిగారి పక్కన గునపం పట్టుకు నుంచున్న రావుగారిని పోటో తీశాడు.

చకచకా పలుగులూ, పాఠలూ ఆదాయి. గోతిలో నుంచి తీసిన మట్టితో పల్లికలు నిండాయి.

ఆ గర్భ శ్రీమంతులూ, ఇవతల పుల్లతీసి అవతల పెట్టాల్సిన అవసరం కలగని రావుగారు స్వయంగా తమ చేతులతో మట్టిపల్లికను అమాంతం ఎత్తి నెత్తిన పెట్టుకున్నారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన గ్రామస్థులు చేసిన హర్షధ్వనాలతో శిథిలాలయం ఆవరణంతా నిండి పోయింది!

రావుగారికి వళ్ళ పులకరించి పోయింది; రావుగారి మనసు ఏదో లోకాల్లోనికి విసిరేయబడింది. తను శ్రమదానం చేస్తున్నాడు స్వయంగా తను మట్టిపల్లికలు మోస్తున్నాడు అందులో మంత్రిగారు సమక్షంలో! గ్రామస్థులకు తను మార్గదర్శకుడయ్యాడు. ఆలోచనల ఉద్దేకంతో రావుగారు వళ్ళు మచ్చిపోయాడు. పల్లికల కొద్దీ మట్టి ఎత్తి పోస్తున్నాడు. మల్లెపువ్వుల్లా పువ్వు తెల్లటి లెట్స్ అంతా మట్టితో పులుముకుపోయింది ముఖం మీద కాయతోన్న చెవటకు పలికలోంచి కారే మట్టి అతుక్కుపోతుంది. శ్రమదానం కార్యకర్తలంతా రావుగారితో పాడే మట్టి మోస్తున్నారు,

రావుగారు వెనక్కు తగ్గకుండా మట్టి మోయడం వాళ్ళకెంతో ఉత్సాహాన్ని యిచ్చింది.

ఐతే రావుగారు చేతులు ఏదో పల్లిక వచ్చే సరికి నెత్తి మీదకు ఎత్తుకోలేక పోయినై. చేతి కండరాలు పీకుతున్నాయి సత్కుకొద్దీ పల్లికను ఎత్తుకోవడానికి ప్రయత్నం చేశాడు. వళ్ళ బిగింది, లోలోపల మక్కుతూ ఎలాగో మట్టిపల్లిక తలకెత్తుకొన్నాడు. పల్లిక మూడు మీద బిగువ రావడం.

వెధవ పల్లిక! వీరి యింత మోటుగా పూడే! కలంకా బిరుదుకు పోతూ చేను! అన్నట్టు, మట్టిమోసే ఉప్పరి చాళ్ళు తలమీద ఎదో పెట్టుకుంటారే! ఆ! ఆ! అదే గడ్డితో చుట్ట! అది పెట్టుకుంటే. తలమీద అది పెట్టుకోవాలిగాని యీ వెధవ సన్నపంచె కలగుర్త ఏమిటి! తలంకా గీచుకుపోతుంటేను అంబినా తన తలమీద పట్టుకుని గుప్పెడు జుట్టుకూడా లేదు. బట్టుతల వాళ్ళకు మట్టి మోయడం చెడ్డ యిచ్చుంటే సుమా—!

“అ! రానియండి పల్లిక!”

రావుగారు తన ఆలోచనల్లో నుంచి బయట పడి చేతుల్లో పువ్వు పల్లిక గోతిలో నుంచున్న వాడికి అందించాడు. అతడు పల్లిక అందుకొని పల్లిక నిండా మట్టి పాతతో ఎత్తి పోసోన్నాడు.

వీడి దుంపకెగ! పల్లిక మీద అంతఎత్తుగా పోస్తాడేం మట్టి! ఇదేమన్నా మట్టా, మజాకా మోయడానికి అంత నిండు పల్లిక మోయడం మాటలా? తనవల్ల అవుతుందా? అసలు తనకు వచ్చిన పల్లిక వరీ పెద్దలావుంది! ఆహుషయ్య మండ్రిగారు మోసిన పల్లికలు దీరి కంటే చాలా చిన్నవి—దూ! పైగా తన పల్లిక అడుగు వరీ మోటుగా అలాడు వాడేవదో కాని! ఎంత గోడుగా వుందో చూడు పల్లిక అడుగుంతా! దీంతగెయ్య పల్లిక! వాడి సిగగోసిన అలిక—

“ఓ రావు—దూ! ఇండా! పల్లిక!” గోతిలో నుంచి నిండు పల్లిక రావుగారి మామకేసి చూస్తూ వచ్చింది.

“ఆ! రానియండి! రానియండి!” బింకంగా అని రావుగారు మట్టి పల్లిక అందుకొన్నారు.

తెలుగు సినీ పత్రికారంగంలో సంచలనం!
ప్రతి నెలా పాఠకులకు వసందైన కనువిందు

కవ్వించి నవ్వించే
సెట్టుపై కబుర్లతో
ముచ్చటగొలిపే
తారల ముచ్చట్లతో
తాజా వార్తలతో -
వర్ణ చిత్రాలతో
ఇంటిల్లపాడి
చదవదగిన
రీతిలో
వెలుపడు
తున్న

అనన్య ప్రచారం
గలిగిన తెలుగు
సినీ వారపత్రిక

జ్యోతిబిల్తు

చేతులు వణుకుతున్నాయి. మట్టి పల్లిక నెత్తి మీదకు పోవడానికి మారాం చేస్తుంది. రావుగారు పళ్ళు ఓగించి గుడ్డు మోకరించి నెత్తికి ఎత్తుకోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. రావుగారి అవస్థను వెదకిన భూషయ్య పచ్చి రావుగారికి నియంపణి పల్లిక నెత్తికి ఎత్తాడు.

"తస్మాద్వియ్యవల్లికి! మదంకా పుడుతా అయిపోయింది! ముక్కుల్లోకి, కళ్ళల్లోకి పల్లిక లోనుంచి వట్టి జారిపడుతుంది దీనికితోడు!" అనుకోంటూ రావుగారు పల్లిక మెనుకువోయి అంత దూరాన మట్టి కమ్మరి వారు పల్లిక లోని మట్టి కిసరలోయి యీసారి అమాంతం పల్లికనే సిరేలాడు పాపం ఏం చేస్తాడు మరి! చేతులు పట్టదప్పి పోతుండేనూ!

"రావుగారూ! ముక్కి-టికి 'ఎక్కే చేక' యిందట?" అంటూ భూషయ్య కి-ద-డ్డ మట్టి పల్లిక కేసి చుట్టూ రావుగారిదగ్గరకొచ్చాడు.

"అ! అన్నట్టు మర్చిపోయాను! పది! మంత్రిగారిని సాగనంపుదాం!" అంటూ మంత్రిగారి బాడెన్గర్లకు నడిచాడు రావుగారు.

శ్రమదాన కార్యక్రమం గ్రామస్థులూ కలిసి మంత్రిగారిని సాగన పాగు. రావుగారి దగ్గర కలవు పుచ్చుకని మంత్రిగారు మిట్ట వేదాయపాఠశాలలో జరుగనున్న ఆధ్యాత్మిక మహాసభలో ప్రారంభోపన్యాసం చేయడానికి సరిపరచంగా తరలి వెళ్ళాడు.

మంత్రిగారు వెళ్లిన పావుగంటకల్లా ఆనాటి శ్రమదాన కార్యక్రమం ముగిసింది ఎటు వాళ్ళటా వెళ్ళిపోయారు. శ్రీ రావుగారు భూషయ్యతో కలిసి ఇంటికి బయలుదేరారు.

తర వెనకే నడచున్న చిన్న జీతగాజ్జి చూసి "ఏం రా? సూర్య! నవ్వించా ఇక్కడే ఉన్నావేమిట?" అన్నారు రావుగారు.

"ఎల్లన్నా గదాదీ?" అంటూ వేగంగా నడవసాగాడు చినసుబ్బాడు.

"ఎదలకు దానా పెట్టావా? గేదెకు కుడితి పోలావా?" అన్నాడు తీవ్రంగా జీతగాడి

వంక చుస్తూ రావుగారు.

"లేదండీ? ఇప్పుడు పోయి పెట్టాను!" ననిగాడు జీతగాడు.

"ఈ తప్పుడు వెధవ? ఇంటి దగ్గరండి పని చూసుకోక నమ్మిక్కడి తెండుకొచ్చావా? ఆసలు?" గద్దించి అడిగాడు యజమాని.

"తమరూ, మంత్రిగారూ ఏంటో దానం చేతారంటే సూద్దామని వచ్చానండీ!" అన్నాడు జీతగాడు.

"పోరా! సోమరిపోలా! తొందరగా పోయి ఎడ్లకు గుగ్గెపెట్టు! కొర ముడికి నడుస్తూ న్నాడు దొర! ఊ! నడవ్వేరా?" అన్నారు రావుగారు. వ కిక్ర అటూ ఇటూ ఊగించుతూ.

చిన జీతగాడు పరుగు లింకించుకున్నాడు. వెనక్కు తిరిగి చూడకుండా అదే పరుగుతీచాడు యజమాని ఇంటికి.

— సూర్యునికి పోయేడు రాగానే తండ్రి వాణ్ణి రావుగారి ఇంట్లో పనికి పెట్టాడు. అన్నాడు, ఎడ్లు యిచ్చి సంవత్సరానికి నాలుగు అంకేలు వడ్లు యిస్తాను. సుబ్బాయి తండ్రి మాటలు రోజుల్లో వచ్చి నాలుగు అంకేలు కొలిపించుకు పోతాడు. తర్వాత ఎప్పుడో తప్పు కొడుకుని చూట్టానికి కూడా రాదు. ఉలిపాలానికి పదిపైళ్ళ దూరంతో వున్న ఒక పల్లెలో సుబ్బాయి తల్లి, తండ్రి, తోబుట్టువులూ వుంటున్నారు. వీరూ ఆడ నెలకీ, సంవత్సరానికి ఒకసారి సొంతవూరు వెళ్ళి వస్తుంటాడు కాని సుబ్బాయికి ఉల్లి పాంమే సొంత వూరుగానూ, రావుగారి ఇల్లే సొంత ఇల్లుగానూ వుండొంది. రెండు సంవత్సరాలుగా రావుగారి ఇంట్లో ఆ పసి, ఈ పసి చేస్తూ వున్నాడ. ఇల్లు ఊడవటం, గొడ్డకాడ బాగుచేయడం, గొడ్డను మేపుకు రావడం, యజమానికి నీళ్ళు తోడటం, పక్కలు వేయడమూ వాడి దినచర్య.

(ముగింపు వచ్చే సంచికలో)

తెలుగుమామిడి ప్రవేశిక

— పులిచెడ్డ సుబ్బారావు

చౌలారోజుల తర్వాత ఆదివారం మధ్యాహ్నం ములక్కాయ పప్పుదానతో కుణించిన సంబరంతో కుక్కిమంచంపై మగతగా శయనించాడు తెలుగు మామిడి శంకరం. వెంటనే మే నెల గోల్డ్ స్పాట్ లాంటి తియ్యటి కల వచ్చింది. ఎంత తియ్యటి కల!...

...ఇంట్లో ఎక్కడ చూసినా ప్రైవేటు పిల్లలే!... కిక్కిరిసి తన్నుకు వస్తున్నారు. తెలుగు, సైన్సు, సోపల్ లెక్కలు, ఇంగ్లీషు అబ్బో! ఇంగ్లీషు కూడా ఏకదాటిగా చెప్పేస్తున్నారు తను. ఎప్పుడూ లేచి ఏమిటా చెవులు రిక్కించి వింటున్నారు పిల్లలు! వాళ్ళిట్టో పేరెంట్లు క్లాస్ లో నిల్చుని వున్నారు. చావచ్చిపడింది. ఎంతమంది చేతులొగలు! చెబితే ఎవరుగదా! "మావాడు ఇంగ్లీషులో పూరండ్! - మీరే నాలుగు ముక్కలు చెప్పండి" - మరి నాలుగు పిక్కలెక్కువారా!... బిల్లింగ్ ప్లాన్ వచ్చింది. పునాది లేపాలి. ఇటికా సీ మెంట్ లా గే వచ్చిపడుతున్నారు స్టూడెంట్స్! అడగో! ఇంగ్లీషు మామిడి వెంకటాపుకి న్నెయిర్! ఏదైనా మందేసుకో కూడదా! స్టాఫ్ హౌస్ గో గనగనలు! పిళ్ళ పిక్కలు కొయ్యో! ఎవరూ ఆ వచ్చేది? కలెక్టరుగారే! వాళ్ళబ్యాంకి ప్రైవేట్ చెప్పాలి గాబోలు!... ఎక్కడ కూచంటారు? ఆర్డర్ చేసిన సోఫా ఇంకా రాలేదు. ఎలా! తత్తరం జవాబే తత్తర!...

తత్తరపాటులో కళ్ళు తెరిచాడు శంకరం. ఎదురుగా కుంటిముక్కాపీట తెగ వెక్కిరించే సోఫా. పక్కకొరికి, వొట్టచిరిచి, తుళ్ళిలేచాడు పిరావేశంతో. ముక్కాల్లిపీటస్థానంలో సోఫా

చూసేగాని నిద్రపట్టదు మళ్ళీ. చకచకా ఓ కాంపోజిషన్ నోట్ బుక్ లోంచి రెండు కాయ తాలు బయట చించాడు ఒకదానిపై కట్టబోయే బిల్లింగ్ ప్లాన్ గీశాడు. ఏమిటిది? ఆ ఓపా సౌందర్యానికి హవై ర్యపడిపోయాడు తనకు ఇం-నీర్ పట్టం లేకపోవడంవల్ల దేశాని కొచ్చిన తపిదపాన్ని తలపోసి చింతించి, శల్ల డిల్లీ ఎట్రలేకు ఊరడిల్లాడు. ఇహ రెండో కాయతమ్మిద ఎక్కముప్పన్ కలనిక్కురి అని రాసి ప్రైవేట్ ప్రజాళిక రచించసాగాడు. రచన పూర్తికాగానే దేమిద్ద జాలి పుట్టుకొచ్చింది. ప్లాస్టంటూ ప్రతుత్తుం అప్పలైచ్చి మరీ తగ్గోస్తోందీ! అంతా ప్రజాళికా రచన మీద ఆదారపడి వుంటుందీ మరి! చేసుకున్న వారికి చేసుకన్నంత మహా ప్రభో!

రెండు కాయ తాలు సీలుచేసి, నిరుడు ఖాళీ అయిన జాడీలో ఊరవేశాడు. బార్యా మణి పార్వతమ్మను పిలిచి కాస్తేపు చెవికొడికి వదిలేశాడు. పార్వతమ్మకూడా తక్కువది కాదు వైశాల్యంలో నిజంగా వర్వతరాజు పులిక. అందికే ఆవిణ్ణి 'వరతం' అని సంబోధిస్తాడ శంకరం వచ్చు పొంగారి చల్లర బోయే సమయాల్లో.

నిజమైన భారతనారి పార్వతమ్మ భర్త కలలను నిజా చేయబూనింది.

ఇంటి ఓనరుడి భార్యదాకా ఈడ్చింది శరీరాన్ని.

తినబోతున్న అరిసెని కొంగుచాటుచేసి "రావమ్మా భారమ్మా!" అంది వానరమ్మ.

"బాబోడి పిన్నీ?" అంటూ భదంగా కూర్చుంది పార్వతమ్మ అరిసెను ఎక్కడ

చూసిందోనని అల్లాడిపోతూంది వానరమ్మ మనసు. అందుకే 'పిన్నీ' అన్నా నొచ్చుకో లేదు.

"ప్రైవేట్ కెళ్ళాడమ్మా!" అంది కొంగు సద్దతూ. అరిసెతో చావొచ్చివడింది!

"అదేమిటి పిన్నీ! వారు-డగా ఎవరితో డబ్బు తగలెయ్యడమెందుక?"

"మీ ఆచున చెబుతాడా?" చెప్పగలడా ఆనంది ధ్వని!

"అయ్యో, చెప్పకేమమ్మా! మీకేమి? సాయంత్రంనుంచి వంపు పిన్నీ! వస్తా" అని లేచింది పార్వతమ్మ.

"మంచిది" అంది వానరమ్మ లేవకుండానే. లేస్తే అరిసె గతి?

పార్వతమ్మ కార్యకూరత్వానికి వాటాలన్నీ ఆరేణి అల్లాడిపోయాయి

సాయంత్రానికి శంకరం వాటా పిల్లా మేకల్లో నిండి కళకళలాడుతుంది.

చంటాళ్ళ దగ్గర్నించి ఏడేళ్ళదాకా వుండి రేంజి. తక్కిన వాటాల్లో వడివప్పుడు లేకుండా వాళ్ళకి ప్రాణం హాయిగా వుంది. ఆ పిల్లల్ని చూసి తెగ మురిసిపోతోంది పార్వతమ్మ. (తనకి పిల్లలేకతాడు. ఏడుగురు పిల్లలైరవాళ శంకరం నియంత్రణ అంటే ఏ యంత్రమూ వొద్దంటుంది ఆమె)

వానతోబాటు ఇంట్లో కురవబోయే కన కాన్ని గురించి తలపోసి కులకలేక చస్తోంది. మార్కాడి కొట్టులోని నగల్లో ఒహటి నచ్చేట్టు లేదామేకి. తనకి సరిపడే జరిచీరని దగ్గరుండి నేయించాలని వాంఛిస్తోంది.

పప్పుచార్లో ములక్కాయలకోసం శంకరం పుత్రులు కుస్తీ పడుతుంటే వింతగా చూస్తూ కూచున్నారు పిల్లలంతా.

పెత్తైన ఇచ్చేళ్ళకి భార్య నిజంగా అర్థాంగి అనుకున్నాడు శంకరం. పైకి అనలేదు. అంత మనిషిని పట్టుకుని అర్థాంగి అంటే వొప్పుకుంటుందా? తన పిల్లలందరినీ వంట గదిలో పెట్టి తాళంవేసి, ప్రైవేటు పిల్లలకి పిప్పరమెంట్లు పంచాడు. అందరూ బిగ్గరగా చప్పరిస్తూ శంకరంవైపే చూడసాగారు.

వానరుగారి రెండేళ్ళ కూతురైతే మరీసు! 'అబ్బ వదువంటే ఎంత శ్రద్ధో' అనుకున్నాడు శంకరం

తన చదువు వింటానికి చుట్టుపట్ల వాటాల వాళ్ళంతా చెవులు రిక్కించి వున్నారని పార్వతమ్మ 'ఆపరేషన్ డబిల్ క్రాస్' చేసి మరీ చెప్పింది రహస్యంగా.

దాంతో శంకరం మాష్టారు వెళ్ళి బిందాడు. బాలవ్యాకరణం సూత్రాలన్నీ గడగడ పిల్లిం చాడు. తనకొచ్చిన పద్యాలన్నీ చకడకా చెప్పేసి, ఎక్కాల్లోపడి, ఇంగ్లీషుపైకి తేలి, హిందీ ఒడ్డుకు చేరాడు.

వానరుగారబ్బాయి, ముక్కవాటా పుల్లమ్మ కూతురూ బిక్కివచ్చి చూస్తున్నారు. చంటాళ్ళంతా ఏడుపు ల కించుకన్నాదు.

ఇవేం పట్టించుకోకుండా అనర్థంగా గంట న్నర ఉపవృత్తినించి ఉపశమించాడు శంకరం. "లేవుకూడా రండి. పిప్పరమెంట్లు పెడ తాను" అన్నాడు.

అందరూ లేచి బయటి కురకబోయారు. "లైన్! లైన్!" బిగ్గరగా అరిచాడు శంకరం. పిల్లలంతా జడుసుకుని పారిపోయారు.

మర్నాడు సూక్కుకు వెళ్ళి క్లాసులో కూచున్నాడేగాని పాఠం చెప్పలేదు శంకరం. కలకు తగిన వల అల్లుతూ కూచున్నాడు. కంటికి ఆననవాళ్ళను దుఃఖేర విలిచి రహస్యంగా కుళల ప్రశ్నలు వేళాడు ఈ ప్రశ్న లేవీ రాబోయే పరీక్షకి పనికిరావని గ్రహించారు వాళ్ళు. అయినా ఇంటిసంగతులూ, తమ ప్రైవేట్ సంగతులూ సగర్వంగా పివరించారు. ఆ పివరాలు వింటూంటే మాష్టారి ముఖం వెలవెల పోయింది ప్రతివాడూ ఏదో ఒక మాష్టారి కబల-ధహసాల్లో చిక్కుకునే వున్నాడు. తను చాలా లేటా.

పరీక్షోధిచగా పరీక్షోధిచగా చివరికి క్లాసులో కొత్తగా చేరిన శిష్యుపరమాణువొకడున్నట్లు తేలింది. అందరినీ కిరస్టపద్యం చదువు కోరిందని పురమాయించి, తలెత్తినవాడి తలను గోటితో కత్తిరిస్తానని బెదిరించి పరమాణువును వేరబెలిచాడు.

బిక్కుబిక్కుమంటూ దగ్గరికొచ్చినవాడిని
 తిలనుంచి దాదాపు పొదాలదాని నిమిరాడు
 "బాబూ, నాన్నా, అమ్మ, చిట్టి" అని
 నవ్వుతూ సంబోధిస్తూండే వాడు కాస్తేపు
 భయపడ్డమాట వాస్తవం. కానీ నాన్నగారి
 ఉద్యోగం, అడ్రానూ అడిగి తన తెలివితేటల్ని

తెగ పొగిడేసుండే "ఎంత మంచిదా!
 అందరు మాష్టారిట్లా ఉండే ఎంతవాళ్ళు!"
 అనుకున్నాడు అంతమందిలోనూ, తన్ను
 తప్పుకుండా గౌరవి చిన మాష్టారికి పొద్దున
 ఇంట్లో వొండిన చేపలపులుసు తెచ్చి పెండా
 మనుకున్నాడు. కానీ ఆయన పిలక చూసి

పూరుకున్నాడు.

“చిట్టి! తెలుగు నీకు బాగారాదుగదమ్మా?”

“ఓదు మాష్టారూ! తెలుగులో నాదే ఫస్ట్ మార్కు మాపూరి స్కూల్లో” కోశాడు.

“హతఃధీ” గుడ్లు తేలేశాడు శంకరం.

“మరి ఇంగ్లీషో?”

“ఎప్పుడూ తప్పలేదండీ.”

“ఫస్ట్ మార్కు రాలేదా?”

“వచ్చేదేగాని అక్కడి మాష్టారికి నామీద కోపమండీ.”

“అవునవును” ఉంటారు వెదవమాష్టరు. ఇక్కడైతే తప్పిస్తారకూడా! చూడు నాన్నా....”

“నాన్న” వాత్సల్యంతో చూస్తున్నాడు “పుత్రుడు” శంకరాన్ని.

“మా యింటి దగ్గర్లోనేగా మీరుండేవోరోజూరా. వదపుకుండువు గాని.

“మాయెల్లు దూరమే నండీ!”

నూరినూరి శంకరం పళ్ళు లోపల పొడి అవుతున్నాయి.

“అయితే ఏం? రాత్రి మా యింటోనే పడకోవచ్చు. పరుపూ అదీ వుంది. ఏం” కుక్కి మంచం ఎలాగో విగడిసినా పడపు ఎక్కడైనా అరువు తేవాలి మ! వరమాణువు కొండెక్కి కూచున్నాడు. అక్కణ్ణించి తల పూపే లోపల బెల్ కొట్టారు.

“సరే సాయంత్రంరా. మాయెల్లు తెలుసుగా!” అన్నాడు శంకరం లేస్తూ.

“తెలనఃడి. పెద్ద మురికిగుంట ఎదురుదే గదండీ!”

నరాలు కుంగుతున్నాయి మాష్టారుకి. “గుంటా? ఏమీలేదే!” గుంటదా!

“అదే నండీ! పైన కొన్ని పెంకులు కూడా లేవు. మా వంటింట్లో నహ మంటుంది” వాడి మాడుపెంకు ఊడ గొడదామనుకుని

ఎలాగో తమాయించుకున్నాడు శంకరం.

“అదేలే! తప్పక రా బాబూ!” అని క్లాసు లోంచి బయటవడ్డాడు. “నాలుగు పెంకు తెచ్చి కప్పాలి; గంట పూడ్చాలి” అనుకుంటూ

వరమాణువు చుట్టూ మూగారు పిల్లలంతా. వాడు మాష్టారు తన కొక్కడికే చెప్పిన పాఠాన్ని అందరికీ చెప్పాడు మురిసిపోతూ. వాళ్ళంతా “ఇది ప్రైవేట్ పొడి” అని తేల్చి తమ ఆనుదవాలతో బోల్చుకున్నారు.

విజయ గర్వంతో ఊరసలాడతూ, తోటి డీఎల్ల వైపు నిర్దక్షంగా, గర్వంగా చూస్తూ, దాల్లో బిల్డింగుల్ని చూసి పెరివి విడస్తూ, శంకరం సాయంత్రం యెల్లు చేరేసరికి, వాకిట్లో ఆదాళ్ళంతా మూగి పాకెతమ్మ ప్రైవేట్ పంటూ వున్నాడు. అతన్ని చూసి వాళ్ళు తప్పకున్నారు. లోపల పిల్లలు వంటింట్లో కూడా కూచుని వున్నారు. అతన్ని చూడగానే అందరూ నోరు వప్ప రించటం మొదలెట్టారు. పగటి కల యింత త్వరగా నవలం అవుతుందనుకోలేదు శంకరం.

లోపలి కొచ్చి కూచున్నాడో లేదో వానరు గారి కూతురు లేచి, చెయ్యి దాచి “పిప్పల మెంటు” అంది. అంతే. సిగ్నల్ అందుకున్నారు అందరూ. “నా కూ, నా కు” అంటూ లేచి ఆరవ సాగారు. ఓకర్నొకరు తోగుకున్నారు, ఏడ పులు మొదలయ్యాయి.

పిప్పరమెంట్లు తెప్పించటం తప్పని సరి అయింది.

నాల్గో తరగతి ఇంగ్లీషు పుస్తకం తీసుకుని ‘రేడ్, కేడ్’ అంటూ ఆరవ సాగాడు. పిల్లల చప్పరింపుల్లో ఆయన గొడవెవరికీ పట్టలేదు

ఈ లోగా శిష్య వరమాణువు వాకిట్లో ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

బాంకృష్టుణి ఆహ్వానించే అత్రూరుళ్ళు సిలబర్దూడు శంకరం.

అంతైష్వర్యం సమకూరడం - ఏమిట
కొంతమంది మాన్సి
రకం...!!

Nityantha..

“రామ్మా రా....రేయ్! బాబోస్తున్నాడు. అడ్డులేవండి. రా టీ!... ఆగావేం నాన్నా?” ప్రైవేట్ పరవశంతో వాణికిపోతూ ఏమిటి మిటో స్తుతిస్తున్నాడు శంకరం.

ప్రత్యేక ప్రదేశంలో మూలం రాట్టులాగా అధిపనించాడు పరమాణువు.

ఈ సందు చూసుకుని ఒక్కొక్కరే మెల్లగా బయటికి జారుకున్నారు. వాళ్ళ సంగతి వట్టిచుక్కోదలవలేదు శంకరం- వాళ్ళను కేవలం ఆర్థికశోసం మాత్రమే ఉపయోగించ దలిచాడు.

పరమాణువుక్కుడా నాలుగు పిప్పరమెంట్ల చ్చి ప్రైవేట్ ప్రారంభించాడు.

“చూడు బాబూ! సీకో మంచికథ చెబుతాను.” కథలంటే పిల్లలు చెవికోసుకుంటారని అతని నమ్మకం.

“కాదు మాష్టారూ! ఇంటి లెక్కలు చెయ్యాలి.”

గొంతున పచ్చివెంకాయ ఇరుక్కుంది. లెక్కలే!

“మందు కథ విను. భలే కథలే!” అని పూరించాడు శంకరం.

విధిలేక వినసాగాడు పరమాణువు

భలేకథ చెప్పాలని ఏవేవోకల్పించుకుంటూ పోతున్నాడు మాష్టారు.

బదు నిమిషాలు గడిచింది. పరమాణువు దగ్గరి పిప్పరమెంట్లు అయిపోయాయి. వాడు దిక్కులు చూస్తున్నాడు, ముక్కుతున్నాడు; మూలుగుతున్నాడు, ఊకొట్టవం ఎప్పుడో చూసుకున్నాడు.

శంకరానికి విసుగె తింది. తన చెప్పే డేమిటో తనకే అతువట్టటం లేదు. భలేకథను సశేషం చెయ్యకపోతే లాభంలేదని తేల్చుకున్నాడు.

ఇంతలో ఉన్నట్టుండి శివ్యపరమాణువు ఏడవటం మొదలెట్టాడు.

“ఎం బాబూ! వొంట్లో బాగాలేదా?”

“కాదు మాష్టారూ! లెక్కలు చెయ్యకపోతే మాష్టారు కొడతారు.”

“అంలేమి! వెదవల్కు! బలా బియ్యం.”
గీమిది వి గెగ్గులగాగు

బాడారు, తిసివేతాడు, వాచ్చి పని, బాగిం
చాడు, సగం నోట్లు పూర్తయింది. లెక్క
పూర్తికావేదు. ఎప్పుడైనా లెక్కచెయ్యక
పోతారా అని అశగా చూస్తున్నాడు పర
మాణువు. ఆశ లదియానలవుతున్నాయి.

ఎనిమిదయింది, ప్రాణం కడబట్టింది
మాష్టారికి.

“చూడు నాన్నా! ఈ లెక్క రేపు చేసు
కొస్తాగాని నువ్వు ఇంటికి పోతావా?”

“ఓ” అంటూ లేచాడు పరమాణువు పర
మానందంతో. ఎలాగోలా లెక్కలపీడ తప్పితే
చాల!

ఆరాత్రి ఓబాల్కి స్నేహితుడింటికి శిల్ప
చేయించుకొచ్చి మర్నాడు శివ్యపరమాణువుకు
సగర్వంగా అందజేశాడు శంకరం. ఆ వ్యవ
హారం అంతటితో ముగిసే బాగుండిపోన!

లెక్కల మాష్టారు క్లాసులోకి రానే పరి
గెతుకుంటూపోయి లెక్క చూపించాడు
పరమాణువు.

“ఎంరోయ్! లెక్క చేశావేమిటి?” అంటూ
లెక్క చూశాడు మాష్టారు పిల్లలూ,
మాష్టారు తన్ను మెచ్చుకోవాలని మెడ
కొడిచి, నిటారుగా నించున్నాడు
పరమాణువు.

“లెక్క తప్పు మళ్ళి చెయ్యి వెదవా!
కూడికలు కూడా రావు”

గుండె పూర్తిగా ఆగలేదు కుర్రాడికి.
రోషం రెక్కెత్తింది.

“తెలుగు మాష్టారు చేశారు మాష్టారు!
తప్పించుకున్నాడీ?” అని నిలదీసి అడిగాడు.

“ఎవడి?” ఆశ్చర్యంతో కొయ్య బారి
పోయాడు మాష్టారు.

“అవునండీ. వాడు తెలుగు మాష్టారి
దగ్గర ప్రైవేట్!” ఎవడో కూశాడు. లెక్కల
మాష్టారికి నవ్వాగలేదు. తెగనవ్వాడు. క్లాసుం
నవ్వింది లెక్కల మాష్టారికి యిహ అక్క

డుండ్ల ఇట్టి కాలేదు. స్టాఫ్ రూముకు వరు
సెలాక. నవ్వును ఎదురున్నట్లు చుట్టు
ముగి.

“తెలుగు మాణులు దగ్గర ప్రైవేట్!”

స్టాఫ్ తా చచ్చేట్లు నవ్వింది, నవ్వలేక
చచ్చింది.

తెలుగు మాష్టారి దగ్గర ప్రైవేట్ చదివే
అర్హత కట్టి అప యకుణ్ణి బలిపశువుని, శకు
వుని మళ్ళి మళ్ళి తనివి తీర చూస్తున్నాడు.
ఎనోదం అననరమనుకుంటే సరి, వాణ్ణి
చూస్తున్నాడు. లేకపోతే వాణ్ణి గురించి
మాట్లాడకుంటున్నాడు నవ్వు కంటున్నాడు.
దీంతో వాడు పిల్లల్లో మరి అలసై పోయాడు
వాణ్ణి “వ్వు! పాపం!” అని పిలుస్తున్నాడు
ఇంగ్లీషు మాష్టారు వెంకట్రావు తెలుగు
మాష్టార్ల ప్రైవేట్లను గురించి తెక్కురు దంచు
తున్నాడు బహిరంగంగా. దాంతో పరమాణు
వుకు తారెత్తింది ఆ రోజు వాడు ప్రైవే
టుకు పోలేదు.

ఆ రాత్రి శంకరానికి నిద్ర పట్టలేదు.

ప్రియ శిష్యుడెందుకు రాలేదు? పిప్పర
వెంటులో రుచి తేదా? లేక భలే కథ సీరియల్లో
చదివేదా?

మర్నాడు స్కూల్లో వాణ్ణి ఒంటరిగా పిలిచి
అడిగాడు. వాడే కారణమూ చెప్పకుండా “నేను
రాను మష్టారు” అన్నాడు.

శంకరం బ్రతిమాలాడు. బమాలాడు,
గిల్లెడ్లజేగాడు, పింక ఝాడిచాడు. కళ్ళ
సీతెట్టుకుని యాక్షన్ చేశాడు.

కాని ఫలితం శూన్యం.

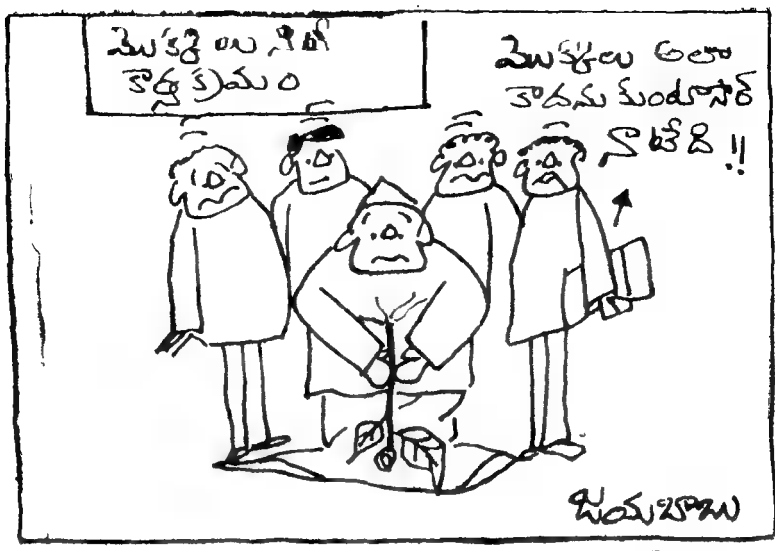
వాడే మీ లెక్క చెయ్యకండా వెళ్ళి
పోయాడు.

ఆ సాయంత్రం కళ్ళిచ్చుకుంటూ బిల్డింగ్
గలవేపు చూడికుండా ఇల్లు చేరాడు శంకరం

ఇంట్లో సైలెన్స్!

నన్ను పిప్పరమోట్లు ఇవ్వలేదని ఈరోజు
పిల్లలంతా స్ట్రైక్ చేశారు.

“పోలే పోసింది. ఎన్నాళ్ళి చేతివము

ధాగోం!" అని భర్తను వోదాస్తూ తను బావురుమని బిగ్గరగా ఏడ్చేసింది పార్వతిమ్మ.

తనకి సరిపడే ఒరీ చీర ఇక అమె జన్మలో నేయించుకోలేదు.

ఈ వాటాలో వాన తప్పితే మరేమీ కురవదు.

మర్నాడు శంకరం క్లాసులో పాఠం చెబుతుండగా పరమాణువు మరో పెద్దమనిషిని వెంటబెట్టుకొన్నాడ.

"ఏవయ్యా పంతులూ! నువ్వేనా ప్రైవేటుకు రాలేదని మావాణ్ణి కొట్టి ది!"

"రామరామ" అంటూ లేచి నిల్చున్నాడు శంకరం.

"ఓహోపాత్మకా! తిన్న పిప్పరమెట్లూ, పెన్న భలేకథా మరిచిపోయావుట్రా!" అనుకున్నాడు పరమాణువును చూసి.

"ఉండండి. డి. ఇ ఓకి రిపోర్టిస్తాను" అని చకచకా వెళ్ళిపోయాడాయన.

శంకరం వెంటబడ్డాడు. రన్నింగ్ రేస్

మొదలైంది.

దీపరెక్కలగైతేకేం, ఆయన కాళ్ళట్టుకుని తన పిల్లల సంఖ్య పెప్పి కన్నీళ్ళు గుమ్మరించాడు.

"ఇలాంటి చిప్పడుపన్ను చెయ్యొద్ద"ని హితబోధ చేసి క్షమించినట్టు పోజెడ్డి చక్కాపోయాడాయన.

ఈ సంగతి తెలిసి హెడ్ మాస్టారు శంకరాన్ని చెడమడా చీవాల్చెట్టి "అయినా నీకిదే బుద్ధి శంకరం? తెలుగు మాష్టారు ప్రైవేట్ చెప్పటమా?" అని ముగించాడు.

శంకరం తలకాయ వెనకాల జ్ఞానవక్రం వెలిగింది.

ఇంటికొచ్చి జాడీలో ఊరవేసిన కాయితాల్ని తీసి తగలేసి, స్నానంచేసి, భోంచేసి నిద్రపోయాడు.

ఇక ఈదేశం ఎలా పోయినా అతనికి ప్రమేయమూ లేదు.

✽

కృతాంతం!

దేవిప్రియ

పద్మద్వారణి నాటిక

(గత సంవికృత పరువాాయి)

సెక్రె: నూగులు పిల్లలు చొక్కానిమీద, కాలేజీ అమ్మాయిల బనియన్ మీద, క్రికెట్ బ్యాట్లమీద, కారు అడ్డామీద,

కవి: అందుగల దిందులేదను సందేహమువలన. హూ... సైక్లటిగారూ దేశం యేమైపోతుందో తెలియకుంలేదు.

సెక్రె: కొత్తలో నేనూ యిలాగే అలోచించాను సార్! యిదొక వరద. దానికి అడ్డుపడి కొట్టుకుపోవడంకంటే, బడుగు నిలిచి యేం జరుగుతుందో చూడడం మేలని యిలా వక్కరిక జరిగాను.

కవి: అంతేలేండి. నాటకామీద విసుగె తి సినిమామీద వడ్డారు. సినిమాం మీద విసుగెపుట్టి యిలాంటి కొత్తపరిమీద పడుతున్నార..... దే ఆర్ క్రేజీ. పీతకాను, వానపాముని తెచ్చి, యిలా ప్రచారం చేసినా యింత వ్యామోహమా మెదుకుంటారు జనం.

సెక్రె: ఏం చేస్తారండి, పీళ్ళకి నెన్నెన్నెన్ కావాలి. కార్గెన్ పోవాలి. జనతా రావాలి పులిదలాట. మెంకవ రావాలి, మేలు కొని యేం చేయాలో తెలియదు .... యిదేమిటి, పనిమానేసి నేనేదో ఇంటికెళ్ళవల్ దిస్ కవన్ లొకి దిగి నటన్నాను.. వసానండి . పనివుంది బయట, ఆయి నిమిషాల్లో వచ్చేస్తాను. (ఫోను తీసి) హలో, రిసెప్షన్, సెక్రటరీ చియర్, నేను బయటకీ వెళుతున్నాను. ఏమైనా బ్రంక్ కాల్స్ వుంటే మెడింగ్ లో వుంచు. అయిదు గంటలపాట్లో వస్తాను. (బయటికి వెళ్ళాడు త్వర త్వరగా)

కవి: సినిమాలు చెడిపోయాయని చంగళ్ళు కలిగివుంటుంటాయి. చూడగా జనం వుర్రెంటిమీదే వెర్రితలలు మొలుసున్నట్లున్నాయి... (ఫోను మోగింది. కవి మొదలు కాస్త కంఠం వడ్డాడు. తరవాత రిసెప్టర్ యెత్తాడు)

హలో, హలో,

రిసె: (పిల్లర్) డేర్ ఈజ్ ఏ కాల్ ప్రమ్ కువాయిచ్ నర్.

కవి: నెనండి కవిగానిది. రిసెప్షను కాదా....కువాయిటా? కువాయిట్ నవాబుగారి సైక్లటియూ? ఏట్, వాట్?

రిసె: రిసెప్షనునే సార్! కువాయిట్ నవాబుగారు, సీతకోసం సైక్లటిగా కువన్ పరుపొడి చేయించి పంపుతున్నారటసార్. సాయంత్రం వ్యయలో వసో. దట.

కవి: (ఫోను పెట్టేసి) పీల్కోసం కువాయిడ్ నుంచి కుషను పదపా, హుషి విల్ దాజిక్ గుచ్చేసిదేజింలో....వీరికి కుషను పది పుల:

(మళ్ళీ ఫోను మోగింది. ఎత్తాడు) హలో, హలో-రిసెప్షనుస్టా, ఏం రిల్లీ ఈసారి ఈజిపుట్ ప్రెసిడెంట్ గారు పీతి స్నానం కోసం నైలునది సికే మైనా వంపించారా?

రిసె: (పిల్) కాదండీ, ప్రజ్జాపూర్ పదేలు రానుచున్నారటసార్ మాట్లాడతారట.

కవి: పొడేలు ఫోనులో మాట్లాడుతుందా!

రిసె: (పిల్) పొడేలు కాదండి, వడేల్, వడేల్.

కవి: ఓహోహూ, పదేలు, రానుచున్నారటసార్. (ఫోను పెట్టేశాడు. మళ్ళీ మోగింది. తిశాడు.) కవి: ఏం తల్లీ, ఏమైంది మళ్ళీ!

రిసె: సార్, సీత వాగుండా సార్,

కవి: ఈ ఆఫీసులోనే పనిచేస్తున్నావుగా, నీకూ ఎక్కిందా పిల్ల!

రిసె: అవేం మాటలు సార్, మా కాలనీలో "సీత జిల్లిమాన సంఘానికి నేనే సార్ సైక్లటివి.

కవి: ఉద్ధరించావు....

రీ : చినబాబు సీతచే ప్రాణం సార్, గెలాది పాడినేకానీ సీత అడవి సార్ !

కవి : పెందిన ప్రేమకదా పాపం.

ఓసె : అందే సార్ !

కవి : పెద్దయ్యమ్మా, ఆడక్కడక్క ఒక పేప రాళ్ళు ఒక పద్మం అడిగారు రాసు కోవాలి. (పోను పెట్టేగాడు.) కవిత్వం, కవిత్వం, అప్పుడు ఇంత డబ్బు రాబో తోంది రామచంద్రుడికి కుర్రవాడికి కాదుకూడా కొంటానంటున్నాడు. అప్పలు తీర్చబోతున్నాడు - తెలివి లేకలు బోలెడన్ని ఉన్నాయి. డబ్బు సంపాదించాలనే ఆసానానికి అడిగి మన్నతోంది. ఏంకా వెర్రిలో రామ చంద్రుడు సినిమా యెందుకు తీయ కూడను. తీస్తాడు! కొత్తరంగం సినిమా తీస్తాడు. సినిమావాళ్ళ దగ్గరవ్యాపారుల దగ్గర సంపాదించిన డబ్బుతో, డబ్బు ఎక్కువైన ప్రతివాడూ చేస్తున్నట్లు రామచంద్రుడుకూడా సెవెంటి ఎం. ఎం. సినిమా తీసిపారేస్తాడు. నేను.... నేనే ఆ సినిమాకి డామాటలుపాటలూ రాసాన. సినిమా కపిలేశ్వరాను.... (ఆవేశంతో.... కాసేపు ఆగి) మైంది నాకు... నేనునేనేనా?... ఏం? ఎందుకు కాకూడదు... సి. మా కవులందే ఆకా శంసంచేమైనా పూడిపడతారా? ఆవు తాను, రామచంద్రుడు తీయ బోయే సి మాకి రాయబోయే కవిని నేనే-నేనే. సీతాచరితం కవి నేనే. సీతా ఓసీతా.

(తోపలికి వెళుతున్నప్పుడగా, రామ చంద్రుడు బయటికివస్తూ "కవిగారూ, కవిగారూ అని పిలుస్తాడు." కవి ఆగి పోయాడు. ఇద్దరూ మైమ్ లో వుండగా లైట్స్ దిమ్మవుతాయి. వ్యాఖ్యాత కంచం వినబడుతుంది.)

వ్యాఖ్యాత : సీతా, ఓ సీతా;

ఏకాదీ గృహ సంక్రమణ : పాణిపాత్ర, దగంబర, సోపి సంవాహ్యతే లోకే తృప్తాయా పశ్య కోతుకం! ఏకాకిగా వున్నవాడూ, జల్లువాకిలి విడిచిపెట్టివేవాడూ, భిక్షపాత్ర ధరించి బయటకు వెళ్ళాడు (సన్యాసి) శరీరం పీడ గడ్డ అనవసరంగా భావించే దగంబరుడూ కూడా దురానికి లోనవు తారట-

నోరులేని పిగిమీద, ఏకాగ్రణం చేసిన, అశేష జీవవాళిలో యెక్కడో యే మూసనో వుండే ఆసాధారణ క్రింది సంతరించుకున్న పీతచుట్టూ ఎంత మది ఎన్ని శలుల పెయకున్నాడు. ఎన్ని వలలు పన్ని వుంచాడు. సొంత దరువునంది దౌర్జన్యం ప్రయోగం చేసినా తీసుకున్న తన సొంతం చేసు కుందామని ఒకడూ, తన అనభవ తో నేర్పుతంతో సీతని జనానికి ఆరాధ్య దే తగా మార్చి ప్రజల మూర్ఖత్వాన్ని సొమ్ముచేసుకోవాలని ఒకడూ, సీత సంపాదించిన డబ్బు సహాయంతో సినిమాకవి ఆయిపోదామని ఒకడూ, సీతమీద జనానికి యేర్పడిన వెర్రి భిక్షవానిని పీల్చనన్ని రకాలుగా వాడుకొని లాభాలు సంపాదించాలని వందలాది వ్యాపారుల - ఇందరిమధ : పీతని సీతగా మార్చి, దానికి నాట్యం నేర్పి ప్రాణంలో ప్రాణంగా చూసు కునే చినబాబు, చినబాబు. చేతుల్లోనే కానీ నిద్రపోలేని సీతా, ఓ సీతా, సీతా, ఓసీతా, కోరసే సీతా, ఓసీతా! (అరనిమిషంపాటు రకరకాలు రంగులు మారుతున్న తెరమీద సీత బొమ్మ తెరమీద వెలుగు నొందింది. ఆరి పోయింది. ఒకరాత్రి గడిచినసూచన. తెల్లవారింది-రామచంద్రుడు పోనలో మాట్లాడుతున్నాడు.)

రామ : పచ్చానగిడిచీ, సీతకి యివాళి
 తొలచెం నంకగా కుంటి చాకట్ల పరిక్ష
 డేసి ముండులిచ్చి వెళ్ళారు. అ. అ.
 మగో పక్షాబేగు గానీ మళ్ళీ తి. వి.
 ప్రోగ్రా.లో పార్లసిపేట్ చేయడానికి
 రెండ. మూడు రోజులు పడతు దేమో..
 జనం ఉత్తరాలు రాసి చంపేస్తున్నా
 రంటారా, ఏమిటి, ఢిల్లీనం మీ దెరె
 క్కర్ జనరల్ కూడా ప్రాణాలు తోడే
 స్తున్నాడా? సారీ అ డి....అలాగే-
 తప్పకుండా....రెండ రోజుల తరవాత
 ఒకసారి రి.గ్ చేయండి... అలాగే,
 అలాగే, నమస్కారం.

(ప్రోసు పెట్టేశాడు. మళ్ళీ మరొకటి
 మోగించి తిశాడు.)

హలో, ఎన్ ప్లీజ్, రామచంద్రుడూ
 హియర్, ఏమిటమ్మా, బొంబాయి
 నుంచా! సిప్పీయ? సీతా, నా సీతా-
 యివ్వమ్మా, త్వరగా యివ్వమ్మా.
 హల్లో, ఆ. ఆ. రామచంద్రే-హా!
 సాబ్, తోడాతోడా మాలమ్ హై!
 సాబ్, హా హా క్యూనహీ ఊర్
 విలేంగా సాబ్. నెక్ట్ ఫిలింమే-అచ్చి
 బాత్ హై సాబ్, తీన్ మహినేకా కామ్-
 పాచ్....పాచ్....క్యా కహో సాబ్-
 హూరే పాచ్ లాక్....వెహర్నానీ
 సాబ్, ఆహంగా సాబ్ కల్తీ ఆహంగా
 బంబాయి.

(అనంద తో కేకలేస్తాడు)
 సీతా, ఓసీతా, సీతా, నా సీతా, చిన
 బాబూ, నా చినబాబూ, కవీ, సెక్ర
 డి....రండి. రండోయ్ రండి. రండి.
 (అందరూ వచ్చారు.)

చి.బా : ఏవెంటుకుల్ హడావిడి?
 సెక్ర : ఏమైంది సార్, మద్రాసుపార్టీ నాలగు
 లక్షల కొప్పకున్నారా?

రామ : వెర్రి సెక్రటరీ చినవయ్య-మద్రాసు
 వాళ్ల మూడులక్షలు మూడుసార్లు సీత
 చుట్టూ తిప్పి అవతల పారేయవయ్య!

భా. బ. యినుంటి యినుంటి లి. గుస
 పెద్ద పిల్లి వచ్చిందయ్య!
 టి. : ఆయితే నీసీమా తియడానికి అంతా
 సిద్ధమైపోయిందేమో..

రామ : అయిపోయినట్లే కవీ, అంతా అయి
 పోయినట్లే, చినబాబూ, నా బంగారు
 కొండా, నా వరాలమూటా, వెళ్ళు,
 వెళ్ళి మన సీతని తీసుకురా...మనం
 వెంటనే బొంబాయి బయలుదేరి వెళ్ళాలి
 యింతా సేపట్లో. పడపడ....

చి. బా. : ఇప్పుడే తీసుకొస్తానంకుల్.

రామ : సెక్రటరీ, ఆరంటుగా ఫోనుచేసి
 బొంబాయి పైకుక్ రెండు సిట్లు బుక్
 చేయి సీతా ఎంటర్ ప్రయిజన్ నుంచని
 చెప్పు. భూపతిరాజుకి రేపొచ్చి డబ్బు
 తీసుకెళ్ళమని కబురుచెయ్యి, సీత
 లోక్ తో ప్రోగ్రామలన్ని కేన్సిల్
 చేసేయ్.

కవీ : సిప్పీ అంతటివాడు సీతని ప్రధాన
 పాత్రగా పెట్టి నీసీమా తీసున్నప్పుడు
 యింతా చిల్లరబేరాలెండుకుటే. ఆయిదు
 లక్షలు! ఒక పీత మూడునెలల సంపా
 దన అయిదు లక్షలు.

రామ : ఆయిదు లక్షలు-అయిదు లక్షలు-
 సీతా, సీతా-ఓ సీతా.

(సీతా ఓ సీతా కోరన్ విసిపిస్తుంది)
 కోరన్ సా తుండగా అంకుల్ అని
 చినబాబు పెట్టిన కేక బిగ్గరగా వి.పి
 స్తుంది. అంతా నిశ్శబ్దమైపోతుంది.
 "అంకుల్. సీత కనిపించడ లేదం
 కుల్" అని మళ్ళీ చినబాబు పెద్దగా
 ఆరుస్తాడు. అందరూ బొస్కుల్లా వుండి
 పోతారు. మరుక్షణంలో రామ
 చంద్రుడు....)

రామ : అబద్ధం. అంతా అబద్ధం సీత కనిపి
 స్తుంది గాలి వెళ్ళే గాజు పెట్టెలో
 వుంచిన సీత ఎక్కడికి వెళ్తుంది?
 ఏమై పోతుంది.

(చినబాబు వెక్కిరిస్తూ ఏడుస్తూ బాబీ గజపెద్దెతో వస్తాడు)

చి. బా. : అంకుల్, నా సీత, నా సీత కనిపించలేదంటుంది. (కొన్ని షణ్ణాల నిశ్శబ్దం తరువాత సీత, ఓ సీత అని అరుచుకొంటూ నలుగురూ చెండు గ్వారానుంచి లోపలి వెళతారు. సీత, ఓ సీత కోర్స్ తోపాటు "ఎక్కడన్నావు సీత, ఏమైపోయింది సీత" అని అరచి మువ్వ పినిపిస్తుంది రంగ స్థలమంతా చీకటిగా వుండగా, సీత బొమ్మలాది మాత్రమే వెలుగు వుంటుంది. కోర్స్ ఆగిపోయింది ముందు చినబాబు వెక్కిరిస్తూ వచ్చి యేడ్చుకుంటూ, అటూయిటూ, నేలమీదా వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. అతని చేతిలో వేణువువుది మరొకవైపునుంచి రామచంద్రుడొచ్చాడు. మనషిలో జీవం లేదు.)

రామ : అలా వెదకావా చినబాబూ?

చి. బా. : నాగడి, మీగడి, అంగళం అంగళం వెలిశానంకుల్, సీత....సీత కనిపించలేదంటుంది.

రామ : కనిపించలేదా-మన సీత కనిపించలేదా బాబూ, లేదు బాబూ, సీత వెళ్ళిపోలేదు చినబాబూ, నన్ను విడిచి వెళ్ళిరా ఆది నిన్ను విడిచి వెళ్ళలేదు బాబూ. ఏదీ ఒక్కసారి నీ వేణువుమీద ఆ పాట అను. ఎక్కడవున్నా, సీత పడుగెత్తుకుంటూ వస్తుంది బాబూ.... (చినబాబు నాగినీ ట్యూను వాయిస్తూ సేజీ అంతా తిరుగుతాడు. నీరసపడిపోతాడు. నిరుత్సాహపడతాడు. మోకాళ్ళమీద కూలబడతాడు.)

(సెక్రటరీ, కపి వస్తారు లోపలనుంచి)

సెక్ర : స్నానం గదులూ, పక్కనున్న ఆఫీసులూ కూడా వెదికాం సార్.

కపి : సీత కనిపించలేదు రామచంద్రుడు గారూ.

రామ : సీత, నా సీత....బూ-టీ సీ కళ్ళు చల్లబడ్డాయా? నీ కోరిక తీరిందా.... చాలా యిల్లలేదని నా నాటక సమాజాన్ని నాశనం చేశావు, ఉద్బవడి కట్టుకున్న ఈ గూటినికూడా కూల్చివేశావా!

(బూపతి కంగారు క గారుగా ప్రవేశించాడు)

బూ : ఏందయ్యా, రామసెంద్రుడూ యేదయ్యా ఈ గోరం?

కపి : కుత్తుక కోసిన చేత్తోనే నెత్తురు తుదవడాని కొచ్చావా నాయనా?

బూ : సీత కనిపించలేదని యిది కంగారు పడి నేను పరుగెత్తుకొంటే, నువ్వేం దయ్యా కవిత్యం మోట్లాడతావా! ఏందయ్యా సెక్రటరీ, పోలీసు రిపోర్టియ్యంక అట నోరుతెరుసుకు నూతన్నావు-కానీకానీయే-యిదేమైనా కోడి పిల్లలైనయ్యా, పొదిగితే మళ్ళీ పట్టడానికి.

(సీత-సీత-సీత కోర్స్ సాగుతుంది రంగస్థలంంతా చీకటి యింది. పోలీసువార్లు కైరస్సు మోగిస్తూ తిరుగుతున్న శబ్దం. వివిధ ప్రతికర గొంతులు యిలా వినిపిస్తాయి.)

అంద్ర పథ :

పైదరా-దు, మే, రి. అపురూపమైన నట్లు భంగిమలతో యావద్దేశాన్ని ఆకర్షించిన సీత అనే పేరుగల పీతగత రాత్రినుంచి కనిపించలేదు. దీనికోసం పోలీసులు గాలిస్తున్నారు.

అంద్రజ్యోతి :

పైదరాబాదు, మే, రి. జలచరాల జాతిలో సాధారణంగా కనిపించని ప్రతిభతో పంగి కానికి ప్రతిస్పందన అశేష కళాభిమానుల అభిమానాన్ని చూరగొన్న సీత అనే పెంపుడు పీతనిన్నటినుంచి అదృశ్యమై దేశంలో తీగ్రమైన కలవరం తిరిగింది.

రేడియో :

అకాశవాణి ప్రాదరాబాదు కేంద్రం :
ఒక ముఖ్య ప్రకటన నాగిన సంగీతా
నికి నాట్యంచేయమేగాక, ఇటీవలనే,
చిత్రనిర్మాత సిప్రీ నిర్మించున్న
తదుపరి చిత్ర లో ఒక ప్రధాన పాత్రకి
ఎన్నికైన సీత అనే పెంపు సీత
సన్నిధినుంచి కనిపించడంలేదు. సీత
మీ చట్టానే ఎక్కడైనా వుండివుండ
వచ్చు. సీత మీకు కనిపిస్తే వెంటనే
ఈకింది చిరునామాకు తెలియజేయవల
సిందిగా కోరుతున్నాము. సీతగర్భలు :
ఎర్రని నాజుకైన శరీరం. అత్తరు
స్నానానికి అలవాటుపడివుండడంచేత
తీయని కమ్మని వాసన, కాళ్ళకి
కాళ్ళిరు మూటి మహారాజు బహుక
రించిన ఉంగాలు. (వేదపుత్ర)
(తెరమీద డిమ్మగా లైటు వుంటుంది.
సెక్టరీ, రామచంద్రుడు, భూపతి,
కవీతలా ఒక రిక్కున వుంటారు.
ఫోను మోగుతుంది. సెక్టరీ శ్రీ
ప్రసాదు.)

సెక్ర : హలో, సీతా ఎంటర్ ప్రయజెన్.

ఫోన్ : (ఫిల్టర్) నమస్కారమండి - సీత
అహా! యేమైనా తెలిసిందాండి?

సెక్ర : లేదండి ఇంకా. ప్రయత్నం చేస్తు
న్నాం.

ఫోన్ : "సీతాన్యేషణ సంఘం" అని విజయ
వాదలో ఒక సంఘం యేర్పాటు చేశా
మండి, నిధులు సేరిస్తున్నాం. సీతని
తెరకదానకయ్యే ఖర్చులో ఎక్కువ
భాగం మేమే భరించగలమనిపిస్తోం
దండి! అదక్కుంటానే ఒక్కపూటలో
అయిదువేలు వచ్చాయి

సెక్ర : బాబా ద్యాస్ండి. నమస్కారం.
(ఫోను పెట్టేశాడు. మళ్ళీ ఫోను
తీశాడు.) హలో-హోమ్ మినిష్టర్

గారి పి. ఎ గారా! .... నమస్కార
మండి-ప్రత్యేక సహాయం యేమైనా
కావాలేమో కనకొక్కమన్నారా మిని
ష్టరుగారు, వారి దయకీ కృతజ్ఞతలు
చెప్పండి. మా చేతనెంది మేము చేస్తు
న్నాం మీరూ ప్రయత్నంచేయండి సీత
ఈ దేశసంపద పథిష్ఠ, ఆది లెలుగు
వారి గౌరవం! (ఫోను పెట్టేశాడు
రామచంద్రుడు దైన్యంగా చూశాడు.
చింతలు చేరు లోమి ద నుంచి
కాళ్ళు వేలాడేసి కుంగి పోయి
కూర్చుని వున్నాడు. పోలీసుకార్ల
సైరన్ మోతలు పెద్దగా, ఎక్కువగా
వినిపిస్తున్నాయి సెర్పిల్లెట్ల వెలుగులు
రంగులలాన్చి కాంతో తడిపివేస్తు
న్నాయి. సీతా-ఓ సీతా కోంస్,
నాగన్ ట్యూను ప్లాటుమీదా, ఒకదాని
తవాత ఒకటి దూరంగా పోపిస్తు
న్నాయి. సీతా-ఓ సీతా కోంస్
డిసాల్వో అశతుండగా మళ్ళీ ఫోను
మోగింది. రామచంద్రుడు యాత్రి
కంగా ఫోను తీశాడు)

ఫోను : (ఫిల్టర్) కుడి బ స్పీక్ టు మిస్టర్
రామచంద్రుడు ప్లీజ్.

రామ : ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు? - మా
త జే దట్ ప్లీజ్?

ఫోను : సిప్రీ ప్రమ బాంబే, స్పీకింగ్, దు
య్య హియర్ మీ.... రామచంద్రుడు
జీ హై (డిస్టర్బెన్స్) అభిలిక్ వేసహీ
అయితే... రామచంద్రుడు జీ హై ..
రామ . లేకు, రామచంద్రుడు లేకు. వాడు
లిన్నెటితో పెళ్ళిపోయాడు. రామ
చంద్రుడి కథ సమాప్తమైపోయింది
(కవి వాగైతూంటూ వచ్చాడు)

కవి : సీత దొరికింది. సీత దొరికింది!

రామ : ఏమంటున్నావ్ కవి!

చి. బా. : నా సీత కనిపించిందా?

ఓవి : ఔను. మనసు వుం వ బట్ట లేక చినబాబు గదిలోకి వెళ్ళి మళ్ళీ వెది కాను-పరుపుకొంది పడకొనివుంది.

భూ : తన్నయ్యో, తాడు తెంపింది గదయ్యో (రామచంద్రుడు, చి. బా. ఖాళీ గాఖ సెట్టె తీసుకుని లోపలికి పరిగెత్తారు. లోపలినుంచి, "సీతా, నా సీతా అని యిద్దరూ ఆసందంతో వేసిన కేకలు వినిపిస్తాయి. ఆరనిముహూర్తే బయటికి వచ్చారు పెట్టెతో.

రామ : సెక్రెట్రీ, సిప్పీగాకి ఫోన్వెయ్యి. పత్తిలలో, రేడియోలో ఆనాన్స్ చేయించు-సీత కనిపి చిందని (సెక్ర ఓరీ కదలడు. నిశ్శబ్దమై నిలబడి వుంటాడు. రామచంద్రుడు పెట్టెని భద్రంగా దేబల్ మీన పెడతాడు.) సీతా, తల్లీ, నా లక్ష్మీ, నా అయిదు లక్షల లక్ష్మీవమ్మా సీతా, ఓ సీతా (అయిదు లక్షలు, అయిదు లక్షలు అని పదిసార్లు వైబ్రేటింగ్ సౌండ్ విని వస్తుంది.)

చి. బా. : సీతా, నా బంగారు సీతా నేనేమై పోతాననుకున్నావే పిచ్చి కత్తీ- (దేబల్ మీంచి వేణువు తీసుకొని వాయిస్తాడు. సీత ఆడం. మళ్ళీ ఆం పిస్తాడు. అది కదలదు) అంకల్ సీత ఆడడంలేదేమి టంకుల్?

రామ : పిచ్చిటిబాబూ నువ్వనే?

కని : సిద్ధమై ఓంలేదేమో.

భూ : కాస్త లోకంలోకిన్నా రానీ

సెక్ర : (మానం)

చి. బా : (మళ్ళీ వాయింపాడు. ఫలితం లేక పోయింది.) ఏమైంది సీతా, నావేణువు నీకు నచ్చడంలేదా, నా పాట పసి పసి కేసుగొచ్చిందా, నువ్వు ఎందు లాడడంలేదు సీతా?

రామ : అదేరంగు, అదే సువాసన, కాళ్ళకి అవే బంగారు రింగులు, అదే సీత.

సెక్ర : తాడు సార్, సీత కాద. ఇది మామూలు పీత.

రామ : బాయిదు లక్షలు - ఇది నా అదు లక్షల గీత టాగా

చి. బా. : సీతా, సీతా (వెక్కివెక్కి ఏడుస్తు న్నాడు.)

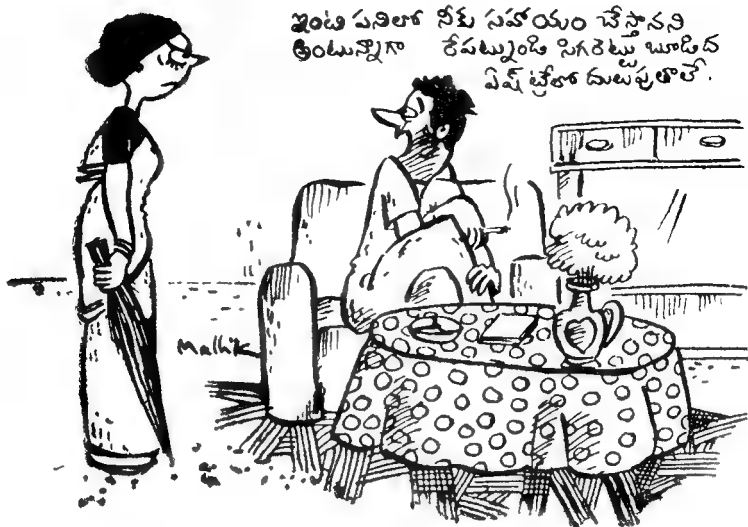
సెక్ర : అవును సార్, పొరపాటున గాఖ పెట్టెలోంచి కిందబడిన మన సీత మీరు పిస్కి తాగి తప్పకుండులు వేస్తూ లోపలికి వెళ్ళినప్పుడు మీ బూటుకాలి కింద పడి చితికిపోయింది. ఈ సంగతి వెంటనే తెలిసే మీరు పిచ్చివాళ్ళయి పోతారనీ, చినబాబు మానసికంగా ఓంటరివాడయిపోతాడనీ భయపడి, నేనే మరొక పీతని మన సీతలాగా తయారుచేసి పెట్టెలో వంచాను. ఈ రహస్యం మీకు తెలియకూడదనే సీత ఆర్గ్యం బాగాడేదని చెప్పాను అన్ని కార్యక్రమాలూ రద్దుచేశాను.

రామ : అవును, కార్యక్రమాలన్నీ రద్దయి పోయాయి చినబాబూ మన కార్య క్రమాన్ని రద్దయిపోయాయి కవి గారూ, మీ సినిమా పాటలూ రద్దయి పోయాయి. భూపతి నీ బాకికూడా తీర్చుకుండానే రద్దయిపోతోంది నీ ఉద్యోగం, ఈ ఆఫీసుకూడా ఈ క్షణంనుంచి రద్దయిపోయింది సెక్ర ఓరీ....సీతా, నా సీతా....

చి బా : సీతా, నా సీతా.

(చినబాబు, రామచంద్రుడు డార్క్ లోకి వెళ్ళిపోయారు మిగిలినవారు వివిధ భంగిమలలో నిలబడిపోయి వున్నారు. "సీతా, ఓ సీతా కోలన్- నాగిన్ ట్యూన్, పోలీస్ సైరనూ, రేడియో ప్రకటనలూ - నా డి క లో

జింట పనిలో నేను సహాయం చేస్తానని
తీంటున్నాగా రోపట్టుండే సిగరెట్టు ఊడిద
ఎవ్వ బ్రోహో ముట్టతొలే.

యితకిముందు వచ్చిన పో. డ్వి అన్నీ
ఇంటర్ కట్టేతో వినబడుతుంటాయి
కాసేపటికి రంగస్థలం అలా చీలై
పోయి, పోర్ ప్రాండ్లో మాత్రం
వసక వెలుతురు వస్తుంది. నాగిన్
ట్యూను వినవస్తూ వుంటుంది. ఆర్.
ఎస్ లో తొలిసారి కనిపించిన స్కూలు
యూనిఫాంలలోనే చి. బాబు మో శృ
మీద కూర్చుని సిగరెట్టు అడ్డంకో
చేసిన పెద్ద ముందు వేణువు వాయిస్తూ
వుంటాడు రావచంద్రుకూడ తొలి
దుస్తుల్లోనే తొలిసారివలెనే వంగి చూడ
డానికి ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు.
బాళ్ళద్వారా నిశ్చలంగా వుండగా
తెర పడి తుంది.

(నాగిన్ ట్యూను తెరపడిన తరువాత
కూడా వినిపిస్తూనే వుంటుంది)

(తుది వలుకు : దాదాపు దశాబ్దం క్రితం
కీ. శే. అనిసెట్టి సుబ్బారావు నాకొక కథ
చెప్పారు. విని ఆలోచనలో పడ్డాను. మిన్.

లూసిల్లె ఫ్లెచర్ అనే ఆమెరికన్ రచయిత్రి
రాసిన చిన్నకథ అది. ఆ కథని ఆమె రెండో
ప్రపంచ యుద్ధం ముమ్మరంగా సాగతున్న
రోజుల్లో రాసింది. అంటే సరిగ్గా నాలుగు
దశాబ్దం క్రితం! తరువాత దానిని రేడియోకి,
ఆ తరువాత సినిమాకి అనువుగా మలిచారు.
ఆ కథలోని వ్యంగ్యవస్తువు నన్ను బాగా ఆక
ర్షించింది. ఆ క్షణాల్లో ఒక నాటిక రాయాలని
అనిసెట్టిగారు అనకునేవారట! డబ్బింగ్
సినిమాం హడావుడిలో పడి ఆయన అది
రాయలేకపోయినందుకు బాధపడేవారు. నే
నాయనతో కలిసి పనిచేసిననా కృ నన్ను
పోరేవారు, రాయమని-ఆయన దగ్గర వుండగా
నేనావని చేయలేకపోయాను. ఇప్పుడైనా,
రంగస్థల నటులూ, నా ప్రేమమిత్రులూ
వి.వి. శంకరరావుగారు నా గొంతుమీద కూచుని
యిది రాయించారు సు:చక్రవర్తి క్రితం.
లూసిల్లె ఫ్లెచర్ నుంచి నేను తీసుకుంది కేవలం
రేఖామూలమైన ఆలోచనే ఆయనా, ఆలో
చనే రచనకి లోచనం కనుక లూసికీ నేను
కృతజ్ఞుణ్ణి.
-రచయికి)

మహామోక్షము

“నేన-దే నాకు చాలా అసహ్యంగా వుంది, సుగీ!”

“అదేమిటండీ! ప్రొద్దున్నేనేది యిలా మొదలు పెట్టారు! రాత్రి బాగా నిద్రపోయారు కదా?....”

“నా పంచేదీయాలూ సకాపుగా పని చేస్తున్నాయి సందేహం లేదు. ఇవాళి నుంచి నా మీద నా కున్న అసహ్యాన్ని డిక్లేర్ చేస్తున్నాను. అయితే ఒకటే సందేహం.... ఇలా ఆత్మాసహ్యం చేసుకుంటూ ఎలా బ్రతుకుతూ వుండటమా అని....”

“హాయిగా ఆదివారం వుదయం... చక్కగా తలంటు పోసుకుని—నేను చెయ్యబోయే గారెలు తినానని లేదా మీకు ఏమిటి మాటలు?....”

“హి... నువ్వు నన్ను నదిగా ఆరంభం చేసుకోవాలి... నేను చాలా సీమణి, నిర్మలమైన నీ జీవితాన్ని వంటింటి పాలు చేసేశాను....”

“అడవుకు పుట్టక—తప్పుతుందా....”

“అందునా నువ్వుప్పుడు వ్యామనీషి కూడా కాదు. గారెంటే నా కుండె పైకి, ఆదివారం దొరికే తీరబాటుకూ ముడి పెట్టే—నీ చేత వంటింట్లో చాకిరీచేయించి.. నేను హాయిగా విందారగించబోతున్నాను. ఇది దోపిడీ కాదా? నీ ప్రమోక్షిని నా స్వార్థానికి ఉపయోగి చుకోవటం కాదు....”

“రాత్రేదో పుస్తకం చదవుతున్నారు—రవ్యా పుస్తకమేనా....”

“కాదు ఇంగ్లండులో అచ్యయిన పుస్తకం. అందులో ఇటాలియన్ కథలున్నాయి రచయిత ఎవరో తెలుసా? ఆల్బర్ట్ మొరా

వీయా! అవును, సర్గ్ గుర్తొచ్చింది... అందులో ఒక కథ చాలా బాగుంది. అప్పుడు నీ నుంచి వచ్చే వాడు, అసహ్యంకోసం ప్రారంభించాడు. యస్, ఐ హేడ్ ను సెక్స్: వేనదే నాకిప్పుడు చెప్పనీ రోత.”

“అయ్యోరాత! నొద్దు—రాత్రి ఆ ఇంగ్లీషు పుస్తకం చదవడమేమిట! టారా? ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదివేటే. అసవసరంగా పాడవుతుందట! మా ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ చెప్పేవాడు. రాత్రి సడ సెషన్ లో రామాయణమో, భారతమో చదవడం చే ప్రొద్దున్నే ఇట్లాంటి వై.మొరి అసహ్యం వుట్టకరావు అలాగా ఇంగ్లీషులో చదవడం కంటే—పోనీ—వైబులు చదవుకోండి....”

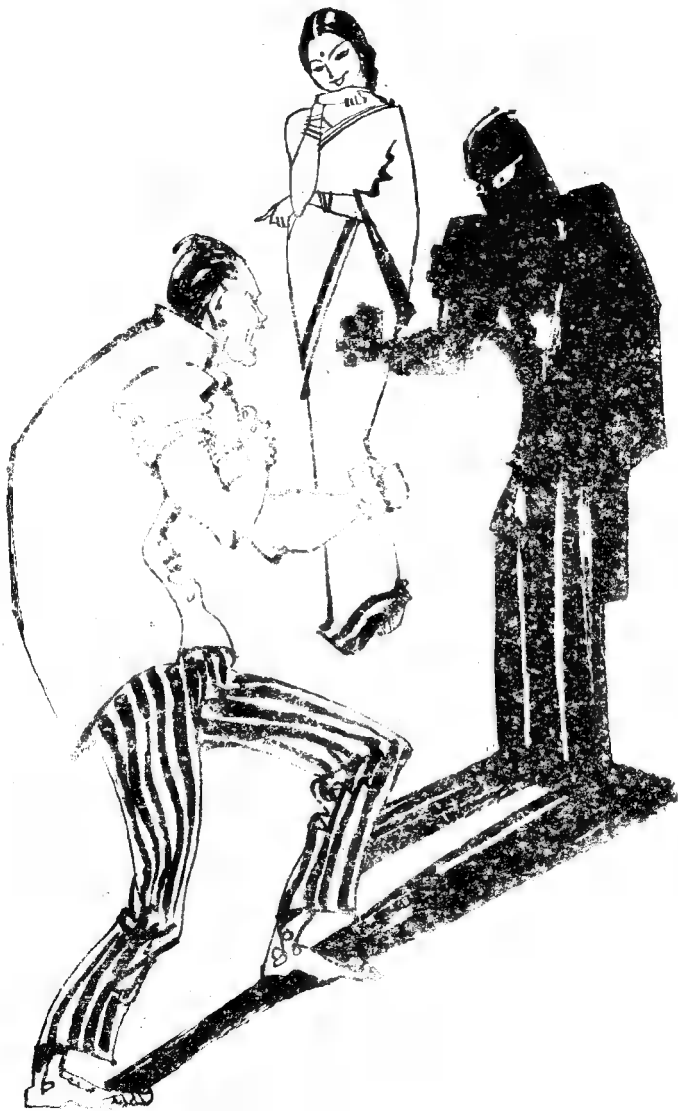
“సుగీ! నీ ఆమాయకత్వంతో నా మీద నా అసహ్యాన్ని వరి-త అధికం చెస్తున్నావు! నాకు తెలిసి నా అలోచనా ఫోకస్ అది సహజంగా వుంది....”

“... సహజంగా వుంది? తీరి కూచుని ఆ వారం ప్రొద్దున్ను చి మిమ్మల్ని మీరు అసహ్యం చుకోవటం ఎందుకు? ఈ... రజా... చెప్పండి చూద్దాం..”

“... జేతి లం జాకి లం... ఇట్లాంటి టుంది. ఇన్నాళ్లు లీలా మ... చెప్పి అసహ్యం ఉన్నాడు అయ్యేతుగా లేదా ఏడుతో దీ అది... కొంత పురుషుల రావటం లేదు. ఏ రకంగా సినా నేను హిస్ట్రీ, అల్బుజ్జీ....”

“ఎవరన్నారా”

“నేనే—అటన్నాను. చూడు: నేనేనానంటాను? ఏదీ బాగుండను, నల్లగా వుంటాను”

కథలో పోటీలో రెండవ హావలి పొందిన కథ!

“నీవు నారాయణుడు మెచ్చు నన్నాను—”

“రెండు పులు మెచ్చరు గా! చూడు. నా ముక్కు పొట్టిగా వుంటుంది నా కళ్ళ

లోతుగా పిచ్చుకోబోయి వుంటాయి. నా నవలకు పరి పైదాగా, ఒక పైదాగా వుంది. పంటలు పండితాయి. ఒక్క పంటి కూడా లేకుండా నుద్దసాదాగా వున్నాయి.

జ్ఞానం

అని పోనీ విద్యార్థులకు ఉపాధి కల్పించి మిగతా ధైర్య శ్రావణమైన విద్యార్థులను పంపి, కేరళ విద్యార్థులను రెవీన్ ఎఫ్ సర్కిల్ నేతృత్వం కలిగి...

"ఊహ... అలా చెయ్యాలనుంటుంది. కాని చెయ్యలేను. మానసికంగా నీ మంచి నేరు పకతున్నట్టే గదా! కాన్నీ నవించలేను. అంతగాదు, నాలో మరి చిరాకు తెప్పించే గదా! యింకొకటంటి పరాయి మగవాళ్ళైనా నీ పంక చున్నానే మాత్రం నవించలేను. నీ శీలానికేదో గొప్ప ప్రమాదం జరిగి పోతున్నట్టు వాళ్ళంతాకంపరమై తిపోతుంది. ఎంతకలా నవ్వుకావో?"

"మీరేమి చెబుతున్నా... ముఖ్యంగా... యింకా నేమో మీరు అనవ్వండి చెబుతుంటున్నారూ... పాపం..."

"నేను పరమ దుర్మార్గుణ్ణి.... నీ జాలికి అనర్హుణ్ణి.... పాపం మై సెక్స్!..."

"బాబోయ్-పాలు పొంగుతున్నాయి..."

o o o

"నిజానికి జీవితంలో నేను అనుకున్నవేమీ చెయ్యలేక పోయాను నువ్వీ! డాక్టరు కాలనుకున్నాను-ఆపీసు మేనేజరయ్యాను. నీకు రవ్వల నెక్లెస్ చేయించాలనుకున్నాను. చాతగాకుండాపోతోంది. మన హానీమూనీకి కాశ్మీర్ వెళ్ళాలనుకున్నామా? బెంగళూరుతో సరే పెట్టా. ఎప్పుడూ తెలుపబడలే వేసుకోవాలనీ, నీకు నెలకో కొత్త బీర కొనాలనీ, రోజూ రాత్రి పడుకోబోయే ముందు రేడియో న్యూసు వివాలనీ, సిగరెట్లు మనెయ్యాలనీ, నిన్ను వారానికో సినిమాకు తీసుకెళ్ళాలనీ.... ఇలా ఎన్నెన్ని అనుకుంటాను! చివరికేమీ చెయ్యను! వట్టి అనమర్హుణ్ణి...."

"అబ్బ! భోం చేశారు.... తెలుపు పూట హాయిగా కాస్తేపు పడుకుని రిలాక్స్ వ్వండి..."

"అదీగాక, నాకు అహంభావం చాలా ఎక్కువ... నువ్వెప్పుడైనా గమనించావా? స్నేహితుల్లో గడిపేస్తున్నావేనేదో ప్రత్యేక వ్యక్తినే నట్టు బిహేవ్ చేస్తుంటాను. నేను వాడే ప్రతిమాటకీ అందరూ పగలబడి నవ్వాని లోలోపం కోరుకుంటుంటాను.... నేను చాలా

స్వార్థపరుణ్ణి, నా కిష్టమైన వాళ్ళతో స్నేహం పెంచుకుంటాను. వాళ్ళనుకున్నా వాళ్ళతో చతి పండు లాల్ దళల్ నే తెలిసింది. నేనని తోనూ ఎక్కువ కాలం స్నేహం చెయ్యలేను. బాబూలు, ప్యాంటలు మార్చినట్టు స్నేహితున్నీ మారుస్తుంటాను. స్నేహం విషయంలో మరి చెడ్డ గుణం కూడా ఒకటింది నా దగ్గర. ఒకరి గురించి మరొకరి దగ్గర విమర్శగా మాట్లాడతాను అది ఒక్కసారి రూపి చటం కావోతుంది. అలాగే నీవే గోడలమీద పెట్టెలున్నుంది: అప్పుడిక ఆ మనిషి నన్ను శత్రువులా చూడటం ప్రారంభిస్తాడు. లోటు తెలియకుండా వుండటానికి నేను కొత్త స్నేహితుల్ని వెదుకుతాను. ఆర్థించి స్నేహితుల్ని కూడ గట్టుకుని, వాళ్ళను శత్రువుగా చేసుకుని-వాళ్ళనూ షోభపెట్టి నేనూ షోభపడుతుంటానన్న మాట! ఎంత కఠిన హృదయుణ్ణి నేను!...."

"నయం! మామూలుగా మీది చాలా మెత్తని మనసని అందరూ అనుకుంటూ వుంటారే!..."

"ఛాదు. నేను చాలా నయ వచకుణ్ణి!..."

"అబ్బ! ఆపండి బాబూ! పొద్దున్నుంటి యిదే ధోరణి! మాట్లాడితే కాస్త తిన్నగా మాట్లాడండి! లేదా, కిక్కు మూసుకు పడుకోండి!...."

"ఊహ... నా అంతరాత్మ అసలు ఊహకోవటం లేదు. నా దుర్మార్గానికి ప్రాయశ్చిత్తం ఏమిదో తెలియటం లేదు... నువ్వీ!... నవే! నీకు నిద్రవస్తున్నట్టుంది... తరువాత మాట్లాడుకుందాం..."

o o o

"నువ్వీ! మనకు పుట్టబోయేది బావా పాపా?..."

"ఏమో! బావేననుకుంటాను..."

"ఎలా తెలుసు నీకు?"

"ఎలా తెలుస్తుందీ? బావే ననిపిస్తోంది! అంతే!...."

“నాకూ బలాగే అనిపిస్తోంది... అనిపిస్తే...
కనీసం బాబే అయితే బాడు... నా లా గ
వుంటావా?...”

“బాబే పువ్వు... నాడి అచ్చు మెలాగే
వుంటాడు... నాకెందుకో అలాగే అనిపిస్తోంది.

‘అనిపిస్తోంది? నాకూ అలాగే అనిపిస్తోంది
అనిపిస్తే.... నాకు భయమేస్తోంది....”

“భయమా? ఎందుకూ?... ”

“అవును సుశీ! బాబు పుట్టడం అందునా
నాలాగే పుట్టడం... ఆ ఊహ భరించలేక
పోతున్నాను....”

“తిన్నగా మాట్లాడమని మధ్యాహ్నమే
చెప్పాను మీకు? ఎవరైనా వింటే నన్ను
కోతారు,... తొలిబిడ్డ మగబిడ్డే కావాలని బాడు.
తనలాగే వుండాలని... తొలిలో ఏ తండ్రి
అయినా కోరుకుంటాడే.... మీరేమో....”

“అ ఊహను కూడా భరించలేను సుశీ!
వాడు... నా పోలికలు మూడం బాబుకు
రావాలి....”

“ఇవాళ పెరి ఎక్కువనీ రెట్టు కాలిస్తూ
న్నారు... బాగా పైత్యం చేసివుంటుంది....”

“లేదు సుశీ! నా కిరీటారోగ్యం ఎక్కువగా
ఉంది.

నా పోలికలతో పుట్టే పిల్లను నా కిటికి
ఏ మూలకమూ నర్చదు. భయంతో, పిరికి
తనంతో, తరికిమించిన ఆలోచనల్తో, నవ్వేవో
చెయ్యాలనుకునే ప్రియమైన సాహసాలతో...
దిక్కు తొలకుండా గడిచిన థా. కాల్యం
క్షణానికే సుశీ! పొట్టి ముక్కు, నల్ల
తోటా, గుంతకిక్కు అని మన బాబున ఆట
పట్టిస్తారు ”

“మిమ్మల్ని చిన్నప్పుడలా ఆట పట్టే
దారా?... ”

“సరిగా గుర్తులేదు. కాని, నా ఆనా
రాన్ని చూసి నా చుట్టూ ప్రపంచమంతా

నవ్వునవ్వునవ్వునవ్వు... అనినా... తనం
నుండి కూడా నా నమ్మకం....”

“మీ ప్రమ కావచ్చు....”

“నన్నుకొనే ప్రమ సుశీ!... అదో కిడం
మధ్య మెగడం! అలా అనుమానాలమధ్య
పెరిగి పెద్దంటం ఎ త కష్టమో తెలుసా?
అదోక నిశ్చయమైన హి స! నేను పద్మాను -
బాబు మన . బాబుకి అక్కర్లేదు... నా
పోలికలాడు—”

“పోలికలు-వద్ద-లే ఆ పో య? బాబును
మనం మొదటిప్పించి జాగ్రత్తగా పెంచు
కుండాం లేదే ... ఎటువంటి భయాలూ సంతో
కాలూ కలకుండా మనం ప్రతి చిన్న విష
యంలోనూ వాడికి మానసిక స్థితిని ని
కలగజేద్దాం....”

“లాభంలేదు సుశీ! పెంపకం సహజ
గ జాన్మి-పూర్తిగా మారుస్తుందంటే నేను
నమ్మలేను... సైకాలజిస్టులు ఏవేవో ఊహలు
చెబుతారుగాని!... నా పోలికలో పుడితే
బాబునీ నా బుద్ధులే వసాయి... బాబు
నాలాగే పిరికిగా, అసభ్యుడుగా పెరుగు
తాడు. పెద్దవాడైనా బాడు ఆ దుర్గుణాలను
వదిలింపుకోలేదు. నా లాగే స్నేహితుల్ని
పోషించేసుకుని ఇతరుల కొద్ది కోరికల్లోనే
కొతువుగా మారుకుంటాడు. ఎవరో
ఒకరిని ఆడపిల్లను చూస్తాడు, ప్రేమించా
నంటాడు. ఆ పిల్ల ఆ ఘోర మిమ్మోదా,
అంతే సంగతులు! వెళ్ళుతే చెసుకుంటా
డేమోగాని. ఆ పై ప్రేమి చతు మానే
స్తాడు. మొదట ప్రేమిని, తర్వాత విలాస
వస్తువు. తర్వాత వటమనిషి.... వాడూ
పెళ్ళాన్ని నేను చిన్న చూసున్నట్టే చూసు
కుంటాడు... అన్నిటికన్నా నా కిష్టంలేనిది...
వాడూ నా లాగే పోమరి, మాట నిలకడ
లేనివాడుగా, అనమనశ్శిచిగా, నిశ్చయ
పరుడుగా, అహంకారిగా తయారవుతాడు....
అదగో మళ్ళీ నమ్మకావెదకు?... ”

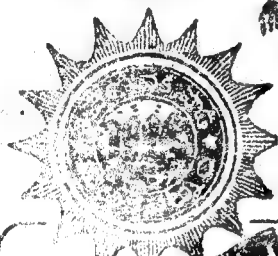
TRIVENI

BETEL NUT POWDER

PRIDE OF
INDIA

CHOICE OF
MILLIONS

TRADE MARK
REGD. NO. 189609

BEST PICKED
FRESH PACKED

GOPAL NUT POWDER WORKS

Prop: DESU BABURAO

AUTHORISED MANUFACTURERS OF TRIVENI NUT POWDER

NIZAMPET — MACHILIPATNAM (A. P.)

Phone: 488

TRIVENI

“ఏచ్చిగానీ... సరే.... చోస్టి... ఆడపిల్లే
పుడతే... అది నాలాగే ఉండే?... ”

“ఇప్పుడంటున్నావు.... కాని మొగపెట్టాడే
నని నా నమ్మకం... మొదట నవ్వు అలాగే
అన్నావు.... ఆడపిల్ల అయితే పువారే...
బాబయితే ఏం చెయ్యలో తొత్తిగా తోచడం
లేదు...”

“పో... లెండి . . ఆడపిల్లే ననుకండాం....
ప్రస్తుతానికి...”

“ఊ.... అలా సరిపెట్టుకుందామన్నా-
వీలులేదు. ఆడపిల్ల అయితే-దానిమీద తండ్రి
ప్రభావమే ఎక్కువగా ఉంటుంది... ప్రాయ్డ్
మొదలైన సైకో ఎనలిస్టులు ఎన్నెన్నో
ప్రయోగాలద్వారా బుజువు చేశారు. ఆడపిల్ల
మీద నా ప్రభావం పడితే మరి దారుణంగా
వుంటుంది.”

“అబ్బ! మీ ఆలోచనలతో నాకూ పిచ్చె
క్కిస్తున్నారు! ఆసలి రకూ ఆ గొడవంతా
ఎందుకూ? మీరే గుర్తు తెచ్చుకోండి...
ఎందరో స్నేహితుల్ని మార్చారన్నారకదా!
ఎవరైనా మిమ్మల్ని అసహ్యించుకున్నావాళ్ళు
న్నారా?”

“లేదు..”

“ఊ... మీ లాంటివాళ్ళు నూటికో కోటికో
ఒకరుంటాయి. నవ్వుటాలకి అనటం లేదున్నదీ!
మీకు మాత్రం తెలియదా? మిమ్మల్ని ఉర్రూ
ఇష్టపడారు. మీ కంపెనీ, మీ కుటుంబం,
మీ తోడూ కావాలని కోరుకుంటారు నేనలాగే
కోరుకున్నాను. ఇప్పుడూ కోరుకుంటు
న్నాను.... ఎప్పటికీ కోరుకుంటాను... ప్రపంచంలో
అందరికీ మీరంటే ఇష్టం. నాకూ
మీరంటేనే ఇష్టం....”

“పిటి ఏమిటండీ-నేనంటే నాకే ఇష్టం
లేదే!?-ఏం చెయ్యను....”

“పొద్దున్నంటి ఆమాట చెబుతున్నారు...
అందికు మీరు చెప్పిన కారణాలున్నాయే...
ఆనందలు కా-డాలే కావు.... మామూలుగా ప్రతి
మనిషిలోనూ ఉండే బలహీనతలే అవి... మీరు
కానీ సెన్సిటివ్ కాబట్టి మరింత ఎక్కువచేసి
చూసుకున్నారు.”

“నా సెన్సిటివ్ నేనో అన్నా నాకు పడదు.
అదంతా వొడ్డి బూటకమనిపిస్తుంది. ఎలా
చెప్పను సుఖీ! ఈ అసహ్యంకీ కారణం ఇచ్చి
తంగా ఇదని చెప్పలేను రైట్ లోనో, బస్సు
లోనో, రోడ్డుమీదో, థియేటర్ లోనో, యా
లాపంగా ఎ-రోడ్ చూస్తాం. అవసరంలేకన్నా
సదరు ఆగంతకుడిమీద ఒక అభిప్రాయం
ఏర్పడుతుంది. ఆ అభిప్రాయం ఏర్పడటంలో
మర ప్రమేయం కూడా ఏమీ ఉండదు. నామీద
నాకు ఏర్పడిన అసహ్యం-అలా ఏర్పడిందే!”

“ఏమిటో నాకు అర్థమవుతున్నట్టే ఉంది.
కాని పూర్తిగా తెలియటం లేదు.”

“నాకూ అలాగే ఉంది. నా గురించి
ఆలోచన రాకుండా ఉన్నాకోలేను. అంతా ఏదో
దిగాలాగా అనిపిస్తుంది నేను వేరు. నా శరీరం
వేరు అనిపిస్తుంది అంతేకాదు-అసలు మొద
ట్నుంచి నేను వేరే ఎవరో అయి-ట్టూ, అలా
ఉండక మరెవరోగా నడించేస్తూ, ఇతరుల్ని
నమ్మించేస్తూ, మోసం చేస్తూ ఉన్నట్టూ అని
పిస్తుంది.... ఈ లోకింగాని, సువ్యక్తాని
నిన్నెందుకు అసహ్యించుకుని తరిమి తరిమి
కొట్టటం లేదా అనుకుంటాను...”

“అమ్మయ్యో! అయితే ఇప్పటికీ తెలిసింది..
మీలో ఇద్దరు వ్యక్తులున్నారు... ఒకరు
మోసంచేసే మనిషి. ఒకరు మోసపోయే
మనిషి. ఆ మొదటి మనిషిమీద మీరేని
రెండోమనిషి కోపం చేసుకుంటూ అసహ్యించు
కుంటూ ఉంటారు. కాని, రెండో కం ఇష్టపడేదీ
నేను ఇష్టపడి ప్రేమించేదీ ■ రెండోమనిషిని!
ఏంటలా చూస్తారు...”

“మొరాలియా కథలో హిరోయిన్ కూడా
చివరికిలాగే అంది..”

“మనసున్న మగవాడు ప్రతిబాధా ఒక
మొరాలియా... అనుకోండి...”

“అదిగో-నాకు మరసుందన్నావా?-ఇక
చూడు నా అహంభావం..”

“ఊ డాటీ.. అదీ.. అసహ్యకరమైన అదం .
ఊహ... కాదు... అందమైన అసహ్యం. .
ఏమంటారు?... ”

మూర్తి, శేఖరం, భోజనానినాయి

మీరా శాంతమ్మగారికి అరుణకి వడ్డిస్తోంది

"నువ్వు పెట్టుకో మీరా" అంది శాంతమ్మగారు.

ఉలిక్కి పడ్డట్టయింది మీరా. కాని మాట్లాడలేదు.

"పెట్టుకో మీరా! అమ్మాయి ఈ రోజు వెళ్ళిపోతుంది అది వచ్చివస్తున్నదని తనతో కని భోజనం చేయమని నిన్ను బ్రతిమాలుతూనే వుంది. నువ్వు ఏదో ఒక సాను చెప్తున్నావు "

"భోజనానికేం వుండండి!...మళ్ళీ వెంటనే వచ్చేస్తాను" ననుకుతున్నట్టుగా అంది.

"అదేం కుదరదు. తను వెళ్ళేవరకూ నువ్వెక్కడానికి పోయేదు " అంది అరుణ.

"తమపాతలు ఇవ్వలేదేం అరణా!" అంటూ శేఖరం అక్కడకొచ్చేడు.

"ఇదిగో! ఈనెలు తీస్తున్నా" అంది అరుణ.

వంట గదిలోకి వెళ్ళిన మీరా ఎంతసేపటికీ రాలేదు శాంతమ్మగారికి పెండ్లరాల్చే చేసే అంబాదేమో. అల్లుడండగా తను ముందు తినేయటం ఏమిటని అడిగి అంతవరకూ భోజనం చేయకుండా ఆగిపోయింది. దానికి సాయం అయిదారు రోజులుగా ఒక్కటో బాండక పోవటం-అరుణ ప్రయాణపు ఏర్పాట్లతో చాలా అలసిపోయింది. భోజనం చేసి కాస్తే పునడం వాస్తానని లాభం లేదనుకుంది.

"ఏం మీరా ఏం చేస్తున్నావు" పిచ్చిందాడ

మీరా నేతి గిన్నె తీసుకొచ్చి, "కూర్చోండి" అంది

"అదక్కడ పెట్టు. నువ్వు కంఠం తెచ్చుకో!" అంది శాంతమ్మగారు.

ఆరోగ్యంచందే పళ్ళు, చిగుళ్ళకోసం
వమ్ముకంగా వాడబడేది లవంగనూనె

కె. ఆదిగా ప్రొమిస్ పళ్ళ పొడి

అనాదిగా వాడబడుతున్న
లవంగనూనెతో కూర్చినది

అదేదానినాటి నుండి ప్రాచీన వైద్యులకు మేర
లోపడకుండా ఉంది.

- నోటిలో ఉద్వేగనను, వంటకాయాల్ని
కలిగించే ప్రయోజనం కలిగిస్తుంది.
- దీనితో పురుషులకు ఉపయోగపడుతుంది.
- దీనిని పళ్ళు బాగా మెరిసిపోతే దీనిని పిల్లలకు
ఉపయోగపడుతుంది.
- దీని పళ్ళును కల్లుగా తయారుచేసి దీనిని ఉపయోగపడుతుంది.
- పువ్వులను మెరిసిపోతే లవంగనూనె యొక్క
పొడిని ఉపయోగపడుతుంది.

కొత్తది. నాటిలేనిది. లవంగనూనె గలది
ప్రొమిస్ పళ్ళ పొడి

3 బిల్లులూ
— సాల్వేషన్ కేంద్రం
— అవకాశం పొందండి

CHAITRA-813-498 786

తర్వాత ఎరుజుకి కూడా మీరాచేత మీరా అదీ ఇప్పించింది. ఇంట్లో ఎవరూ లేకుంటే అరుజునే తీసుకోవంటుంది, కాని తను ఇద్దరు.

మూడు గంటలైనప్పటికీ చివర తొందర చేయకగా మూర్తి. సామాను కారులో పెట్టించేశాడు మీరా బీ చేసి అందరికీ ఇచ్చింది.

సామాను కారులో నర్సుతోచే శాంతమ్మగారు దిగిపోగా కూర్చుంది.

"మీరా నర్సులను రాస్తావుగా! రాస్తానని మామీయ్యో" అని చెప్పి పిడి అరుజు.

మూర్తి శాంతమ్మగారితో "వస్తానా డీ" అని చెప్పి శేఖరంతో అన్నాడు, "అంది పరకూ స్తావా?..."

శేఖరం ద్వైపరు పక్కన కూర్చున్నాడు.

కారు కదిలింది. "అమ్మో! మీరా, వస్తా" అరుజు చెప్పింది

"వందలమ్మ! జాగ్రత్త... .." శాంతమ్మగారు అంది.

మూర్తి మీరా చాలా ఆసక్తిగా వచ్చింది. ఆ దశలో ఎలా చెప్పి, మానేయాలో మీరాకి శరద్ కవలంటేడు ఇలా ఈ రోజు రేపూ చాలా ఆసక్తిగా వచ్చి, చిల్లకి బాగా లేదని తొందరగా వెళ్ళిపోయి-ఇంకా రాలేనని మృదువుగా-మర్యాదగానే ఆడ దిగ్గర కలవు తీసుకోవాలనకు ది. అందుకే తొమ్మిది అవుతోంటే నెమ్మదిగా వచ్చింది

"ఇదేమిటి! ఈయేల ఇంత ఆలీనంగా వచ్చేరా" సాగదీసుకు టూ అడిగింది అప్పి. అది సాగదీసుకుంటూ మాట్లాడినప్పుడల్లా మీరాకి నవ్వుస్తుంది. దానికేం సమాధానం చెప్పకుండా తొలికెళ్ళిపోయింది.

"అమ్మగారు ఈ ఏల రెగనేదండీ! రాత్రికూకా రెగనేదండీ. అమ్మగారు రాత్రి బోజనం చేయనేదండీ."

"అదేం?" వెనక్కి తిరుగుతూ అడిగింది.

"అమ్మగారికి పాణం బాగనేదండీ. అమ్మగారు ఏం తాగినదండీ బేగల్లి ఏదోటి య్యండి."

మీరా తిన్నగా ఆ దగ్గరిలోకి వచ్చింది. ఆ దశ సీరసంగా పడుకున్నది మీరాకి అర్థమయింది. మీరా ప్రాణం ఉన్నాడనుంది. తినేదో ఆలోచించకుని వస్తే.....

"ఏమ్మో, పడుకున్నాడు" మామూలుగా అడిగింది.

ఆడ సీరసంగా న్నంది, ముమ్మలే అన్నట్లు. ఆసలే అయిదారు రోజులుగా ఆడకి ఒంటలో బాగుండలేదు. దానికి సాయం అరుణ ప్రయాణ సన్నాహాలకి బాగా తిరగటంతో ఈ మధ్య కాస్త ఆరోగ్యంగా తిరుగుతున్నాడని వదనీతి యధాస్థితికి వచ్చింది.

"హర్రిక్స్ కలిపి తీసుకుస్తాను" అని వందలగడికేసి వచ్చింది,

గమ్మం పరకూ వచ్చిన మీరా ఒక్కరూ ఆగిపోయింది.

శేఖరం హర్రిక్స్ కలపుతున్నాడు. డబ్ మీద పాలు పూర్చాయి.

మీరాని చూసి కూకా అతను తప్పుకోలేదు.

మీరా ఒకడుగు లోపలనే "నేను చేస్తాను" అంది.

శేఖరం ఓ సారి మీరా కేసి చూసి మళ్ళాహర్రిక్స్ తిరగబోయటంలో నిమగ్నడ మ్మాడు.

మీరా వరో అడుగు ముడుకేసి, "మీరు లేవండి-నేను చేస్తాను" అంది.

"ఆ కాఫీ నాక-నాకు చేయాలంటే నీకు ఇబ్బందేమో! ఇది తీసికెళ్ళి అమ్మకియ్యి-కాఫీ నేను కలుపుకుంటాను." అన్నాడు. అతనికి రెండు రోజులనెంచి మీరా మీర చాలా కోపంగా వుంది.

రమణమ్మ అందరినీ పంకరించి కాళ్ళకి నీళ్ళిచ్చింది.

“ఇది నీ కూతురా ఎంతయిందీ! నేను చూసిరప్పుడు ఇంత పిల్ల. చదువుకొందోదా?” అని అడిగింది చంద్రమ్మగారు.

“మానేసింది.” గిరిజని చూసి, “మీ అమ్మాయి కదూ!” అని అడిగింది.

“అవునమ్మా!” మళ్ళీ దీర్ఘశ్వాస విడిచింది చంద్రమ్మగారు.

వాళ్ళతో కబుర్లు చెప్తూ వంటచేసింది చంద్రమ్మగారు.

శాస్త్రిగారు బాచిని అపూట ఇట్లో వుండిపోమ్మన్నారు. రమణమ్మ తెగ హడావిడి పడి పోతోంది. వాళ్ళ గొప్పవాళ్ళు. వాళ్ళకేం చేస్తే నచ్చుతుందో, ఏం నచ్చదోనని.

జ్యోతి వాళ్ళని ఎంత మనుషుల్ని చూసిరట్లు చూడసాగింది. జ్ఞానం వచ్చేక పల్లెటూరు రాలేదు. గిరిజ జ్యోతిని పంకరించాలంటే భయపడుతోంది.

○ ○ ○ ○ ○ ■

మధ్యాహ్నం: మూడు గంటలయింది.

శాంతమ్మగారు అపూట కాస్త తిరుగుతోంది.

శాంతమ్మగారు హాల్లోకి వచ్చి కూర్చుంది. మీరా అడకి హార్టిక్స్ కలిపి యిచ్చింది.

“మీరా! నువ్వు పుస్తకం చదివి నివి చి చాలా రోజులయింది” అంది శాంతమ్మగారు. అడకి తను రానటానికి వుండదని, తల్లిలేదని చెప్పాలని పొద్దుటి నుండి ఎలా ఎలా చెప్పాలో ఆలోచించుకుంది హార్టిక్స్ యిచ్చి యిప్పుడు వెళ్ళామనుకుంది.

అడక ఆది అందుకు టూకే పుస్తకం చదవమంది. “ఇంక ఎలాగూ మానేస్తాగా ఓ పావుగంట చదివినిసి చి అప్పుడు చెప్పేసరి” అనుకుంది. వెళ్ళి పుస్తకం తీసుకువచ్చి కూర్చుని పేజీలు తిప్పుతోంటే శేఖరం వచ్చాడు. తల్లికి బుటో బాగుండక పోవటంతో మధ్యాహ్నం ఇండికి వస్తున్నాడు. రెండు గంటలు దాటి పోవటంతో శేఖరం రాడు అనుకున్నారు మీరా, శాంతమ్మగారు.

ఆతను బూట్లు పెప్పుకుంటూ “మం నీళ్ళు కావాలమ్మా” అన్నాడు.

శాంతమ్మగారు నీళ్ళు తెప్పని మీరాని పిలిచింది. మీరా మంచినిళ్ళు తీసుకొచ్చి అక్కడ పెట్టింది

అతను బాళిగ్లాసు కింద పెట్టేస్తూ “నేను మళ్ళా ఓ గంటలో వెళ్ళిపోతాను. ఇప్పుడు పోజనం కేయలేను” అన్నాడు.

గుమ్మం వరకూ వెళ్ళిన మీరా అవిడేం పురమా యిస్తుందోనని అగి అనివకేసిచూసింది. “ఏవయినా సరే, ఈ రోజు అవిడతో వెప్పేయా” దృఢంగా అనుకుంది.

“అదేంరా” అని, “ఏం చేయమంటావు” అని అడిగింది.

“ఏదో ఒకటి నాలుగు గంటలకల్లా వెళ్ళిపోతాను” కుర్చీలో వెనక్కి బాలుకూ అన్నాడు.

శాంతమ్మగారు మీరాతో పూరీలు చేయమని చెప్పింది. మీరా లోపలి వెళ్ళిపోయింది.

తల్లి కొడుకూ మాట్లాడకొంటూ కూర్చున్నారు.

అప్పి పరుగున వచ్చి, “అమ్మగారూ! కాదులో ఎవరో వచ్చేరండి” అని చెప్పింది.

ఎవరా అని శేఖరం లేచి వెళ్ళాడు. శాంతమ్మగారు వెనకాలే వెళ్ళింది.

(నకేషం)

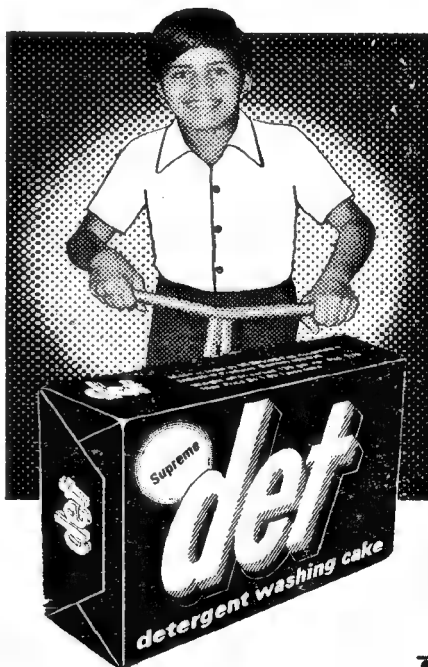
21 లక్షల క్రొత్త వ్యక్తులు గత సంవత్సరం డెట్ బిళ్లను వాడారు

దీనికి ఒక ప్రబల కారణం వుంది— డెట్ యొక్క ఉజ్వలమైన ఉత్తుకు

ఇప్పుడు ముందుకంటే ఎంతో ఎక్కువ
మంది డెట్ బిళ్ల యొక్క ఉజ్వలమైన
ఉత్తుకును ఇష్టపడుతున్నారు.
వారంటారు; ఇది మీరమిట్ట తెలుపును,
ఎంతో ఎక్కువ పొడుపును ఇస్తుంది.

ఉత్తమమైన డిటర్జెంట్ బిళ్లల వృద్ధి	
క్రొత్త గ్రాహకులు	
డెట్ బిళ్ల	21,00,000
రెండవ ఉత్తమ బిళ్ల	14,00,000
మొత్తము 49,00,000 క్రొత్త గ్రాహకులు	
మూలం రిటైర్ స్టోర్ అడిట్ రిపోర్ట్ :	
జనవరి-డిసెంబర్, 1979	
వాడకపు ఆవారం 1 బిళ్ల ప్రతి నెల, ప్రతి వ్యక్తి.	

21,00,000 క్రొత్త వ్యక్తులు డెట్ బిళ్లను
వాడడం మొదలెట్టారు.
మరి మీరు ?

డెట్ బిళ్ల

వాడండి
తెలుపును పొందండి

చందం పడక గదిలోకి వచ్చి. క్రింద చాపపై పడకున్న సరితకు చూచి ముఖం కిట్టి చాడు బయట యెంతో హాయిగా ఉంది వాతావరణం. వసంత రతువు ఆగమనం తెలుపుతూ కోయిలలు కూస్తున్నాయి ఒక పక్క ఉక్క, మరో పక్క శరీరానికి చెప్పలేని హాయి కలుగుతుంటే గదిలో అడుగుపెట్టాడు.

“సరూ... ఏయ్! అలాకా?”

జవాబుగా వెళ్ళు పినిపించాయి.

అతను ఒక్క షణం ఆలోచించాడు. తనందే నిజంగా సరితకు అభిమానంలేదా? ఏమో, తనిద్దరు బిడ్డల తండ్రి. కన్యగా ఆమె యెన్ని కలలు కన్నదో!

అతని మనసంతా అదే మూదిరిగా మారి పోయింది. తన ఆశేదన అర్థం చేసుకునే వారే! అనసూయతో తన వివాహం అయితే అయిందిగాని, ఆమెతో తాను గడిపిన రోజులు వేళ్ళమీద లెక్క పెట్టవచ్చు. వివాహం అయిన మూడు సంవత్సరాలలో ఇద్దరు బిడ్డలు కల్గారు. అనసూయ అంటిమ శ్వాస పీల్చింది. గాఢంగా నిట్టూర్చాడు.

“సరూ! ఏమయింది?” మెల్లగా ఓదార్పుగా అడిగాడు సరితను. దగ్గరగా వెళ్ళి ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

“ఏం లేదు. ఏం లేదండీ.” అన్నది కళ్ళ ఒత్తుకుని.

“కిన్నీరు పెడతూనే ఏం లేదు అంటే,

నమ్ముతాననే....” అన్నాడు.

ఆమె ఏదో అనబోయి కిటికీ వైపు భయంగా చూచింది.

ఒక్క నిమిషం అర్థంకానట్టు చూచి లేచాడు. కిటికీ వేయబోయాడు కిటికీ దగ్గర నిలబడిన శాస్త్రీ కదిలినట్టు అయింది. యెవరయి ఉంటారో అతనికి ఊహించటానికికూడా అవకాశం దొరకలేదు కిటికీ వేసాడు,

“ఎమండీ, క్రిందే బావుంది.” అన్నది దుప్పటి పరిచి, రెండు దిద్దు వేసి, అలనొచ్చి ఆమె ప్రక్కన జరిగాడు. అరని చుట్టూ పడిన వేయి ఎర్రని మట్టిగాజులతో అందంగా కనిపించింది.

“బంగారు గాజులు ఏమి?” అన్నాడు.

“నాకు బంగారమంటే ఇష్టం లేదు. అయినా నా అలంకారాల గురించి మీకెదురు? మీరు ప్రజామా వేసినా, ప్యాంటు వేసినా అడిగానా?” అన్నది చిన్నగా నవ్వుతూ.

“పిట్ట కూతకొచ్చిందే...”

“కాబట్టే మీ ప్రక్కనుంది” అన్నది.

అతను ఆవేశంగా దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. ఉదయం నాల్గుగంటలకే లేచి వెళ్తున్న సరితను చూచి అతను చికారు పడ్డాడు. ఈ ఇంట్లో తనకే స్థానం ఉందో సరితకు తెలియదు అనుకున్నాడు. ఆత్మతో చెప్పాలి. తను చెప్పటం ఏంటి? అత్తకు చూచాయగా ఈ విషయం తెలిస్తే తనే మందలిస్తుంది అను

ఆత్మకథ
మొదలైంది

కున్నాడు. అతను లేచి వస్తేసరికి సరిక
గిన్నెలు తొలుస్తుంది.

“అప్పుడే లేచారా?” నవ్వుతూ చేతులు
కడుక్కుంది.

"ఇదిగో కానీ నాయనా! ఏమిటా సరికా, అన్ని పనులకన్నా అల్లుడి పని మాత్రం అన్నానా" మందలింది చివ్ కానీ ఇప్పుడు లక్ష్మీనరసమ్మ. సరిక తల వంచుకుంది.

కానీ తాగుతూ కళ్లు చీలిందాడు చంద్రం. సరిక గిన్నెలు స్తరి వంటకు ఉపక్రమించింది.

"ఎంటావడకు ఏదో రోగము... నీకెందుకమ్మా సరికా వెళ్ళి అబ్బాయిపని చూడు" అన్నది పెద్దాడే.

"అలాగే. వజ్ర మీరేం చేస్తారు..." అంటూ అక్కడే ఉండిపోయింది.

చంద్రం గదిలోకి వచ్చి, తన పనులు చేసుకుంటూ ఏ దిన్న కట్ట అయినా సరికే అని చూస్తున్నాడు. ఒకసారి బయటికి తొంగి చూచాడు.

సరిక పిల్లలకు స్నానాలు చేయిస్తూ ఉంది.

"సరికా నా బట్టలు..." అరిచాడు. పిచ్చి తాపపోతే పరిపిల్ల వృద్ధిగా అవుతున్నాడు. అయిదు నిమిషాల తర్వాత పమిటకు చేతులు కుడుచుకుంటూ వచ్చి బట్టలు తీసి పెట్టింది. మెడలో పనుపుతాడు, చెవులకు తన వుడ్డిటినుండి తెచ్చుకన్న రింగులు తప్ప ఏం లేవు.

"ఏమండీ...." అతని తలకు నూనె రాస్తూ పిత్తిచింది.

"చెప్పండి" అన్నాడు ఇటు తిరిగి, ఆమె నడుము కుట్టూ చేతులు కేసి. సరికంటే అతనికి విగరితమైన అభిమానం, ఆరాధన.

"అరే! అతలాకుకదా! నాకు తెలికగా వుండేది, నలాభై, యాభై తొప్పున రెండు నూలు చీరలు తెచ్చి పెట్టింది" అన్నది.

"అదేం, తీసుకునిరా ఉన్నాయిగా" అన్నాడు.

"అవన్నీ కంది, గద్దాల, తెర్రిన్, తెర్రిన్ లీలు ఖరీదు అయివని నాకంతగా నచ్చేవండీ" అన్నది.

అప్పుడు భార్యను పరిక్షగా చూచాడు. మామూలు నేతచీర అతి సాధారణమయింది కట్టుకుంది. తన లక్షణివారి. అతను తల

వంచుకున్నాడు. అవన్నీ అనసూయ చీరలకంటే మాన పడుతుండేమో. అంతే అయివుంటుంది. ఏం ఆవహు! అనుకున్నాడు.

ఆ సాయంత్రం మూడు నాల్గు చీరలు తీసుకువచ్చాడు.

రాత్రి తోటనాలు వడ్డీస్తూ లక్ష్మీనరసమ్మ నిట్టూర్చింది.

"దొడ్డిగ ఈ గతిలేని పిల్లను తెచ్చి పి గొంతుకోసానేమో బాబూ. పని తిప్ప మరో భ్యాసలేదు." అన్నది.

చంద్రం మనసు చిక్కుకుంది. చేతులు కడుక్కుని, కిటిలోనుండి బయటికి చూచాడు. సరిక పప్పురుట్టుతూంది! అత్తయ్యన్నట్టు = పిండి రుబ్బలు ఏమిటి? రెండు మిక్సర్లున్నాయి ఇంట్లో. చంద్రం అలాంటిగా నిశ్చయ సాగేడు. సరిక పని తీర్చుకుని వచ్చే వరకు తనకు నిద్ర ఆగడం. ఆ విషయం చెబితే బేబిగా చూస్తుంది. అందుకే కయ్యమయినా, వియ్యమయినా నమంగా ఉండాలంటారేమో.

రానురాను చౌదానికి భార్యపట్ల నిరసన పెరగసాగింది. "ఏమిటో నాయనా నీకు తగిన పిల్లకాదు". అని లక్ష్మీనరసమ్మ అక్కడే ఆతనికి వరిత సీతనం వస్తుంది. భార్య భర్తల మధ్య మాటలు అరుదయి పోయాయి.

లక్ష్మీనరసమ్మ నారాయణరావులకు అప్పు రూపంగా పుట్టిన కూతురు అనసూయ. అనసూయా కాంక్రెట్ అని పెద్ద పాపింగ్ సెంటర్ నిర్మించాడు నారాయణ రావు. అప్పుడే అతని బావగారు పోవడం, పెద్ద కుటుంబంతో అక్క భార్యపడుతుంటే ఆఖరు కొడుకు చంద్రశేఖరాన్ని తీసుకు వచ్చి, కొడుకులా పెంచాడు, లక్ష్మీనరసమ్మ కూడా అనసూయ కంటే అల్లుడే మిన్న అన్నట్టు చూచింది. ఆమెకు తెలుసు అల్లుడిని ఏ మూత్రం నిర్లక్ష్యం చేసినా, తనప్రియ మైన కూతురు అత్తగారింటికి వెళ్ళాలి. అందుకే చంద్రశేఖరాన్ని అభిమానంగా చూచేవారు. అర్థమామల రణ, అనసూయ అతి మానం అభిడిని ఇల్లరికిం అన్న ఆరోపనకే

లక్ష్మీజనరత్నసౌధు

గవర్నరు వేట

విజయవాడ ౨

గౌరవంట్లోనెండిజర్

కంఠ

ఆరణి

ధర్మవరం

బిస్ట్రీజర్

బెంసుజూప

చెనారన్

పట్టుచీరలకు

టెలిక్స్ సూటింగులు

షర్టింగులకు

Hema

తావు యివ్వనివ్వలేదు.

అసనూగతో వివాహం అయిన కొద్ది రోజులకే హార్ట్ అటాక్ తో నారాయణ మూర్తి పోయాడు.

అందుకు వేరే అడ్డెలు వస్తాయి. అతను బ్యాంకులో ఉద్యోగం చేసాడు. వెయ్యి రూపాయలకు పైనే అతనికి వస్తాయి. కాని అనసూయ ఆరోగ్యం అతి సుస్థితు అనిగ్రహించటానికి అట్టే కాలం వట్టలేదు. బెంగళూరు హాస్పిటాల్ కు వెళ్లి గడపి వైచాపాక శీతమే. వేపిళ్లు, బెడ్ స్టాన్డ్, ఫురుడు, బాహినీతలంటూ గడిచింది మొదట కొడుకు పుట్టాడు. తాత పేరు కలిసి వచ్చేలా సత్యనారాయణ అని పెట్టారు. సతీష్ అని పిలుస్తారు.

సతీష్ కు మూడే నెల వచ్చాక, అనసూయ తానో హుషారుగా తిరిగింది. మూడనాళ్లు సుఖమే. 'హాష్ కాకే' అన్నట్టు ఆమె వళ్ళి మామూలే. అసలు దాంపత్య జీవితం అంటే తెలియకపోతే వేరే పిషయం. కాని యీ మూన్నాళ్లు ముచ్చట ఏమిటో అర్థంలేదు. అప్పుడే చంద్రం స్నేహితుడు పెళ్ళి చూపులకు లాక్కు వెళ్ళాడు. పెళ్ళి కూతురు ఇద్దరికీ కాఫీ, టిస్కూలు యిచ్చింది. సరదాగా, అందంగా ఉన్న ఆ అమ్మాయి చంద్రం హృదయంలో చెరగని ముద్ర వేసింది.

కొందరిని చూడగానే చూపులు హత్తుకు పోతాయి. కాస్తేవు మాట్లాడి, అభిప్రాయం చెబుతామని వచ్చారు. ఆ అమ్మాయే సరిక. సేహితుడకి పెళ్ళి కూతురు నచ్చిందిగాని కట్నం నచ్చలేదు. పెట్టాల్సింది చంద్రం.

మళ్ళీ కొడుకే పుట్టాడు అనసూయ పోయింది. పిల్లలను చూచుకోవటం చాలా కష్టం అయింది. పానానిని పెట్టుకున్నారు. సంవత్సరం గడిచింది ఒకరోజు లక్ష్మీనర్సన్ను చంద్రేశ్వరం దగ్గరకు వచ్చింది.

"చంద్రం! మనకు ప్రాప్త లేదు కాబట్టే అసూ పోయింది. ఇంతోపాటు పోతామా! నీ వమసు అయినా ఏం ముదిరిపోయిందని, ఈ పిల్లలను చూచుకోవటానికయినా ఓ ప్రీ కావాలి నాయనా. నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి

చేసుకో అన్నది.

"అత్తగారూ..." ఆశ్చర్యంగా పాచాడు. "అవునుబాబూ. ఈనాటినుండి నువ్వుకొడుకువు. కోడలు వస్తుందనకుటాను" అన్నదామె. చంద్రేశ్వరం పెద్దన్నకూడా ఏదో పనిమీదొచ్చి ఈ విషయం బలపరిచాడు.

చంద్రం అడ్డు చెప్పటానికి అసూ కాళం చాలేదు. అనసూయతో తన సంబంధం యెంత! అన్నవంట పెళ్ళి పెళ్ళి కూతున్నీ చూచాడు. యెవరో కాదు. సరిక. ఆతని హృదయం పులిపివైన నెలలిలా అయింది. వారం రోజులలో సరికకు, చంద్రానికి వివాహం జరిగింది. అసూయను చాలి కన్నట్టే లక్ష్మీనర్సన్ను లాలింపు చూచి ఆమెకు హృదయంలో నమస్కరించాడు.

ఆన కొకుండా ఈ ఉత్సవం ఏమిటి? సరిక ఇంత ఇన్ ఫీరియారిటీ కాన్ ఫ్లెక్సుతో ఉందని తెలియదు. తదగ్గర చనువు ప్రదర్శించమ. ఎలా ఆమె భయం పోగొట్టాలో తెలియదు.

తనకు భార్యలతో సుఖపడే యోగం లేదేమో...

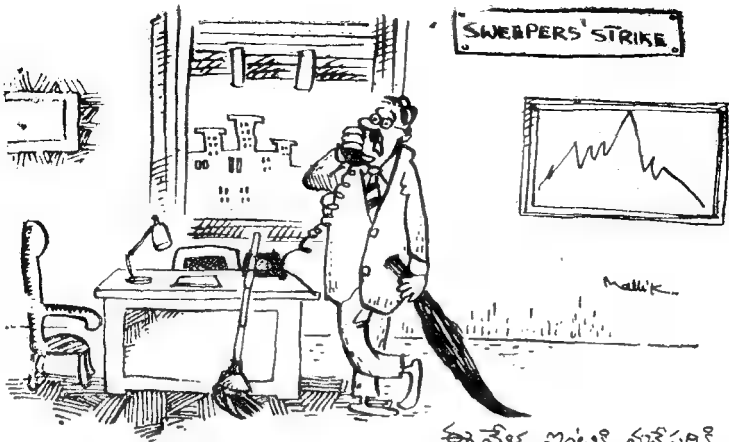
"చంద్రం...." లక్ష్మీనర్సన్ను పాలుతెచ్చి, బల్లమీద పెట్టింది అతను చిట్టకున్న లేని కూర్చున్నాడు.

"మీరు తెచ్చారే?"

"ఆ అమ్మాయికి తెప్పినా అర్థం కాదు, నీ జీత ఇలా నిరర్థకం కావటం నా కిష్టం లేదు బాబూ. డబ్బులే బయట సుఖాలు తక్కువా..." అని చెప్పిపోయింది. చంద్రం ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"అత్తయ్యా! నేనంటే యెంత ప్రేమ...." అనుకున్నాడు. అతను అశాంతిగా అర్రాతివరకు గడిపాడు. మెల్లగా తలుపు తీసుకుని వచ్చాడు ఇద్దరు బిడ్డలమధ్య నేలమీద పడుకుంది. అటు సతీష్ మంచం, ఇటు అహమ్ మంచం ఉండి. పుల్లలా కనిపించిన సరిక, పొట్ట యెత్తుగా ఉంది. అతనికేదో అనుమానం వేసింది.

"సరూ!" వెళ్లి అరచేతితో చూచాడు.

ఈ వేళ పంటికి వస్తే సరికి
హుళిలక్కిం తివ్వబంది... కిల్లీసుల
పని హుళిలక్కిం పోయింది.

“అఁ....” ఉలిక్కిపడ్డట్టు, తనను యెరరో
తాకకూడని వృత్తి తాకినట్టు చిత్తరహియి
చూచింది.

ఆతనికీ కోపం వచ్చింది రెక్కపడ్డ గది
లోకి లాక్కువచ్చాడు. లైటు వెలుగుతో
ఆమెను చూచి తెల్లబోయాడు. తెల్లనంస్కా-
రం లేని జుట్టు. పీక్కుపోయిన డివడలు,
చిరిగి, మై పడ్డన బట్టలు. ఆమెను దగ్గరకు
తీసుకోవాలంటే కూడా మనసు అంగీకరించ
లేదు. ఎంత విసురుగా లాక్కువచ్చాడో అంత
విసురుగా బయటికి లాగాడు. ఆమె అరవేయి
ముళ్లన్నట్టు గ్రుచ్చుకుంది.

అదే చేయి పట్టుకుని కగ్గి సుండుం చుట్టూ
తిరిగాడు. మృదువుగా, మల్లెపువ్వులా ఉండేది.

“ఎమరడీ...” అంటుండగానే హాట్లో లైటు
వెలిగింది. లక్ష్మీనరసమ్మ నిలబడింది. సరిక
తరుముతున్నట్టు పిల్లల గదిలోకి వెళ్లింది.

“ఇదీ నాయనా వరస...” అన్నది
జాలిగా, బాధగా.

అతను ఉక్రోశంగా తలుపు తీసుకుని
బయటికి వెళ్లాడు. యెంతదూరం నడిచాడో
ఆతనికే తెలియదు. వాడు కిరికిలారావా విని
ఉలిక్కిపడి వెనదిరిగాడు. ఓ రిక్షా కనిపిస్తే

యెక్కి యింటికి వచ్చాడు.

“అత్తయ్యా! ఆ అమ్మాయికి ఓదాకు
లిస్తాను. వాళ్ళ నాన్నను పిలిచి పంపిం
చెయ్యి” అన్నాడు ఇంటికి వస్తూనే, అత్త
తలుపు తీయటం చూచి.

అమాటనకు బాయా! నీకు బయట సుఖాలు
తక్కువో? సరీష్, అనువల కొరకు ఆవిడ
ఉంటాలి” అన్నది లక్ష్మీనరసమ్మ.

“రోజూ ఇట్లో చూస్తూ యెలా వుండేది
అత్తయ్యా?”

“ఓ పనిచనిపి అనుకో నాయనా! మనము
పంపించినా పట్టడన్నం పెడతాడన కోను ఆ
తండ్రి” అన్నది.

చంద్రం మరింత ఉదాసీనంగా మారి
పోయాడు.

ఆరోజు ఏజెంటుగాడింట్లో పార్టీ. రాత్రికి
అలస్యంగా వస్తానని బయటదేరాడు చంద్రం.
వీధిచివరకు వెళ్ళగానే స్కూటర్ పొడయింది.
స్కూటర్ నెట్టుకుంటూ వెళ్ళి, దగ్గరలో ఉన్న
గరాజులో పెట్టాడు. చదుడతో బట్టలన్నీ
ఉడిసిపోయాయి మెల్లగా ఇంటికి వచ్చాడు.
వాకిట్లోకి వెలిపించే లక్ష్మీనరసమ్మ గర్జన,
సరిక దీరమైన గొంతు పనిపించాయి. అక్కడే

కుర్చీలో కూర్చుంటోయాడు.

“అక్కీ అబ్బాయిముందు : యూరాలు పోయావంటే ఇంకెక్కువ ఇప్పిస్తారు. మొన్న రాత్రి ఆటని గదికి యెందుకు వెళ్లావ్?”

“నేను ఆ తేదమ్మా. ఆయన చెయ్యిపట్టి లాగేసరకు నాను తెలియదు” అన్నది దీనంగా.

“ఇన్ని రోజులుగా లేనిది నీపై కోరిక పుట్టుకు వచ్చిందా” అన్నది ఆకర్షించటానికి ఏదో వేషం వేసావు అవునా అన్నదికోపంగా.

“లేదమ్మా నాకే పాపం తెలియదు. ఆయన నేను పని చేస్తుండగా వచ్చినా నేను తలెత్తి చూడటం లేదు” అన్నది వెక్కుకూ.

“చూస్తే అనుభవించావ్” అని దవరండాలో కూర్చున్న అల్లుడిని చూడనే చదచర బయటికి వెళ్లింది.

చంద్రానికి కొంత అర్థం అయినట్లు, కానట్లు వుంది. గదిలోకి వెళ్ళి ఆ చీకట్లో అలాగే మంచంపై వాలిపోయాడు. పార్టీ సంగతే ముదిపోయాడు. తలపై వేయిన మృత పోట్లు పడట్లు అయింది. వరదా వెలుగులో అతని పట్నీ హృదయనికి హతుకున్న సరిక కనిపించింది. ఆమె మాటి మాటికి కళ్ళు తుడుచుకుంటుంది

“ఎయ్! యెందుకు ఏడుస్తున్నావ్ ఆయా?”

“ఆమా కాదు బాబూ అమ్మను....”

“ఫీహ్... నవ్వు ఆయావే” అన్నాడు సతీష్.

“పిన్ని అను బాబూ” అన్నది సతీష్ సరికను ఒక్కటి అంటించి పక్కగొట్టాడు. ఆమె పిండి రుబ్బుతుండగా, పాలవాడు వచ్చాడు. పాలు పోయింది. “మీ అమ్మగారు లేరా?” అన్నాడు అమ్మగారన్న పదం ఒత్తి పలుకుతూ. “యెరిందకి వెళ్లింది” నెమ్మదిగా అన్నది.

“నీ... నీ... ఇత రాక్షసం యెక్కడా చూడలేదు. సనిపిసి మాన్పించింది వంట మనిషిని మాన్పించింది. రేపటి నుండి పాలకు మా ఇంటికి మిమ్మల్నే పంపుతుంది” అన్నాడు కసిగా.

“నవ్వెళ్ళు తాతా! అమ్మెచ్చి దండే గొడవ....” అన్నది భయంగా దిక్కుచూసూ.

“మీకు నోరు లేదని గొడవ చేసుంది. ఆయన ఆయన కెంత బుద్ధి లేదు కట్టుకున్న దాని బాగోగులు పెట్టించుకోవడం. ఏం మగడమ్మా....”

“ఆయన అనకు తాతా. ఆయన కేం తెలియదు....” అంటుండగానే వీధి బయట వేసిన శబ్దంతో పాటు పిదగులాంటి ప్రశ్న వచ్చింది.

“పాల వాడితో సరిపాలు ఆకుల పైపే దిక్కుమాలినదానా? ఇన్ని గెంటించం ఒక్క నిమిషం పట్టదు అసలు పదాకులు యిస్తానంటే నేనే వద్దన్నాను” అన్నది దిక్కంగా.

“అమ్మా! మీకిది న్యాయమా? నేనే మంటున్నాను?”

“అసలని ఏం సమ్మం? మొన్న నా కన్నుగప్పి తలపు తీయాలనకోలేదా?”

“ఆయన నా మీద కోపంతో బయటికి వెళ్లాడు. ఏమవుతుందోనని భయంతో మేలు కున్నానే తప్ప, ఆయన యెదుట పదాని కాదు”

“పకీలే ఫుకం తెలుసుగా. నాకూ పిల్లలకు వడ్డించు. పొద్దుట సతీష్ కలిపి వదిలిన ఆన్నం వుంది. అది తిను” అన్నది.

“అలాగే....”

“ఎమిటా జాకెట్టు మదత పడింది. నచ్చి పెట్టా?”

“లేదమ్మా. పొడపాటుగా చాకలి ఒట్లలో పడింది. జాకెట్టు చిరిగాయి. ఇదొక్కటే ఉంది” అన్నది మెల్లగా.

“అలా తే నావీ పాత రకెటెబున్నాయి తీసుకో. గుర్తుదా, అబ్బాయి కి రోజు ఆం న్యంగా వస్తాడు. తలపు నేనే తీయాలి?”

“అమ్మా! రోజూ మీ అనమానం యెందుకు? ఆయనతో వెప్పి ఆయన సంతోషించింది సగం వ్రాయించుకుని పమ్మల్ని వదిలివేయమ్మా.”

జుట్టుకు
సిల్క్ వంటి మృదుత్వము
నిచ్చుటకు నైసర్గిక
ఉపాయము...

శుభమైన షికాయిలోని నహా లాభకర గుణముల
స్వల్పకే షికాయ సబ్బులో నింపబడినవి.
వాడతానికి అనునెనది. లెక్కత పాంపూ కంటే
ఎంతో పొడైనది.

దీని పుష్కలమైన, మృదువైన సురగ మీ జుట్టును
మెత్తగా, మృత్తిగా శుభ్రపరుస్తుంది.
మీ జుట్టును ఆరోగ్యంగా, విగనిగ లాడలా
పుండుతుంది. తాజా సువాసన నింపి పట్టువంటి
మృదుత్వాన్ని అనుభవించండి.

హెల్త్ టైక్

షికాయ సబ్బు

ఇందులో షికాయి కలిసి వుంది. భారత ప్రీతి అందించిన జుట్టుకు
పారంపర్యమైన రహస్యము.

అతే సరిక తెచ్చునుంది. తు కాస్త ముందుకు వచ్చాడు చంద్రం. చెంబలు కట్టు కని కూర్చుండి సరిక అపర కళా నిల్పుంది లక్ష్మీనర్సమ్మ. ఓ కొత్త రూపం చూచాడు. చంద్రానికి కాళ్ళలో ఒణుకు పుట్టింది.

"నవ్వు... నవ్వు... రక్క దివాళం కని పులిపి. నా మనమలతో సగభాగం కవా రిదే! పళ్ళి అలాంటి మాటలన్నావంటే, రేపు నీ శవం బాక్లో పడతుంది. నా కూతురు అవభవించలేదని ఏదీ నువ్వు అనభవించ టానికీ పట్టదు. నవ్వు పిల్లలకు నొకరువు గుర్తుదా. చెయ్యి కళ్ళతో సన్ను చూస్తు టానే" అమె గ తోకి వెళ్ళింది.

"మౌగ్ దో...." చంద్రం మతిపోయింది. యెత్త ప్రహదం జరిగేది; తను బయటికి వెళే ఇద్దరూ కయటికి వెళ్ళటం దుర్భరం అవుతుండేమో. అతనికి గది దాటి బయటికి పోవాలంటే భయంగా ఉంది. రాత్రంతా ఆలోచించి ఓ సిద్ధయానికి వచ్చాడు.

అయిదు గంటలకు సోత లేని వంటింట్లోకి వెళ్ళగానే పిలిలా బయటపడి, ముందుకు వచ్చి బెల్ కొట్టాడు.

లక్ష్మీనర్సమ్మ త పు టిసి ది.

"రాత్రంతా నీకోసమే చూచాను కాసే పు దగి అమ్మా అంటే మొద్దు నిదుర పోయింది...." అన్నది.

"సారీ అత్తయ్యా! అక్కడికి యె రెవరో వచ్చారు. బొంబాయినుండి అందమయిన అమ్మాయిలను తెచ్చారు..." అని క్రిగ ట ఆషెవంక చూచాడు. ఆమె కళ్లు మిలమిల లాడటం గమనించాడు.

"అత్తయ్యా! ఆమెకు తయారక్కను. వాళ్ళ నాన్నకు ఆరోగ్యం బావుండలేదుట" అన్నాడు.

"కప్పదామెను పంపిస్తావా?"

"కూతురనే తలుచుకుంటున్నాడట. నాల్గు రోజులుండి వస్తుంది". అన్నాది సెర్వక్ష్యంగా

"ఏదయినా ఆస్పత్రిలో చేర్చివరాదు నాయనా; తవిడ వెళ్ళి చేసేది ఏమూడ!"

అన్నది

"-ంతగా ఆయితే రేపే వస్తుందిలే అత్తయ్యా. బ్యాంకులో అందరి ముందు అది గి.ది ఆ లిప్తి మళ్ళి. వస్తుండేమో.." అని బాక్ రూమ్ లో చూచాడు. పెళ్ళి మెల్లగా తలుపు తీసుకుని వచ్చారు.

"అబ్బాయి అనుమానిస్తాడని పంపు తున్నాను. నోరు పప్పువంటే నీ భర్తే నీకు డక్కడు. ఆర్థం ఆయిందా?" అన్నది మాం కరింపుగా.

"ఒట్టమ్మా! ఆయన అడిగినా ఏం చెప్పను"

"మీ వాళ్ళు ఏడ్చి చావటం దేసికి? రెండేసి బంగారు గాజులు, సూత్రంతాడు వేసుకుని వెళ్ళ...." అంటుంది.

అతను నవ్వుకుని వెనక్క వచ్చేసాడు.

అతను తియారయి వచ్చే సరికి, సరిక బ్యాగ్ పట్టుకుని, తను అమర్చుకొన్న వాయిల్ వీర కట్టుకుని తయారయింది.

"రిజి మాట్లాడుకుని వెళ్ళు. పనమనిషి, వంట మనిషి లేన్ను సంగతి తెలుసుగా, రేపు ఉదయం కరకు వచ్చేయి" అన్నది లక్ష్మీ నర్సమ్మ.

తలాడించి శ్చిపోయింది సరిక. చంద్రం అత్తగారు వడ్డించిన భోజనం చేసి, స్నాటర్ తీసుకు వచ్చాడు. మెల్లగా అత్తగారింటి వైపు పోవచ్చాడు. అతనికి తెలుసు వాళ్ళంతా అశ్చర్యపోతారని.

"అల్లుడలా యె-దుకు చెప్పావమ్మా. ఆయినా మీ అమ్మ క్షాంకకు వెళ్ళి అల్లు డితో వట్లాడుతుందా?" అది సరిక తిండి గొంతు.

"ఏమయితే నేనే? ఇన్నాళ్ళకు వచ్చింది. వెళ్ళి కూరలు వట్లాడి చిక్కిపోయింది నా లిల్ల..." అ.టుది తల్లి.

చంద్రాన్ని చూచి సరిక ఉక్కి-పడింది. భయంతో బిగిసుకుపోయింది.

"క్షమించండి మావయ్యా! మా అత్తయ్య నుండి అప్పించటానికి మీకు లేని రోగం అంట గట్టాను". అన్నాడు కూర్చుని.

అర్థిగాను కింగారుగా భుజించు మిమగా
పమిడిలాకుండి

"కూర్చోనాయనా! ఇప్పుడే వస్తాను"
సంచీ పట్టుకుని, ఆయ బయటికి వెళ్లి
పోయాడు.

"నానీ చెప్తాను..." అత్తగారు లోపలికి
వెళ్ళింది.

"సరూ... ఇలారా..."

సరితకు ఆ పిలుపు అమృత వర్షంలా
వుంది. స్వప్నంలోలా నడిచి అతని దగ్గరకు
వచ్చింది. ఆమెను అలా తన వడిలోకి
లాక్కున్నాడు "సరూ! నన్ను హంతకడిగా
చూడాలనా! ఒక్కమాట నాతో అన్నావా?"
ఆశ్చర్యంగా భర్తను చూసింది.

"రాత్రి నేను చాలా త్వరగావచ్చి గదిలో
ఉన్నాను కాబట్టి విరగలిగాను" అన్నాడు
ఆమె పొడట్టో ముద్దు పెట్టుకుంటూ.

సరిత భర్త మెడను చేతులు వేసి వెక్కిరి
వెక్కిరి ఏడ్చింది.

"నన్నేం చేయమంటావ చెప్పండి. తను
అన్నదానికి వ్యతిరేకంగా జరిగితే మిమ్మల్ని
ఈ ప్రపంచంలో లేకుండా చేస్తానన్నది"
అన్నది భయంగా

అర్థం అూరింది సరూ...." అన్నాడు.

"అల్లి నిపుతాననుకున్న మరుక్షణా
యెంతో ఆనందంతో మీకు చెప్పాలను
కున్నాను. కాని...కాని నేను తల్లిని కావటా
నికి వీలేదన్నది ఏదైనా, బ్రతిమాలాను..."
అని భుజంపై తం వాల్చింది.

"సరూ! అతయ్యను నిందించను.ఆమె కూతు
రుకు దొరకనిది నువ్వు తన కళ్ళముందే అనుభ
విచట. సహించలేకపోతుంది. నిన్ను తన్ని
రిగితేస్తే పిల్లలను నమ్మకంగా చూచుకునే
వారు కావాలి. నిన్ను వదులుకోలేంపోతుంది"
అన్నాడు అర్థిగా.

"మొదట అంత కని పెంచుకోలేదండీ.
నాక...నాకు..." చెప్పలేకపోయింది

"నవ్వు భర్త వకివని తెలిసాక మరీ విజృం
భించింది అవునా?"

"ఓహో..." అనినిదబట్టూ చేతులు వేసి.

"నవ్వు చాలా చదివానని. ఇంత సంతోష
వార్త నాకు చెప్పావా?" అన్నాడు నిఘానంగా,

"మీ మొదటి భార్య గర్భవతి అయి
పోయిందని, మీకు తినినే ఇంట్లోనుంచే
తరిమేస్తారని, అలాగే నోటం ఇంజక్షన్
బిచ్చిస్తానని చెబిస్తుంటే యెలా చెప్పిన?
అన్నది బాధగా.

ఉన్నది రెండు గవలు, వరండా.
సరిత తల్లి అల్లుడికి కాఫీ తెచ్చి,
అల్లుడిని, కూతురి ఆస్థితో చూచి వెరక్కు
వెళ్ళింది.

"సరూ....కాఫీ తీసుకోవమ్మా" అన్నది.
సరిత ఉక్కిరిపడింది. భర్త వడిలోనుండి
లేచింది. కాఫీ తీసుకువచ్చి ఇచ్చింది.

"నేను భోజనం కూడా చేశాను. మా
అత్తయ్య పుణ్యమా అని రాత్రి అన్నం పారే
శావు. ఆదయం తీసివేయనా ఇచ్చిందో
లేదో..." అని కాఫీ ఆమెకే ఇచ్చాడు. కాఫీ
త్రాగింది.

"మీ అత్తయ్యకు నేనంటే యెదుకో
ఆ కని! నేను మూట్లాడతే కోపం, పడుకుంటే
పసుపులు సీసాంటూది. కూర్చుంటే కుర్చీలు
నీ పువ్వుంటివారి పూ అంటుంది. తలుచు
కుంటే భయం వస్తుంది ఇప్పుడెలా?" అన్నది
భయంగా.

"నాపట్లాన్స్ ఫర్ వస్తే వద్దన్నాను అగ్గి
రిస్తాను. నిశ్చయంగా వుండు. అన్నాడు లేస్తూ.

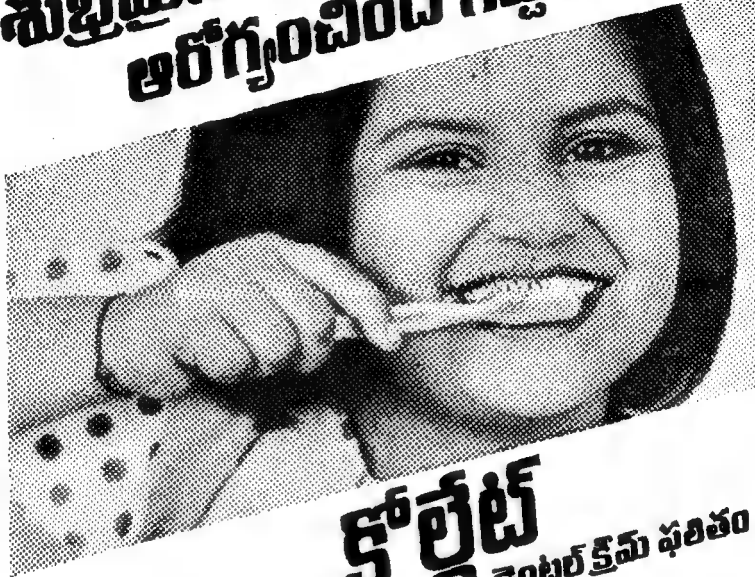
"మీం చెళ్ళగానే ఆమె వస్తుందని భయం
వేస్తుందండీ" అన్నది అశని చెయ్యి పట్టుకుని,

"ఆ ఇంట్లో వుండి భయపడితే అర్థం
వుంది. మనము బయటికి వచ్చేసాం. ననిషిక్తి
ప్రథమ శక్తివు యెంతో తెలుసా? పికినం.
అనాగ్యురాయన ఓ తల్లి ఆమె. నేను
సామంతుల వచ్చే యెప్పుడు వెళ్ళింది చెబు
తాను. ఆమె అంతర్యం తెలిసినట్టు సటిస్తే
ఆమెకు బాధ కలుగుతుంది" అన్నాడు భైరవ్య
చెబుతూ

ఆమె తలాడించింది. ఆమెకెంతో ఆనం
దంగా, ఉత్సాహంగా వుంది. భర్త స్కూటర్
కనిపించినంత మేరకు చెయ్యబడింది

శుభ్రమైన తాజా శ్వాస... ఆరోగ్యించిందే గట్టి పళ్ళు

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ ఫలితం

ప్రతిపాతి లోపనం చేసిన తర్వాత కోల్గేట్ తో మీ పళ్ళను తోచుకుండి కోల్గేట్ ప్రవంతమంతలా దంతవైద్యులు నిసారను చేసి తీరులో మీకు రక్షణ నమకూరుస్తుంది.

మీ పళ్ళలో మిగిలిపోయే అహారపు అణువులలో బాక్టీరియా పెరుగుతుంది అవి ముందు నోటి దుర్వాసన అయిన వాడారైన దంతవైద్యుని కలిగిస్తాయి.

అందుకే మరి ఎప్పుడూ లోపనం కావడే కోల్గేట్ తో తోచుకోవడం వలన మాత్రం అది మీ శ్వాసను తాజాగా కూర్చోందించేందుకు, పళ్ళను తెల్లగా మిరిసేలా చేసేందుకు దంతవైద్యుని ఎదిరించేందుకు అవసరమైనదని రుజువయింది.

కోల్గేట్ యొక్క సమృద్ధమైన మూత్రీకరణ ఎలా వది చేస్తుందంటే:

మీ పళ్ళలో అదుక్కుపోయిన అహారపు అణువులలో దుర్వాసన, దంతవైద్యుని కలిగించే బాక్టీరియా పెరుగుతుంది.

కోల్గేట్ యొక్క సాటికేటి పళ్ళు నదుగు బాగా తోచుకునేది బానికరమైన అహారపు అణువులను, బాక్టీరియాను వదిలిస్తుంది.

ఫలితం అగ్రతయైన తెల్లని పళ్ళు, శ్వాస తాజాగా అందన్న సమృద్ధం, దంతవైద్యుని రక్షణ.

కోల్గేట్ తోని తాగా మించే దుదినలన బ్రష్ చేసుకుంటున్నప్పుడు ఎంతో హాయి.

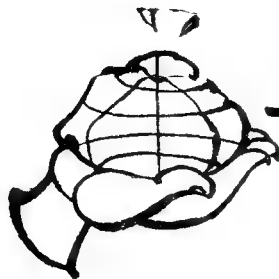
నోటి దుర్వాసనను ఆపండి...

కోల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో
దంతక్షయాన్ని
ఎదుర్కోండి!

- రెండున్నర వారాలపై కొనసాగించండి.
- కోల్గేట్ ట్యూబ్ తో పైపైకి నానండి.
మూసేకేళిలు పెట్టండి.
- 1 పళ్ళు ఎదురుతడి రక్షణ
  - 2 పళ్ళు పొరబారినంత రక్షణ
  - 3 దిగుళ్ళకు రక్షణ

అంతర్జాతీయ మేధావుల ఆలోచనా మధనం !

చైతన్యముద్ధ — 'కొత్త' —

మనకు బాగా ఆ పుడయిన మిత్రుడిని ఏ ఏదాది తర్వాత కలుస్తామని, "సంబోధించు ముక్కయినా రాకులేదేం యిన్నామీ?" — అని అడగలే వెరి నవ్వొకిటి నవ్వె — "తీరిక లేకపోయిందోయ్" అనేస్తాం. నిజానికి వనకు, అలోచించే, గతనఃపత్తరంలో మనం ఎక్కిన ఎవరెప్పులు గాని, సాధించిన పునవిజయాలు గానీ ఏమీ లేవని వనకే తెలుసు. మామూలుగా రోజూ వెళ్ళే ఆపీసు, కింది, నిద్ర సినిమా. ఏదో కాలక్షేపం అప్పు ప్రత్యేక గా చేసి దేమీ పుండదు. కాని ఉత్తరం రాయడానికి తీరిక లేకపోయింది.

అందుకనే ఏమీ పనిచేయనివాడికి తీరికే పుండదు, అన్ని పనలు చేసేవాడికి అన్ని పనలకు సమయం పుంటుంది అంటారు 'లాల' నండి ఇలా ఒకటి ప్రయోజనాలు పొందే మనిషి జీతానికి అందం పుంటుంది, అర్థం పుంటుంది, నిండదరం పుంటుంది.

నిండిన కండ తొణకదు. అన్నాడు వన వాళ్ళు. ఖాళీ బస్తా నిలబడలేదు - అన్నాడు ఇ గ్లీపు వాళ్ళు.

కనక నిండుకండ అని, నిండినబస్తా

అని పూటందని ఖాళీ కు వంతు, జోలు బస్తాంకు జోధపడకపోవడం. అో ఆకర్షణం ఏమీ లేదు. ఎందుకంటే, ముఖ్యంగా ఇది 'ఖాళీ బస్తాలు' వూరే తున్న యుగం కనుక!

ఈ ముమ్మీదే ఎండు కలాటా క్రింద ఓకానా వ్యక్తి ఒక జీవితకాలంలో — పత్రిక రచయిగా, కవిగా, శాస్త్ర సభ్యుడిగా, రాజకీయవేత్తగా, పత్రికా స.పాదకుడిగా, ముద్రికాలయభివతిగా పోస్టమాస్టర్ గా, ముఖ్యులలోనిమొక పుకున్నవిద్యుచ్చక్తిని కనుగొనేసాదాన్ని బైబిలికల్ లెజుజోతును, మేలుకొనే స్వభావం. జలతర-గిణిలాటి వాయిద్యాన్ని తయారుచేసిన సైంటిస్టుగా, యద సమయంలో విజయవంతమైన వ్యూహరచయితగా. ఆస్పత్రి, రైల్వే, సాహితీ సమవర్తి వాటన్నిటికీ స్థాపకడుగా, 'సైవిద్వాలయ నిర్మాతగా — మనగలిగాడ అంటే — "కొయ్యకండి సార్! కే కే యిన పురాణం చెప్పండి ఎంటాం —" అంటు వేస్తుంది.

నిండినవిండ్రుకు అన్నట్టుగా — పుస్తకాన్ని కంటూ ఆ పురుగు అనుకుంటుందిట — "అహ! ఇ త దివికరమైన పదార్థాన్ని తినలేనిమానవజన్మ — ఏం జన్మ!"

ఎలా సాధ్యమైంది, ప్రాంక్లిన్ ?

అని మనవిషయ జాలి పడుతుంటే ఆ పురు లాటి మనబోంట్లకు బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ జీతం చదివేతే—కతడు ఒక వ్యక్తిగా, ఇతను సాధిచినవన్నీ ఒక జీత కాలంలోనేనా అని అశ్రద్ధతో గుండె అగినంత పని అవుతోంది

కాని అమెరికాలో బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ అన్న వ్యక్తి 1706 నుండి 1790 దాక బ్రతించాడు. పైన చెప్పినవన్నీ సాధించాడు!

■ మహావ్యక్తిని గురించి రాస్తూ కార్లవాన్ డోయన్—“మేద, సూక్ష్మం, కళ, బలం, సంస్కారం, చమత్కారం వడపోసి మేళవించిన ఆ వ్యక్తిత్వాన్ని చూస్తుంటే - అతడిని రూపకల్పన చేస్తున్నప్పుడు ప్రకృతియే పరమానంద-తో పులకరించింది, మోతాదనే దానిని మరిచిపోయి, పాశును కలిపిందా అని అబ్బుం కిలుస్తోంది! అతి తొక వ్యక్తికాదు, పలు వ్యక్తుల వరుస! ఎ కాలంలోనయినా ఏ దేశ లోనయినా అతడు మహామహుడు!” అంటాడు.

ఎందరో మహానుభావులవలెనే ఫ్రాంక్లిన్ బాల్యమూ కష్టాలతో, సమస్యలతో గడిచింది. కన్యకావ ఏట వెంజమిన్ తన అన్నగారు నడిపే ప్రతికతో ‘అప్రెంటిస్’గా చేరాడు. కన్సోషింగ్, ముగ్గుణ పనలు అయ్యా; ప్రతిక ప్రతులను తీసుకువెళ్ళి చందాదారుల కడచేయడం అతడిని, ప్రతిక కార్యాలయానికి వచ్చే అన్నగారి మిత్రుల సంబంధాలు ఏనివేసి బెంజమిన్ కు ఏదయినా రాయలని పించింది. కాని తాను రానినట్లు తెలిస్తే అన్నయ్య అచ్యుతయ్యని తెలిసి, అటు తన చేతి రాతిను కూడా మార్చి మారు పేరుతో ఒక వ్యాసం రాసి, రాత్రివేళ మ్రెస్ లేక పులక్రింద లోపలికి తొసేశాడు. మను రోజు అన్నయ్య, మిత్రులు, అన్నదొడ్డిబాట అ వ్యాస గుండచి కూడా ‘చర్చింగ్’ మెచ్చుకుంటుంటే విన్న బెంజమిన్ సుబరవడి పోయాడు, అది అవ్వయింది ఆ విధంగా తను రాయగలనని, రాత ద్వారా ఇతరులను ఒప్పించగలనని తెలుసుకన్న ఫ్రాంక్లిన్

తర్వాతి కాలంలో తన రచనా పాలవాన్ని, వాదనాశక్తిని అనేక ప్రజాపిత కాగ్యక్రమాలలో వాడుకున్నాడు.

చిన్నప్పటినుండి నీళ్లన్నా, సముద్రం అన్నా ఈదడం అన్నా బెంజమిన్ కు చాల మోజు! అలాగే పడవలు నడపడం సరదా కూడా వుండేది. వృద్ధాప్యంలో అతడు కొత్త ఓడల నమూనాలు ఇప్పగిస్తూ, మూడు మైళ్ళకు అవలింగా ‘ఫీట్స్’ బెస్తూ ఈడగిస్తూ, ఈడడంలో కొత్తదానాలు రూపొందించినా వాటి బీజాలు ఈ బాల్యపు మోజులో దాగి వున్నాయి చిన్నప్పుడు ఊళ్ళోవున్న ఒక ఉప్పుదేరు లాటి దాని చివర బెంజమిన్, మిత్రులూ—అడుక్కింటావుండే వారు బాగా తొక్కిడం వలన అక్కడిగట్టు అంతా విరిగి పడిపోగా వాళ్ల చేపలు పట్టడానికి ఒకదలో కలవడవలసి వచ్చేది. అంతేకాదు చోట ఏదయినా రాళ్లతో గట్టు నిర్మించాలి అనుకున్న వాళ్లకు, ఆ ప్రక్కనే కట్టనున్న కొత్త ఇంటికొసం పేర్చిన రాళ్ల కనిపించాయి అంతే, సాయంకాలం ఆ కూలీలదరూ వెళ్లిపోయక, బెంజమిన్ నాయకత్వంలో వానరసేనంతా, చప్పుడు చెయ్యకుండా రాళ్లను తెచ్చి ఏటిబడ్డన పట్టడంగా పేర్చి గట్టు నిర్మించారు. పొద్దునకేచి చూచి అక్కర్య పోయిన కూలీలకు ఆ రాళ్ల ఏటి బడ్డన కనిపించాయి! వెంటనే కూలీలగా ఆ పని చేసిన వారెవరో కనుక్కుచి వారి తండ్రులకు ఫిర్యాదుచేశారు. బెంజమిన్ తన తండ్రితో— “మేము కట్టిన ఆ గట్టు అందరికీ ఉపయోగ కరంకదా!” అని వాదించే ఆయన “నీటి దూర మైనదే! ఉపయోగకరం కాజాలదు!” అన్నాడు. ■ వాగ్యం తన జీవితానికి వెలుగు దీపం అయింది అంటాడు బెంజమిన్ ఫ్రాంక్లిన్ ఇంత స్పష్టంగా “నీటి ప్రయోజనం”ల మర్షణను విడిచిని చూపిన సంఘటనలు చాల అరుదే!

అంతలో ఒక ముద్రణాలయంలో బెంజమిన్ కొంతకాలం పనిచేశాడు. అక్కడి పని వలన తన శరీరానికి తగినంత వ్యాయామం

కల్పదంతాన్ని కారణంగా అతడు 'దైవు' లున్న 'పాతా'లను చేతులతో కేరొంటి మోసుకువెళ్ళడం చూచి మిగతా పనివారు ఆశ్చర్యపడేవారు—వాళ్ళంతా రోజుకు అయి దారు సార్లు మీరు తాగుతుండగా బెంజమిన్ బ్రెడ్ గిని, మీరు త్రాగేవాడు. మీరు తాగిన పద్ది బలం ఎందుడని నమ్మిన ఆ బలము బలము రెండు చేతులతో మోసి 'పాతా'న్ని బెంజమిన్ ఒక చేత్తో మోయడం చూచి పను పోగా-బె జమిన్ వారికి-మీరు తాగే మీరుతో కరిగిస్తున్న బార్లీ ఎంతవుందో అత శక్తి మీకు పంపింది. మరి మీరేమో దానితోనే కడుపు ని-పుని శక్తిలేదని భాధపడు తున్నారు. ఆ దబ్బుతో కొంత బ్రెడ్ తింటే బలం వుంటుంది." అన్నాడు. అయినా ఆల వాటుకు బానిసయినవాడికి ఏవరణలు, ఏవే కాల్వా అంత సులభంగా తలకెక్కవుతదా! ఆ పనివాళ్ళలాగే మీకుకూ, ఇతర మధ్యపానా

నకి దబ్బు తగలబెట్టేవారు!!

పుస్తకాలైన అమితంగా లాభ-పొందిన బెంజమిన్ సాపేతీ ప్రియంబరూ తరచు సమావేశం ఎయ్యేందుకిని "ఇంట్లో" అన్న గోష్టిబృందాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు. మొదట ప్రతి శుక్రవారం ఒక పానకాలతో కలుసుకునే రా బృందం-లంకా-మ-గ-మ-బృందం-గి-కుంది. కొన్నాళ్ళ తర్వాత బె జమిన్-సత్యు లందరూ తమ దగ్గరున్న పుస్తకాలను అక్క-డ-తీసుకువచ్చి వుంటే అదిరితీ ఆన్ని పుస్తకాలూ అందివాటులో వుంటాయి అని నూచి వగా అందిగా చేశాడు. దీనినుండే బహుళ ప్రపంచంలోని మొత్తం మొదటి "పబ్లిక్ సర్వీస్"ప్రెస్ గ్రంథాలయం" ఆవిర్భవించింది సభ్యత్వ రుసుముక్రింది నలభై షిల్లింగులు. సావత్సరానికి వందా పది షిల్లింగుల చొప్పున నిర్ణయించిన ఈ గ్రంథాలయంలోకి మొదట యాభై మందిని

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా
సుఖజీవనమునకు
లోడ్ టానిక్ ను
వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఆచిత వైద్య పరిపాటు
ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు
ఈ కూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబితా వంపండి.

పేరు: _____
 విలాసము: _____
 PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్

హైదరాబాద్, మద్రాసు-4

హెచ్.బి. కిరానా ము జనరల్ డ్రాగ్స్ ఏజన్సీస్ లిమిటెడ్ - హైదరాబాద్.

దేవునివలననే కష్టం అయింది. అంటాడు బె జి మిన్. కాని అన్ని మంచి కార్యక్రమాలవలనే చాలా రాష్ట్రాలదాటి, ఇదిదేశమంతా వ్యాపించి, జ్ఞానవ్యాప్తికి దోహదం చేసింది.

ఇలాంటి మహా... భావుడి గృహవిధి అలా ఉంటుంది!

మిన్ రీడ్ అన్న అవిధము పెళ్ళాడిన బెజిమిన్ ఇలా అంటాడు. "ఇ గ్లీమ్స్ ఒక నానుడి వుంది — భాగవతం అనువాదం కాకముందు క్రైస్తవ మతం పరిచి వేసినది." నాకు అలాంటి వివేకవతి అనుకూలత తార్కా అవడం నా అవ్యుత్తం ఆడ నా ప్రేమ పనలో సాయపడేది. మా వద్ద అనవసరమైన నౌకలు వుండే వారు కాదు. మా భోజనం చాలా సాదాగా వుండేది మాన్ను పన్నెవర్ కూడా చాలా కొరెమే." అలాంటి మిలియన్ వ్యయతో కూడిన జీవితం కనకనే సైన్యాలకు నిత్యావసరాలకు సరఫరా చేసే పనికి ఒప్పుకున్న బెజిమిన్ కు అందులోంచి ఒక విల్లింగమైనా లాభం పొందాలి అన్న ఆశ లేకపోయింది!

ఆశ వున్నచోట అవసరం ఏర్పడుతుంది! అవసరం అప్పుడానికి రాజమార్గం కన్న అడ్డదాతే ఎక్కువ సన్నిహితం. అడ్డదారి ఒకరికి నలుగురు తోక్కిన నాడు సమాజం యావత్తుదారి కోల్పోవడం సహజం. అవ్యక్తి లో: అనవసరమైన ఆశ సమాజంలో అని నీతికి విరుద్ధం రూపం మాత్రమే — అని బెజిమిన్ జీవితం నిరూపిస్తుంది.

కొంతకాలం సైనికుడిగా, కొంతకాలం యుద్ధ పూర్వం రచయితగా పనిచేసిన బెజిమిన్ జనం నుండి చందాలు వసూలుచేసి పెన్సిల్వేనియాలో ఆస్పత్రి కట్టించాడు. ఆ రాష్ట్రంలో ఎవరయినా ప్రజాపిత కార్యక్రమం తలపెట్టి, ప్రజలదగ్గరికి వెళితే "ఈ విషయం బెజిమిన్ ఫ్రాంకిన్ తో చర్చించు" అని వివరించాడు.

చారా అతడు ఇందుకు అంగీకరించారా అని అడిగేవారట! ఓధి దీపాలకు కొత్త నమూనాల దగ్గరనుండి తప్పవే తలసమస్తాపన వరకు కృషిచేసిన బెజిమిన్ ఒకచోట — "మీరు మంచి చేయడం అనుకున్నా దానిని పరుమైషన్ వాక్కుతోగాక చల్లని మాటతో చెప్పండి. అప్పుడు మీరు మనకిచ్చినది ఒకరినొకరు అనుకోవడానికి, అర్థంచేసుకోవడానికి జ్ఞానం అర్జించడానికేగానీ వైరుధ్యాలు, వైషమ్యాలు పెంచుకోవడానికి కాదు" అంటాడు. సామ్య నిరీక్షగానే సభాపతి అతనిని అంతగానే మన్నించి ఉన్నాడని విమి వుండగలదా?

భగవంతుడి సాక్షాత్కారం, పునర్జన్మం మీదన్న, చర్చికి వెళ్ళడంకన్న ముఖ్యమైనదిక మీద ఎక్కువ నమ్మకం గలిన బెజిమిన్ ప్రాక్లిన్ - మతగ్రంథాలలో ఆదేశించిన చెడ్డపన్నీ చెడ్డ కాకపోవచ్చు; మంచి పన్నీ మంచిని కాకపోవచ్చు వాటి మంచి చెడ్డలు అని ఆ గ్రంథాలలో వున్నందువల్ల కాక స్వతస్సిద్ధంగా వాటికున్న గుణాలనుబట్టి సుత్రమించినవి అయివుంటాయి. అందరే ఆయా గుణాల, నియమాలు - అవే ముఖ్యంగాని వాటిని ఎవరూ, ఎక్కడ చెప్పారు అది కాదు ముఖ్యమైనది ముఖ్యమైనది చర్చ-సర్వం, నీతి, నిజాయితీ - వుండునట్లయితే సంఘ జీవితం హాయిగా వుంటుంది ఈ స్ఫూర్తిని నమ్మినందువలననే నాయకత్వంలో, దురదేశాలలో, సంహతివర్గానికి చెడ్డవారెవరూ లేని అనేక నేక సందర్భాలలో నేను ఎవరూ పొరపాట్లు చేయకుండా నెట్టుకు రాగలిగాను అని వివరించాడు.

అలాంటి అమెరికాలో ఏట్లు లేకపోలేదు. తాగబోతులు, దగాకోరులు, అధికార రోగ పూరిత బద్ధిరాధక శవాలూ లేకపోలేదు కాని పంకంనుండి పంకం వుట్టినట్లుగా అంత చీకటికి దాసోహం అనక వెలుగు లేదు నిల్చిన బెజిమిన్ ఫ్రాంకిన్ ఈనాటి మన చీకటిలో ప్రతివ్యక్తి ఎలా తల ఎత్తి నిలబడాలి చెప్పేదివ్యక్తరీతిగా వాడేవాడు. ✽

ఆరోగ్యం, మజా, జోరూ తోడూ జోడూగా!

బోర్న్ విటా తీసుకోండి... మనస్సులో వుల్గాసం మరియు
ముఖములో సంతోషపు వెలుగులు నింపుకోండి.
మీ కుటుంబానికి రుచికరమైన బోర్న్ విటా యివ్వండి.
బోర్న్ విటాలో కోకో, మాల్ట్, పాలు, పంచదార లాంటి
పదార్థాలు సమృద్ధిగా వున్నాయి. దీన్ని తయారు
చేసింది 100 సంవత్సరాలకు పైగా ఆరోగ్య
పానీయాలు తయారు చేయడంతో ప్రత్యేక
గణించిన క్యాడబరీ వారు.

క్యాడబరీస్
బోర్న్ విటా

దీన్నోని మంచి లక్షణాలన్నీ మీకోసం

తక్కువ ధరకు తీసుకోవడానికి ప్యాకెట్ లలో కూడా దొరుకుతుంది.

OBM/5532 TL

8834

"అ" అని సమాధానం ఇచ్చాను.

మూడవ బహుమతి పొందిన కథ! కథల జ్యోతి కథల పోటీలో

ఆయన ఇటుకేసి వచ్చిన గర్జన లేదు. నెల నెలా బ్యాంక్ ఎకౌంట్ లో అద్దె 'ఎంకో' అంతా కట్టేస్తే సరి! అక్టోబర్ నెల మొదట్లో మాత్రం ప్రతీ ఏడాది వచ్చేవాడు. దగ్గరుండి కట్టు అంతా సున్నం కొట్టించేవాడు. "వచ్చేవన్నీ

పండుగలు. దసరా, దీపావళి, నాగుంబవతి, సంక్రాంతి, ఉగాది-అందుకే కల్లంతా తులంగా ఉండాలి!" అనేవాడు.

-సోమయాజులుగారు పోయి ఆ పుడే నాలుగేళ్లు కావస్తోంది. ఆయన పోగానే ఇంటి

పెత్తనం రవీంద్రకు వచ్చింది. త ద్రిక్షిపూర్తి పిరుద్దం ఇతను. నాలుగేళ్ళు అయిందేమో, సున్నం కొట్టింది. మొదటి ఏడాది తండ్రి బోయో, ని కొట్టివలేదు. తరువాత ఒకసారి తనపడితే అడిగాను "ఇ డికోసారి మున్నం మొయ్యే..!" అని. రవీంద్ర నవ్వుకు. "వేళ్ళకు పెట్టిన డబ్బు ఇండ్రికి కొట్టిన సున్నం తిండి రావు అని సామెత! అయినా ప్రతి ఏడాది దేవకొడి సున్నం!" అన్నాడు తేలికగా.

పండిత పుత్రుః పరమ శుంకః అన్నాడు. తండ్రి కొడి కుక్క! అయినా ఎంత తేడా

ఎ? మిదేశ్వరనంది ఉంటున్నాం కనుక అద్దె ఏంకా వందల్లో పెంచే ఆవకాశం లేదు. బహుశా అంతే కాబోలు, ఇల్లు ఖాళీవేయం దన్నాడు. కొత్త ఇల్లు వెతికి పట్టుకొనేసరికి రెండు నెలల పైచేీ పట్టింది. అద్దె వంద పెరుగుతోంది—“అ వందా పీళ్లకే పారేస్తే సరి. ఇంకాదే ఉండొచ్చు” అంది వాణి. అర్థం లేని మాటలు! “అద్దె పెంచటం కాదు. ఇల్లు ఖాళీ చేయండన్నాం రవీంద్ర. ఇల్లు వాళ్ళది కనుక, మాటా వాళ్ళదే వెల్లుతుంది!

-చెల్లుతోంది కూడానూ”

-ముందగదిలో పాతకోళ్ళు వగైరాలన్నీ చిందరవందరగా ఉన్నాయి. ఇ-తకుపూర్వం ఇవన్నీ ఎక్కడ ఉండేవి? ఏమో-టేబిల్ ఉండేది కనుక దానికింద ఉండేవి కాబోలు!! వితిగిబోయిన సామాను గదిలో చిందరవందర గానే ఉన్నాయి ఆ చెత్తలంతా తప్పకొంటూ పక్కనించి కిడిలాను

వెనకగదే మాకు బెడరూం, లివింగ్ రూం, డ్రైనింగ్ రూం అన్నీనూ! గదంతా ఇప్పుడు ఖాళీగా ఉంది.

■ గది ఇంత పెద్దదని ఇంతక్రితం నాకు తెలీదు. ఒకపక్కన డబుల్ కాట్స్, వరో పక్క మీవా, మీరువాకు, కాట్స్ కు మధ్యన

డ్రస్సింగ్ డేబిల్-అన్నీ కిక్కిరిసి ఉ దేవి. ఇప్పుడు గదింతా ఖాళీ. డ్రస్సింగ్ డేబిల్ పక్కనే ఓ కాలెండర్ ఉండేది. ■ కాలెండర్ ఇప్పుడు నేలమీద ఉంది కాలెండర్ అక్కడ తిరచు మారుకూ ఉండేది ఇట్లో ఇంకొక చోట ఎక్కడా కనపడ. దేస్తు అ తా నాకు అక్కడే కనపడేది. వారం, పహా యితే సది రోజుల కేకసారీ ఓ కాల డర్ వచ్చిపోయేది.

-వారణా ఇప్పుడు అర్ధం అవుతోంది. ఆ కాలెండర్ ఉ దే స్థలంసింధా కాటుక మరకకల. అందే డ్రస్సింగ్ డేబుల్ ముందు కూర్చొని ఆం కరణ యజ్ఞంలో నిమగ్నమయి ఉన్నప్పుడు కందికొసలకు కాటుక దిద్దాం ఏం చేయాలో తోచక ఆవేశిని కాలెండర్ కో ఆ కింద గోడకో రాసేవారన్నమాట!! కాల డర్ కొ ?ం పాత బడగానే, నేను కేకలేసానని నాకు తెలియ కుండా కాలెండర్ మార్చేవారన్నమాట!

నవ్వొచ్చి ది నాకు

—కానీ గోడంతా నల్లని మరకలు! చూస్తోంటే ఎవరో కొ తగా పెయింట్ లోగ్ నేర్చుకుంటూ గీసిన గీ ల్లా వున్నాయి నల్లని మరకల మధ్య బాల్వెసింగ్ కోసం కాబోలు అక్కడక్కడా ఎరిని ఆకుపచ్చ, నీలం—రంగు రంగుల చుక్కలూ వున్నాయి. ఇవన్నీ బొట్ల రంగులు కాబోలు!!

—ఇల్లన్నాక ఎంత సీడ్ గా వుందాలి! అయినా యితా ఎలా చె త్త చేశారు అను కొన్నాను.

అక్కడ ఒక్క చోదేకాదు, ఇల్లంతా గీతలు, రాతలు ఎన్నో వున్నాయి. ఇ-త క్రితం పటిలి చలేమ కాబట్టి తెలీరీదు. ఇప్పుడ తెలుస్తోంది.

డ్రెస్సింగ్ డేబిల్ పక్కనే, గోడమీద వాణి వేసిన కొంతలు. మూడు అడుగుల సుం ఆ మ స్తర అడుగుల రవకు అం శం అంతలానికి గీతలు. “పిల్లలు పెరుగుతున్నారో లేదో తెలునకోవాలందే యిదే చిట్టా!” అంది వాణి ఆ రోజున. నాకు నవ్వొచ్చింది. “ఏమీ తోచటం

లేచిని పెప్పు ఒప్పుకుంటాను. అంతే కానీ ఇలా గోడలంతా గీతలు గీస్తే కానీ పిల్లం పెరుగుదల తెలీరా ఏం!" అన్నాను.

వాణి షణ్ణు డిరుకొని అంది—“పోన్లెండి అలాగే ఆనకొండి! వరేకానీ యిలా రండి, వంట, మీకూ నాకూ ఎంత తేడాయో చూద్దాం!”

వెళ్ళాను. పక్కన నెలబడ్డాను. నెత్తిమీద అల్లుకాడపెట్టి గోడ మీదకు గుర్తు పెట్టింది. తర్వాత తను నిలబడింది నేనూ అలాగే గుర్తు పెట్టాను. నా కన్నా వాణి నాలుగు ఆంగుళాలు చిన్నగా వుంది “నాలుగు అంగుళాలే! అంత వూడది! ఈ కొంతలు తప్పుగా గీసి పట్టాన్నాను” అంది వాణి తను అంత పొద్ది అని ఒప్పుకోవటానికి యత్నపడక.

“రా! కాబాంటే పక్కన నిలబడి చూస్తో! నవ్వు ఎలాగైనా పొద్దిదానివే” అన్నాను.

వాణి దగ్గరకు వచ్చి నిలబడింది. వెళ్ళాయి బోళ్ళు దాటినా వాణి పక్కన నిలబడితే యింకా గిళిగితే “మీన్నా నేన పొద్దే....” అంటూ వాణి యింకా ఏదో చెప్పింది. నేను విసలేదు. ఆ రోజు అఫీసుకు నాగా!!

గుర్తు చ్చి నవ్వుకున్నాను.

—డ్రస్సింగ్ డేటిల్ పక్కన పిల్లలు పు సూలు పెట్టుకొనే ఆలమారు వుంది. ఆ అలమారు లోపం ఎన్నెన్నో బొమ్మలు వుండేవి. గోడ మీదంతా పుస్తకాల్లాని రంగు రంగుల బొమ్మలు అంటించి వుండారు—

—ఆ రోజు నేను ఆఫీస్ నుంచి వచ్చే సరికి పిల్లలు ఇద్దరూ డేటిల్ మీద కూర్చోని గోడమీద కాగితాలు అంటిస్తున్నారు. గమ్ బాటల్ ఒంటేని వుంది ఒక పక్కన, మరో పక్కన కత్తెతో ఇర్రట్టో వున్న పుస్తకాల్లాని రంగు రంగుల కాగితాలన్నీ జాగ్రత్తగా చింపి పోగులు పెడతున్నాడు. నాకు ఒళ్ళు మండి పోయింది.

—పు సూలు చింపటం ఎంత చెడ్డ ఆలమారు! ఇలా పుస్తకాలన్నీ చింపుకొనే ఏలా? ఎప్పుటికీ వస్తుంది పిళ్ళకు బుద్ధి? పైగా చింపుతున్న వన్న రీడర్స్ డెజిస్ట్ పుస్తకాలు! అవంటే ఎంత యిష్టం నాకు!

పట్టరాని కోపం వచ్చింది నాకు. “చేస్తున్న చెత్త పని యిదా చదువు, సంస్కారేకుందా!” అంటూ ఇద్దరినీ చెరో నాలుగు పద్దీలకు కూర్చోపెట్టాను.

విక్క మొహాలు వేసుకొని సరోజా, ప్రతిమా ఓ మూల కూర్చోని ఏడుస్తున్నారు.

“ఏదీ! మహారాణి గారు?” అనడిగాను.

“అమ్మ కూరలకు వెళ్ళింది” అన్నారు వాళ్ళు.

వాణికి కొంచెం గట్టిగా చెప్పాలనిపించింది, పిల్లలు ఏం చేస్తున్నారో పట్టించుకోవాలే ఎలాగ అని!

వాణి వస్తోందని ఆ జోళ్ళ చప్పుడుతోనే తెలుస్తోంది. అడుగు నుంచి అడుగు ఎత్తి చేయక నేలకు జోళ్ళను రాస్తూవస్తుంది వాణి. రాగానే రెడచుకువడ్డాను. “ఏంటిదంతా?” అని. పిల్లలకు మంచి అలవాట్లు నేర్చుకోవాలే ఎలా? అని అడిగాను. జొత్తిగా యిలా అశ్రద్ధ చేస్తే ఏలా అన్నాను. అన్నీ వింది రాణి. పిల్లలను కొట్టానన్న సంగతి గ్రహించింది ఏమి అనలేదు వెళ్ళిపోయింది నంటింట్లోకి ఆనందం కనీసి, రాత్రి పడుకొన్నాక పక్కకి చేరాక అంది “పిల్లలంతా వాళ్ళు, ఏ అల్లరి చేయకండా వుండాలాదే ఎలా? వాళ్ళ కూ కొంచెం స్వేచ్ఛ వుండాలా, పట్టా! అది చెయ్యొద్దు ఇది చెయ్యొద్దు ఆనటమే అయితే ఎలా? ఇంట్లో మిలటరీ కాంప్ పెట్టకూడదు. ఏదో చూసే చూడనట్లు వుండాలి కానీ యిలా వద్దండీ, ఆలోచించండి మీరే!”

—వాణి బి.ఎల్ చదవు నాకు ఇప్పుడు ఆర ముయింది నిజమే, ఇంట్లో వాళ్ళు ఏ పని చేయకూడదాదే, తప్పే. గోడలమీద రాయ

కూడదు. గోడలమీద కాగితాలు అంటించ
రాదు. గోడలకు మేకులు కొట్టకూడదు. అన్నీ
కూడదే? మరి ఎలా? ఇంతేగి అల్లరిచేయాలి
ఏళ్ళు? ఆలోచిస్తోంటే తోస్తోంది. ఇంట్లో
నేనో పెద్ద సైన్యాధ్యక్షుడిలా ఉంటున్నానని.
ఇంట్లోనివాళ్ళంతా సైనికలాగానే ఉంటు
న్నాడు. ఎటోచ్చి నేను ఉంటున్నంతసేపూ.
నేను ఇంట్లోంచి బయటకు కదలగానే ఇల్లు
ఎలా ఉంటుందో నా తాతకు అందుతునే
ఉంది-నవ్వొచ్చింది.

"సారీ వాణి-తప్ప నాదే!"

"పోసింది-ఏదో పిల్లలు-చూసే చూడ
నట్లు పోవాలి- అంతేకానీ" అంది వాణి "పైగా
వాళ్ళు చింపిన కా తాలు చేను ఇచ్చినవే.
రీడర్స్ డైజెస్ట్ లో అక్షరాలు మెంట్స్ పుస్తకం
పేజీలె తీసి ఇచ్చాను. అనే అంటించు
కున్నార. ఇక గమ అంటారా-ఏదో ఒకరికి
పోయి ఉంటుంది" అంది వాణి.

పిల్లలకేసి చూశాను. ఇద్దరూ ఒకరిమీద
ఒకరు చెయ్యి వేసుకొని పడుకొని ఉన్నారు.
నిద్రలో ఎంతటి ప్రళాంతర! నాకు జాలి
వేసింది. అనకోకుండా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరి
గయి.

మర్నాడు లేచగానే అన్నాను-"ఇరుగో,
మీరు పుస్తకాలు పెట్టుకునే అంతురులో
మీ ఇంట్లో ఏమైనా చేసుకోండి! అంతేకానీ
ఇంతలా కాగితాలు అంటించద్దు. సరేనా?"
అన్నాను-దానికి పర్యవసానం ఈ రంగు
రంగుల కాగితాలు గోడలందా!

తలుపు వెనక ఏమైనా ఉండిపోయామో
అని తలుపు తీసి చూశాను ఏమీ లేవు. కానీ
గోడమీద అన్నీ అక్షరాలే చిన్నచిన్న అక్ష
రాల సంచి తాదికాయం త అక్షరాలు 'స'
నుంచి 'డ' వరకూ. కొన్ని బొమ్మలు,
బొమ్మలకింద కాట్, రాట్, రాగ్ అని ఆ
బొమ్మల పేర్లు. ఆ పేర్లు లేకపోతే వాటిని
గుర్తు పట్టటం కష్టం!-బొమ్మ-న్నీ కొంతెం
మాసిపోయి ఉన్నాయి.

ఆ సంఘటన గర్భ వచ్చింది-ఆరోజు
రాత్రి నిద్రకు పోయేటప్పుడు తలుపు వేస్తూ
ఒలిక్కిపడ్డాను. తెల్లటి గోడంతా ఖరాబయి
పోయింది నిన్నటివరకూ లేని అక్షరాలు
గోడలనిండా ఉన్నాయి.

పిల్లలకేసి చూశాను. ఇద్దరూ నిద్రపోతు
న్నారు. కోపం కొంత తగిందికానీ, వాణిని
మాత్రం అడిగాను. "ఏమిటి ఇదంతా?"

"ఎలిమెంటరీ స్కూల్!" అంది వాణి
నవ్వుతూ.

"అంటే?"

"అంటే ఈరోజు పిల్లలు ఇంట్లో
స్కూలు పెట్టారు ప్రతిమగాడేమో టీచర్స్.
చేతికో బెత్తం పట్టుకొని పిల్లలందరి మీదా
ఒకటే అజమాయిషీ. అందన్నీ సరిగ్గా చదవ
మంటూ మన ప్రతిమే అక్షరాలు రాసింది
గోడమీద!" అంది వాణి

నాకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది. "అంటే అప్పుడు
నువ్వు ఇక్కడే ఉన్నావన్నమాట!"

"ఆ-చూస్తోంటే ఎంత ముద్దొచ్చిందో
చెప్పలేను."

"ఎడవకేకపోయావ్! పిల్లలు అల్లరి
చేస్తోంటే మువ్వు వేసిందిట చెప్పటానికి
నిగ్గు లేకపోతే సరి!"

"పిల్లలు అల్లరి చేయకపోతే నేనుచేస్తానా
ఏమిదో? అంది వాణి.

"చూడు గోడంతా ఎంత ఖరాబయిందో!"

"అవును. ఆయి ది. తలుపు వెనకే కదా
రాశారు అని ఊహించుకున్నాను."

"ఓ ఓ-పిల్లలు ఇల్లు పాడు చేస్తోంటే
ఎలా ఊరుకొన్నావ్?"

"దానివల్లకొంటేమీ మునిగిపోలేదుకనుక!"

"కొంచెం మునిగిపోలేదు. మురికి అయింది
కదా!-" అన్నాను తీవ్రంగా. వాణి ఏమీ
అనలేదు. ఆ అనకపోవటంతో ఆ రోజంతా

దూరంనుంచైనా దగ్గరనుంచైనా
మీకు మీరే చూడవచ్చు...

నిరాలా ఉతుకు తెలుగా ప్రకాశవంతంగా

జంటిగాక నిరాలా ముద్దు
బంగా మలేమెత్తగా
ఉతుకులుండి నిరాలా
మొక్కు సమృద్ధమైన
మన్నితమైన ముగ్గు మీ
బట్టలకూ ఎంతో అనువైనది.

బట్టలు ఎక్కువ కాలం
పుండ్రికొంటూ వేసే ఇలా
రసాయనిక
ఉత్పాదకాలలాగా
కాకుండా నిరాలా
మీ బట్టలపై శ్రద్ధ
చూపిస్తుంది. ఇక మీ బట్టలు
పూర్తి కాలం అలాగే తిరిగి
మీ బట్టలపై ఎక్కువ కాలం ముద్దు
కాదు. నిరాలాతో ఉర్రకుండ్ల అదే
మీకు సరియైన సబ్బు

సరియైన ధరతో
సరియైన సబ్బు

నిరాలా సబ్బు

ARM'S-TIL N-13-130-T1

A quality product of Tungabhadra Industries Ltd. Kurnool.

ఇద్దరూ ఏమీ మాట్లాడకోలేదు. ఆతర్వాత రోజు ఇంట్లోంచి బయటకొస్తూంటే వాణి నోడిగా అంది. “పిల్లలకు ఒక బ్లాక్ బోర్డు కొని తెచ్చి ఇంట్లో పడేయండి. వాళ్ళు దాని మీదే గానుగులుగా ఉంటారు. అలాగే ఏ బాడకుడాను ఇద్దరి చేతులూ కట్టి కూర్చోపెతుంటాను. ఇంక ఏ అల్లరి చెయ్యకు వాళ్ళు!”

ఉలిక్కిపడ్డాను. వాణి చాలా బాధపడిందన్నమాట! ఎందుకిలా? నాకు తెలికనే నేను ఎందుకిలా ఉవుతున్నాను? పిల్లల అల్లరిని ఎందుకు అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నాను? అనుకున్నాను.

ఆరోజు సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు గుర్తున్నా నేను బ్లాక్ బోర్డు కొని తీసుకువెళ్ళలేదు.

ఆ సంఘటన నాకు బాధకలిగింది. ఓ కథంగా కనువిప్పలా అయిందేమో!

బతుకు నుంచి టపాం హరన్ మోగిస్తున్నాడు. అదే ఆడజంబా అలా తిరిగి వచ్చేసిందేమో!

ఇల్లంతా అపొయంగా యింకోసారి కళ్ళలో తడిమి చూసుకొన్నాను ఒకమూల కాఫీ ఒగికి వుంది. ఒకపక్క గోడమీద అంతే లేవో రాసి ఉన్నాయి. మరోపక్క “ఈ రోజు నుంచి నీళ్ళ వాడుక మొదలు!” అని రాసి ఉంది నిజానికి ఆరోజు నుంచే పాలవాడక మొదలు! ఇంకో ఒక్కగా గోడమీద ఓ చిన్న బొమ్మకొసా కొట్టిన మేక గుర్తు, ఆ బొమ్మను ఖజురహో శిశువుకు కొన్నాం!! ప్రతి అంగుళమా ఏదో ఒక చెప్పింది ప్రతి గీతా. రాతా ఏదో సంఘటనను గుర్తు చేసింది. కొన్ని గీతగి ఉల్పి. కొన్ని పులకింతల్ని కలగ చేస్తో దే, కొన్ని మనసులోని ఏదో తప్పును గుర్తు చేస్తున్నాయి.

ఇన్ని జ్ఞాపకాలను తప్పించుకొని వెళ్ళాలి వాణిలు, అనుకొన్నాను బాధగా

టపాం మళ్ళీ హరన్ మోగిండు.

కడలాను. బయటకు వచ్చి కళంపేసి.

కళంచెవి పక్కటి వళ్ళకు ఇచ్చాను.

వెళ్ళొస్తామని చెప్పి లారీలో ఎక్కాము.

టపాం స్టార్టు చేసి కొత్త ఇంటిగడ ఆపాడు. ముందు దిగి జేబులోంచి కళచె తీసి ఇంటికి అడుగు పెట్టాడు. ఇంకా విన్న చేపిగ ముచ్చటో! గోడమీద గోడంన్నీ టపాం ఉన్నాయి.

గొన్న ఈ యింటికి నున్న పేయస్టూ ఇంతక్రితం ఉన్నవళ్ళను ఎప్పుడు అనుకొన్నానోగదా. కల్లంతా ఇత ఇమిగా ఉంచాడేం అనుకొంటూ గోడలండా అన్నీ గీతలు, మరకలు, మేకలు కొట్టిన గుర్తుల ఒక్క మండిది. ఇల్లు నానం చేశాడనుకొన్నాను—నానీ తప్పు—అలా తప్పుగా అనుకొన్నందుకు బాధపడ్డాను.

మేం ఖాళీ చేసి వచ్చిన ఇట్లాకి రే మాపో శత్రువాళ్ళ వచ్చి దిలకామ ఇల్లంతా చెత్తగా ఉండనకొని సున్నం కొట్టినారు కబోలు—మా జ్ఞాపకాల తుడిచేస్తూ!!

నాకు బాధ కలిగింది. పిల్లలు కొంచెం పెద్దవళ్ళయ్యారు ఇప్పుడు ఇంక గోడలమీద రాస్తారో. నాన్న కొడతాడో రాతారో?

పిల్లలు గోడ మీద రాసుకపోతే ఇప్పటి ఈ నున్నం గోడరా జీతమూ వెలవో పోతుండేయో ఏ జ్ఞాపకాన్నీ ఉండక! వద్దు. నాకు ఆ కష్ట వద్దనిపించింది.

వాణి ట్లాకి వస్తూ అడిగింది. “ఏమిటి అలా అలోచిస్తున్నాడు.”

వాణి నేనేమీ జవాబు ఇవ్వలేదు. నా దున్నీ అంతా తిమ చేతిలోని పెన్సిల్ మీద ఉంది. లారీలోంచి దిగాక ఎప్పుడు మొదగా పెట్టి దో. గోడమీద అప్పటికే ఇగ్గివులో “పి. ఆర్. ఎ” అంటూ రాసింది.

నా దున్నీ గమనించి వాణి ప్రతిమని కే. వేయబోయింది.

నేను వాణిని వారించాను ఊరుకో, పిల్లలే కదా అన్నట్లు!

—జీవితంలో కొత్త ఇల్లు, కొత్త ఆలోచనలకు, కొత్త అనుభూతులకు స్వాగతం చెబుతోంది

—మేం ఇంట్లోకి నడిచాం

ప్రకృతి రహస్యం కనుగొనబడింది !

ఇదీ సహజంగా, మృదువుగా మీ వంటి చాయను పెంపొందిస్తుంది

ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీలో గల ఒక ప్రత్యేకమైన
విదారణ చర్మం లోపల పనిచేస్తుంది. ఆదీ
సహజంగా, మృదువుగా, సురక్షితంగా.
అంతేకాదు, ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ మీ
చర్మాన్ని బయట నుంచి కూడా సంరక్షిస్తుంది.
దీనిలోని సూర్య కిరణాలను వదలబోసే
విదారణ మిశ్రమం, మీ చర్మం ఎండవల్ల
వల్లబడకుండా కాపాడుతుంది. అయివప్పుటికి
సూర్య కిరణాలలోని అరోగ్యమంశదీపి
మీరు పూర్తిగా పొందగలుగుతారు.
ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీని రోజూ గవక వాడతే,
కేవలం మీ కఠిన చాయను
జీతరులు మెచ్చెలాగ ఎర్రబరుస్తుంది.

ఫేయిర్ అండ్ లవ్లీ — నల్లని చర్మాన్ని ఎర్ర బరచడం కను సున్నితమైన పిరు

హిందూస్థాన్ రివర్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

DOHAT - FALOV. 10-1710 TL

ప న్ను లు సకాలంలో చెల్లించండి

- * వడ్డీ, జరిమానా పడవు
  - * ఆందోళన, ఆదుర్దా ఉండవు
  - * అది సత్పరుని లక్షణం
  - * దేశ నిర్మాణానికి సాధనసహజులు సమకూరుతాయి.
- పన్ను చెల్లింపులకు ఆఖరుతేదీ వుంది
- అయినా
- ఆఖరు తేదీవరకు ఎదురుచూడటమెందుకు
- ఆలస్యం అపరాధానికి దారితీయవచ్చు

పన్నులు సరిగా చెల్లించండి

దేశాన్ని శక్తివంతం చేయండి

జారీ చేసినవారు :

డై రెక్టర్ ఆఫ్ ఇన్స్ పెక్షన్

(రిసర్చ్, ప్లాటిఫైక్స్ అండ్ పబ్లి కేషన్స్)

ఇన్ కంటాక్స్ డిపార్ట్ మెంట్

80/837

న్యూఢిల్లీ-110001

గౌరవిండుకొని శ్రీకృష్ణుని

సాయంకాలం ఆరుగంటలు కావసోంది
 భాగ్యనగం విద్యుద్దీపితో వెలిగిపోతూ
 వూది నీడీలన్నులూ, అటోలూ, రిక్తాలూ
 నిర్విరామంగా తిరుగుతూ ఉన్న జనం హడా
 షుడిగా వెదుతూ పస్తూవున్నారు ఎర్రమంజిల్
 కాంసీకి సంజగట్ట పోలీస్ స్టేషన్ కి మధ్యలో
 వున్న ఆర్టో పడకే హాస్పిటల్ మునుగేటుకి
 కుడిపక్కగా వున్న పుస్తకాల పాపులో
 అన్నిరకాల వాచ, మాసపత్రికలూ, సినిమా
 పత్రికలూ అర్చిలు ఆర్చిలుగా కట్టబడి

వున్నాయి.

విద్యే వైనలియర్ చదువుతున్న ఇరవై
 యేళ్ళ అనిత ప్రతిరోజూ ఈ పాపుకి వస్తూ
 వుంటుంది తను కావానకున్న ప్రతిక తీసు
 కుని వెళ్ళిపోతూవుంటుంది. ఈరోజూ అలాగే
 వచ్చింది. తనలానే ప్రతికలకోసం, వచ్చే
 అమ్మాయిలను చూస్తూ కాసేపు ఆక్కడ
 నిల్చుని కాలక్షేపం చేయటం అనితకి అలవాటు.
 ఈ అలవాటు పొడబాటు అయి యింకా సేపు
 నిల్చుంది. తర్వాత తనకి కావల్సిన ఫీచు

పేరే తీసుకుని మీరు యజమానికి దప్పిస్తే
వేసి ది వ నలుగా పేర్చిన 'సారా' పేరేలు
గతికి రెపరెపలాడ తూరితే ఆగి అటూ ఇటూ
పెప్పు చూడకాగింది.

"అక్కడ గొప్ప గొప్పదీ! పాపం బట్టింది!
బాకీ లాంటి వాళ్ళింటి" వెనకినెం పాటలా
రెడ గొతు. నీ నింపవట్లుగా వస్తూ
న్నాయి. అక్కడ లాటిప్పి చూసిం.
ఇంకేళ్ళ కుర్రాళ్ళు యిద్దరు కరిభుజాల
మీద ఒకరి చేతు వేచుకుని ఉన్నగా
పూతూ పాడతూ ఆత వెనక్కి తిరిగి
చూసే ఓ పెట అపేసి పక్కలు చూడ
సాగారు ఒకడ లావుగా పొట్టిగావున్నాడ.
ఒక సన్నగా పొట్టిగావున్నాడు చదువు
కంటూన్న కర్రలకె వున్నారు ఈ
యిద్దరు కుర్రాళ్ళు అంతని యేడిపించటం
కరోజు తొత్తాడు. దారాపు వారం రోజు
లుగా సా తూరేవుంది. పాపు యజమాని
వీళ్ళను గమనిస్తూ దే బుద్ధిమంతుల్లా నిలబడ
టం ఆతరు తన పనిలో హడావుడిగా వున్న
ప్పుడు యికి. నూ సకి. నూ కివేపాలు
వెయ్యటం పాటలు పాడటం కొంతదూరం
వరకూ వెంబడింది. కావటం జరుగతూనే
వుంది పిళ్ళ వేలకి అనితకి బుస్సున కోపం
నూరేవుంది. అయినా తనని తను నిగ్ర
హించుకుని వెళ్ళిపోతూవుంది అలాగే ఈ
రోజూ వాళ్ళని కొ.కొరా చూసి తిరిగి సితారా
చూడసాగింది. ఓ నిమిష నిగ్గుట్టా తర్వాత
మళ్ళీ పాట ప్రారంభమైంది.

"చూడ సక్రమం... సిన్నదీ..."

అనితకి ఈ రోజు యెందుకో చాలా
చికాకుగా వుంది కాతం తెచ్చుకోవాలని
ప్రయత్నిస్తున్నా బుస్సున కోపం వస్తోంది.

వెధవన, గాడిదలు, మూర్లులు,
రాస్కెల్స్... ఈ మగ వెధవలకి తొత్తిగా
బుద్ధి వుండదు. వయసుతో వున్న ఆడపిల్ల
కిచ్చి నేలాల....యేదో ఒకటి అంటూ యేడి
పిస్తూ ఉంటుంటుంది అంటుకోగంటా వ్యాపి
స్తోంది. అనుకుని పప్పు కొరుక్కొంది.

నాని గోబిల్లెనని కూడా ముగాగే కోపం
వచ్చినా అణచుకుని ఓ స్నేహితురని
నలహ అడిగింది ఆ అమ్మాయి ఆతరు
కాత రుసూ అంది అనితా! యే గొప్పదైన
వెంతుండే. చారకల్లలు అడనుటాయి.
అయినా ఏనుగు నడచుచున్నా లేకుండా
అలా వెళ్ళిపోతూనే వుంటుంది నవ్వు వాళ్ళ
వైపు చూడకు. పాటలు పాడి పాడి నోయ
నెప్పెట్టి వాళ్ళ బోతారు" అది మేరీ

"ఇదే వుత్తమమైన మార్గం" అనుకుని
మేరీ నహం అక్షరాలా పాటించటానికి
ప్రయత్నిస్తోంది కానీ ఈరోజు కోపాన్ని
ఆపుకోలేకపోతోంది.

చీటి పడతూన్నది కూడా త్వరగా
ఇంటికి వెళ్ళటా మంచిది అనుకుని ప్తతక
వడిలి ఇంటిముఖం వట్టింది. మెయిన్ రోడ్డు
వెట కొంతదూరం నడిచి ఓ చిన్న నందు
లోకి మళ్ళింది. అది వాళ్ళ కొత్త కట్టు
బోవగా వుంటుంది చట్టా యిప్పులేవు
యిప్పుడిప్పుడే ఒకటి రెండు యిప్పు కట్టే
ప్రయత్న లో వున్నాయి తీసినవీ సగం
తీస్తున్నవీ వున్నాయి.

అనిత యిక్కడివరకూ వచ్చింది. రోడ్డు
లైట్లు వెగటంలేదు. అంబుల్లు చట్టూ
చీకటిగా వుంది. ఆ దాగి వెంట యెవరూ
నడవటం లేదు.

"అమ్మగళ్ళ వాళ్ళ వెళ్ళిపోయి ఉట్టున్నారు.
యింకే పట్టేడు" అనుకుని అలాంటి అయిన
దారి వెట వేగంగా నడవసాగింది. కానీ
దూరం నడవకుముందే ఆ కుర్రాళ్ళు యిద్దరూ
యెటునించి వచ్చారో గతికి అడ్డంగా
నిల్చుండిపోయారు. ఇహిహి అటూ ఇటుంద
సాగారు.

అనిత ఆశ్చర్యపోయింది ఎంతం.

అనితా! యెన్నాళ్ళిలా నీ చట్టూ
తిరగడం .... యెన్నాళ్ళు మాట్లాడవు ...
యెన్నాళ్ళు యిలా ఏ పిసావు . నిన్ను
మేమిద్దరం గాడంగా ప్రేమించుకున్నావు

అంటూ పొద్దివాడు మరీ దగ్గరికి వచ్చే-
డ.

“అనితా నీ జాతెదమీద గొంగళి పురుగు
గాకు .... తోచి ... తీసేస్తా .... వుడు”
కట్టగా వున్నవాడు చేత్తో తీయబోతున్నట్లు
టన్నా చెయ్యివేశాడు.

అనితకి ఆగ్రహం ముంచుకు వచ్చింది.
సఖం ఎర్రబడిపోయింది ఆవేశంతో. క్షణం
గ్రగివాంగా అలబడిపోయింది

“రాస్కెలో చెయ్యి వేస్తావురా!” అంటూ
నేత్రం ఒక్క దెబ్బ కొట్టింది.

“బాబోయ్ చచ్చాను ... దేవుడొచ్చాను”
అంటూ వెనక్కి వెళ్ళబోయి ఆ క్రిత రోజు
సర్పిన వాన నీళ్ళతో నిండిన పునాదిగోతిలో
పడిపోయాడు యిది చూసిన రెండో వాడికి
పొరుషం ముంచుకొచ్చింది

“యేమే నీకెంత పొగరే అడదానివి
యేడనూ కూలబడక మకే యెదురు తిరుగు
తావా! చూడు నిన్ను యేదేసానో! నిన్నేం
చేసినా నీకు దిక్కెవరో చెప్పకో అంటూ
యేదేదో వాడు తున్నాడు.

అనిత రాయిలా నిల్చుని ఓక్షణం
చూసింది. వాడికి ధైర్యం వచ్చింది.

“ఇహాపా-యేపిల్లా గు డెకారిపోయిందా!
చూడని యెక్కడికి జారిందో” అంటూ
ముందుకు రాబోయాడు. అంతే వాడి చేతమీద
రెండే రెండు దెబ్బలు వేసింది. వాడు గూడు
పూడిపోయినంతగా కెప్పుడన్నాడ.

“బాబోయ్! నీకు ‘కరాచీ’ వచ్చా! నా
చేయి విరిగిపోయిందే ఈ సంగతి తెలిస్తే
నీ జోలికి వస్తే ఓదే వాళ్ళం కాము. నువ్వు
అడదానివి కావు రాక్షసివి, లంఖణి,
దెయ్యానివి” అంటూ వాగ్మూలం చేస్తూ రో
రెండు తగలనిచ్చింది. వాడు “బాబోయ్
చచ్చాను” అంటూ వెనక్కి తిరిగి చూడ
కుండా పారిపోయాడు. పునాదిగోతిలో పడ్డ
వాడు పైకి రావటానికి ప్రయత్నిస్తూ తడిపట్టి
జారి బుర్రసీళ్ళలో మునుగుతూ తేలు
తు.

“చావు వెదవా, నీలా టివాళ్ళకి ఈ కాస్త
కూడా చాలదు. ఈప్పుకన వాడి ముఖాన
పుమ్మేసింది వెనకనిండు వసున్న మసలి
మేష్టాం వసు పలరించారు. (అంత వాళ్ళ
ఇంట్లోనే అద్దెకున్నారని ఆయన).

“అనితా! చీట్లో యెక్కడినించమ్మా
వస్తూన్నావా! యెవడా వెదన వగరుస్తూ పారి
పోతున్నాడూ! అదేమిటి నీ ముఖం ఆలా
అయిపోయిందమ్మా! ఆ గాడిది సన్నెమన్నా
అసలేమగదా!” ఆతురతగా అడిగాయమష్టారు.

జరిగిన విషయం అంతా మూడు ముక్కల్లో
చెప్పేసింది అనిత అంతా విన్నాడు.

“అ.... ఆప్రర్యంగా చూడసాగారు.

“మాష్టారూ మీరు ఓసారి నాతో సన్న
మాటలు నా చెవుల్లో యిప్పుడు ప్రతిధ్వనిస్తూ
న్నాయి. అవేవదే. అనితా తోడేళ్లు, గుంట
నక్కలూ, నరరూపరాక్షసులంతటి మగళ్లు
నిండివున్న కేటి సమాజంలో ప్రీతి రక్షణ
లేదమ్మా. ఈ రక్షణ ‘లేదు’ ‘లేదు’ ‘కావా’
‘కావాలి’ అంటూ పూకేంపులూ మీదం
గులూ అర్థింపులూ చేస్తే వచ్చే రక్షణ
యె దరివి రక్షించగలుగుతుంది! ఈ సృష్టిలో
ప్రతి ప్రాణి తనని తను రక్షించుకోవటాన
అవసరమే వస్తే ప్రాణాలు ఓడ్డి పోరాడు
తుంది. కానీ ప్రీ యేం చేస్తోంది? తను అబ్బా.
ఓ మగడొచ్చి రక్షించాలని వాపోతుందే తప్ప
మరేం చెయ్యటం దు. ఇది పిచ్చితనం
అనితా! ఈకాలంలోని ప్రీతి పిరికితనం లేదు.
ఆవసరం ఉంటే తనని తను రక్షించుకునే
ప్రయత్నం లో కొంత శిక్షణ పొందవల్సిన
ఆవసరం యెంతో వుందమ్మా! దుకు చాలా
మార్గాలువుంటాయి. కరాచీ, వగైరా వగైరా.
అది నువ్వు నేర్చుకో! అంటూ ప్రోత్సహించా
రానాడు. అదెంతో పుసకరాచిందీనాడు.
మాష్టారూ మీకు కృతజ్ఞతలు యెలా చెప్పాలో
అర్థం కావటం లేదు”.

“పిచ్చితల్లి నాకు కృతజ్ఞతలెందుకమ్మా.
నువ్వు పిరికి మొఖం వెయ్యకుండా ధైర్యంగా
నిలబడ్డందుకు గర్వంగా వుంది. అయితే

రామావొ... నీకెరసం
యిందొకబిల్లుంచీ
"గొప్పదానానా" పడుకు
సూత్తుండెను!

— గోవింద

ఆ దుర్గాధర్మి తరిమి కొట్టానుకదా అని నువ్వు చీ వాగ్గా పుంకదాను "

"యే చెయ్యమంటారు చెప్పండి"

"అనితా మన దుట్టా వున్న సమాజాన్ని చూస్తే ఓ సత్యం అర్థమవుతుంది. చూడూ తప్పు చేసిన యెండరో పట్టి బందించి న్యాయస్థానానికి అప్పజేస్తున్నాడు. రోలీలు న్యాయస్థానం వారి వారి కేసులని విచారించి చట్టం ప్రకారం శిక్ష విధిస్తోంది. అయితే ఈ శిక్షలు అనుభవించిన పతి ముద్దాయా తను చేసిన తప్పుకి పరివర్తన చెందకున్నాడా? లేదు. నూటికి యెనభైమంది తెల్పుకోవటం లేదు. పైగా శిక్షవిధించిన న్యాయాధికారి మీద పగబడుతున్నాడు! వీలు చిక్కితే హత మారుస్తున్నాడు. ఇలా యెందుకు జరుగు తున్నది? ఇలాంటి మనషులే సమాజానికో 'బెకడ'గా తయారైనారు. వీళ్ళని యెవరు మార్చగలరు? మార్చుకోవాలంటే మనిషి

మనిషికి చరమా సంస్కారం కావాలి. యిది పున్న మనిషి తప్పు చెయ్యడు, తెలియక చేసినా పశ్చాత్తాపపడతాడు. మరోసారి తప్పు చెయ్యడు. పురుషులలో యిలాటి పరివర్తన కలిగినాడగానీ శ్రీకి రక్షణలేదు. ఆ కాలం వచ్చే వరకూ శ్రీ తనని తను రక్షించుకునే ప్రయత్నంలో వుండితీరాల్సివచ్చింది."

ముసలాయన ఆమానసదుకూ పడతూ చెప్పిముగింపాడు

"మేష్టారూ మీరు చెప్పింది నిజం" అని ఓ తిప్పల్కి అనిత

"ఈ కాలం అడవిల్లలు ధైర్యవంతులూ సూక్ష్మగ్రాహులూ అని నా నమ్మకం సరే పొద్దుపోయింది- పదిపోదాం"

అనిత భుజం ఆసనంగా చేసుకుని నడవ సాగారు మాష్టారు. అనిత చీటిలోంచి వెలుగు లోకి నడవసాగింది.

బొమ్మెంట్ రోడ్
విజయవాడ-2
ఫోన్: 62420

సరసమైన ధరలలో - కంప్యూటర్, ఆరగి, ధర్మవరం
పట్టుచేరలకు ప్రసిద్ధి!

భారత దళిత జనజీవన సరసిలో

వికసించిన అగ్ని పుష్పం

డా॥ అంబేద్కర్ !

దళితజాతుల వైతాళికుడు అంబేద్కర్

రచన : శ్రీ మండవ శ్రీరామమూర్తి, శ్రీ పోల సత్యనారాయణ

వెల : పది రూపాయలు

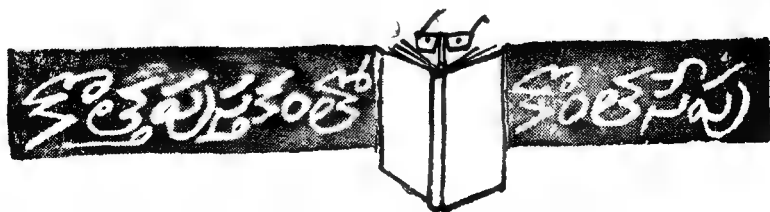
కాపీలకు : జయంతి పబ్లికేషన్స్, ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.

నువ్వు కడజాతి వాడివిగా పుట్టావు అదీ కడ సతానంగా, 14వ వాడివిగా. తండ్రి చిన్న మిలిటరీ ఉద్యోగి. తొమ్మిదో ఏట మొదటి క్లాసులో చేరతావు మిగతా పిల్లలు బెంచీలమీద, నవ్వు సేమీద. నిన్ను టీచర్లు ఏమీ ప్రశ్నలడగరు. నీకు సంస్కృతం నేర్పరాదు. ఒకసారి క్లాసులో ఏ కుర్రాడూ చెప్పలేని లెక్క తప్పనిసరై నిన్ను అడిగే సరికి పొంగిపోయావు. కానీ ఆ లెక్క చేసి చూపించటానికి తాతి పిల్లలు నిన్ను బ్లాకు బోర్డు దాక వెళ్లనివ్వరు కరిగోలచేసి నిన్ను మధ్యలో ఆపేశారు-బోర్డు మైలపడుతుందనీ, దాని వెనకాలే తగిలించిన తమ బోజనాలు మ్రోపడిపోతాయని!

ఇంత మూలపు నీ చదువు కొనసాగించ

టానికి, నీ అన్న అనందరావు చదవు మానాలి. మంగలి నీకు మృతకర్మ చెయ్యడు నడవలేక నువ్వు, అన్నా ఒక ఎడ్లఒరిడి ఎక్కితే, మధ్యలో బడివాడు నీ కులం తెలుసుకుని నిన్ను అండిమీదనంది దింపే సాడు దారిమధ్యలో దాహానికి నువ్వు మంచి నీళ్లు అడిగితే-సంపన్నలు నీకు మురికిగుంట చూపించారు బరోదా మహారాజు నిన్ను చేరదీసి రక్షణశాఖ కార్యదర్శి పదవిస్తే, నీ వ్యూస్తు నీకు వైఖ్య అందించరు నీ బల్ల మీదకి విసురుతారు!

ఇట్లాంటి నువ్వు అమెరికా కొలంబియా నింది ఎమ్మే పిపెర్ డి., లండను నింది డిఎస్సీ బారెట్టా పట్టా లెట్టా సంపాదించా వయ్యా, అంబేద్కర్ మహాశయ! ఒకవేపున

భూమి గుండ్రంగా వుంది !

అనివార్యమైన కారణాల వలన ఈ సంచికలో వీనాదేవిగారి సీరియల్ నవల 'భూమి గుండ్రంగా వుంది' ప్రచురించలేకపోయాము. మా పాఠకులకు కలిగిన అసౌకర్యానికి చింతిస్తున్నాము. — ఎడిటర్

భృతికోసం, అధ్యాపక న్యాయవాద వృత్తులు చేసుకుంటూ, రూపాయి కిరణ-కలాల పుట్టు పూర్వోత్తరాలు - పొద్దుతిరిగి - అన్నపూర్ణ-హిందూ శ్రీ పుద్గి షయలు-యల్లా ఎన్నో విషయాలమీద పరిశోధనాత్మకమైన రివరెన్సు గ్రంథాలెక్లా రాశావు? అనే బాపా జాతులకు చెందిన కోట్లాదిమంది నీ నిన్ను జాతి సోదరులైనా తా పిల్ల-తాటిమీద కెల్లా తేగలిగావు? వాళ్ళకోసం దీనినం మూడు ప్రతికలైనా స్థాపించావు, ఒక్క బొంబాయి నగరంలోనే పసంగిగూడలో సహ నాలుగు స్కూళ్ళను తెరిపించావు. బతుకుతెరువు తర్వాత, ఆస్తిగౌరవం మంప-అని ఎట్లా వాళ్ళకి నచ్చచెప్పావు? తనాటికి మా గ్రామ తాలికి ప్రత్యేకంగా హరిజనవాడలు వాటిలో గుట్టా మూత్రం కడుతున్నాయి.

1891-1958 వరకు 65 ఏళ్ళ జీవిత పరిధి నీది. బొద్దగిరి అంతరించాక 18 శతాబ్దాల దీర్ఘకాలం జీవచ్ఛవాల్లా పడివున్న నీవాళ్ళని మేలకొలిపి, వాళ్ళ గడిసెల్లో గండెల్లో ఆశా జ్యోతులు వెలిగించావు జాతీయ నాయకత్వ స్థాయినుంచి నీ ప్రియ గణరాజులని సవర్ణులు నిన్ను నిమ్మజాతి నాయకుడన్నారు. బెనగల్ సగర్వంగా ప్రకటించావు! వాళ్ళకోసం జీవించావు నీవాళ్ళనలుగడతేపాటు మంచినీళ్ళ తాగటానికి అర్హులని నిరూపించటానికి, సవర్ణులు చావదితగొడతారని తెలిపిపూడ-అయిదువేల మంది ఆతా మగా పిల్లల్ని బొంబాయి శివార్లలోని 'మహల్' చెరువు దగ్గరికి నడిపి చావు.

నీ దళితుల్ని మనుషులుగా చూడ నిరాకరించిన మనుష్యునిని బొంబాయి నగరం వద్యలోనే దానం చేయించావు లండనులో జరిగిన మూడు రౌండు టేబుల్ సమావేశాల్లో పాల్గొని అంతరించిన భీకరమైన పోరాటాలు జరిపావు. ఇంతెందుకు? ఆ జాతీయోద్యమ మహాసంగ్రామ కాలంలో దినకరడిలా వెలిపోతున్న మహా తుడినే ఎదురొడ్డి నిలబడ్డావు ఒంటరిగానిలిచి నువ్వు సాధిచిన నిమ్మజాతి ప్రత్యేక నియోజకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా మహాత్ముడే ఆమరణ నిరాహారదీక్ష వహించినా - బారత భూమి కంపించినా, నీ సదాచర్య అభినివేశ మూ మనోస్థయోద్యమూ సతత లేదు తృప్తికరంగా కుదుర్చుకున్న పూనా ఒడ నిడికలో నిజానికి నువ్వే గెలిచావు!...

నరభారత రాజ్యాంగ శిల్పిగా డా. అంజే డగ్గర్ చిరంజీవి అవుతాడని మన గురువులు చెప్తారు. ఇది సూర్యుడికి వెంటి చూపటం. రాజ్యాంగ సభాద్యక్షత, నే మా ప్రభుత్వంలో న్యాయశాఖ మంత్రత్వం-ఆయన ఆపాకాపు పొందితికి, మేధావీకి నిదర్శనాలు. కాని ఆయన జీవితద్యేయం వేరు ఎన్నో దండయాత్రలు, కుట్రలు చేసి ముసల్మానులు, ఇంగ్లీషువారు చెయ్యలేని పని ఆయన చెశాడు, హిందూమతాన్ని, సమాజాన్ని ఒక ఊపు ఊపాడు. పుచ్చిన, ఎండిన కొమ్మల్నేన్నీ రాలాడు. కోట్లాది వంచితలకి మానవ హక్కులు సాధించి పెట్టాడు ఆయన ఆశించిన కులనిర్మూలన ఒరగలేదు. నిజమే. కాని కులాలమధ్య గీతలు పరిగిపోతున్నాయి. తన జీవిత పోరాట పరాకాష్ఠగా ఆయన తిలపెట్టిన బొద్దమత పునఃప్రతిష్ఠ జరిగలేదు, నిజమే. కాని ఆయన తర్వాత హిందూ సమాజం, మునుపటి హిందూ సమాజం ఎన్నటికి కానేరదు

o o o

విషాదం ఏమిటండే, ఆయన తర్వాత నిమ్మజాతులకిగాని, హిందూ సమాజానికిగాని

కొత్తగా ఎవరూ ఏమీ సాధించింది లేదు. ఈ పావు శతాబ్దంలో ఎక్కడి గొంగళి అక్కడే వున్నది. ప్రత్యేక నియోజకవర్గాలు, రిజర్వేషన్లు అక్కరలేని స్థితి సాధించలేక పోయాం. హిందూ వాఙ్మన్యం, వివాహం, విదాకలు ఆయన వేసిన పునాదులే సంస్కరించాగాని, అదింతా అవరణ వాస్తవాలు కావు. దళితులు అనాదిగా పూరివెలపరి ఎందుకుంటున్నారు, వాళ్లు ఎప్పుడు ఎందుకు అస్పృశ్యులయ్యారు అని ఆయన చెప్పాడు గాని-వాళ్ల నింతవరకూ ఊళ్లోకి కేలేకపోయాం. కులాలు రేఖలు పరిచబడుతున్నాయిగాని, అవేమిటో తెలియని పదార్థాలు గొప్పడు తున్నాయి.

ముందుతరపు ఈ అతిరధుడి పేర ఒక విశ్వవిద్యాలయం, కనీసం ఒక పరిశోధనా కేంద్రం నెలకొల్పుకోలేకపోయాం. పైగా మరాఠ్వాడలో ఒక విశ్వవిద్యాలయానికి ఆయన పేరు పెడతామనేసరికి, అంనాటి అంబేడ్కరు చదివిన ప్రాథమిక పాఠశాలలోని పిల్లల్లాగ ప్రవర్తించి దాన్ని నిలుపుచేశాం.

o o ■

కాని ఈ రచన తం కృషి పూరికే పోదని ఈ సమీక్షకుడికి నమ్మకం కుదిరింది. నూరు పేజీల చిన్ని పుస్తకంలో ఒక మహామహుడి విరాట్ స్వరూపాన్ని దృఢపడేశారు. ఆయన రాసిన పుస్తకాలకి, ఆయనమీద వచ్చిన సాహిత్యానికి పట్టికలు యిచ్చారు ఒక గొప్ప విషయాన్ని తగుమాత్రం ఉద్వేగంతో చెప్పవలసి వుండగా, ఆ పనిని కొంచెం ఎక్కువ నిగ్రహంతో నిర్వహించారనిపిస్తుంది. అసలు యిద్దరు సవర్ణులు డా. అంబేడ్కరు జీవిత చరిత్ర లిఖించారంటేనే, అది వాళ్ళ వివేచనకి, విశాల హృదయానికి-పరోక్షంగా డా. అంబేడ్కరు విజయాలకీ నివాళి.

-సి. ధర్మారావు

కథావేదిక

నవంబరు '80 లో మాకు నచ్చిన కథలు

1. ఓ రాజ్యం కథ-పి. సత్యవతి
ఆంధ్రకోశ్రి దీపావళి సంచిక
2. జాగరణ-నందిం సుశీ గాడేవి
ఆంధ్రకోశ్రి దీపావళి సంచిక
3. కడుపు నిండింది-ఆర్థ పత్రిక
14-11-80
4. అమ్మ-దత్తా దుర్గాప్రసాదరావు-స్వాతి
5. గాఢమేడ-వాళాటి పాండురంగారావు
కోశ్రి దీపావళి సంచిక
6. కొంపరాని దూరం-పాలగుమ్మి పద్మరాజు
యువ దీపావళి సంచిక
7. లెటరేచర్-ముళ్ల పూడి వెంకటరమణ
కోశ్రి

ఇందులో ఎంచిన కథలు

1. జాగరణ ■ లెటరేచర్
డిసెంబరు 80లో మాకు నచ్చిన కథలు

1. తిరోగమి-చాగంటి తులసి
ఆంధ్రకోశ్రి 28 12-80
2. ఒక్కరూపాయి చాలు-ప్రకాష్
ఆంధ్రపత్రిక 19- 2-81

ఇందులో ఎంచిన కథ

1. తిరోగమి

✽ కథావేదిక

5/37 సిరిపురం

ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ

విశాఖ-580 0 8

ఉత్తరాలు

కొడవంటి కాశీపతిరావు

యతో చెడ్డ చిహ్నంగా ఉంది రామ్మూర్తికి? అలాంటి తను ఒక్కరై మాత్రమే మూర్తికి ఉత్తరాలు రాయాలంటుంది తకుల వెల్లువలాంటి అభిమానాన్ని సంచలనంగా వీలించి ఆనకట్ట కట్టెయ్యమంటుంది. విజయకు చెప్పలేదు. అటు పాఠకులకు కాబు ఇవ్వలేదు. అలాంటి సంకటస్థితిలో పోయేడు రామ్మూర్తి.

ఆసలు సగలేమిటంటే రామ్మూర్తి ఒక యింటి. కదలతో, సిరియల్సుతో పత్రికా తకులని ఉర్మాత లూగిస్తున్న ప్రవర్తనాన యింత అప్పటికి పత్రికా పాఠకుల్లో అధిక ప్రభావాలయిన కాలేజీ అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు అభిమానాన్ని పొందేడు.

మరలాంటప్పుడు రామ్మూర్తికి అభిమానుల కదలం వచ్చే ఉత్తరాలు రోజుకి పదికి పక్కం ఉండేవంటే సమ్మాలి మీదు. మరే అవస్థి ఒక ఎత్తు. విజయ అనే మూయి రాసిన ఉత్తరం ఒక ఎత్తు. ఉత్తరం రాంశం ఏమీలేదు. కాని కొనమెరుపులా పట్టు మీ విజయ అన్నది కళ్ళు చెల్ల వుంటుంది రామ్మూర్తిని

దాంతో విజయా రామ్మూర్తిల ఉత్తరాయ సాగింది. సాగిసాగి పోస్తుబేగునుండి పోస్తు క్కుకు సాగి, పోస్తుబాక్కునుండి వాళ్ళవాళ్ళ క్కు పక్కనే పోస్తుఫీసులు పెట్టాల్సినంత సూ సాగి ది. కదలగూర్చి మొదట ఉత్తరాలు సాగేవి తర్వాత నవలలు, సిరియల్సు రించి సాగేవి ఆ తర్వాత ఉత్తరాలే సిరియల్సుగా సాగేయి. ఇంక ఏమీ లేక ఒక క్కునుండి ఆశీరులాంటి ప్రేమగుర్తులా రోపక్కునుండి కెదలల బొమ్మలాంటి ముద్దు ర్తులా సాగి చివరకు పాఠకులకూ, పత్రి

కాధిపతులకూ, చెప్పకేమీ, పోస్తలు దిపాద్ధ మంటుకూ కృతజ్ఞతాతో పెళ్ళి జరిగింది.

అక్కడితో ఆగిపోయినా బాగుణ్ణు. కాని అక్కడే మొదలయ్యింది రామ్మూర్తి బాధ. రెండుమాడేళ్ళు ఆయన కదలా, నవలలూ పెయిట్ చేసి పెట్టేది. సంపాదకలకు ఉత్తరాలు రాసిపెట్టేది అయిడియాలిచ్చేది, సూచన లిచ్చేది, అ తవరకూ బాగానే వుంది

పాఠకులు, పాఠకులందరూ వచ్చే ఉత్తరాలదగ్గరకు వచ్చేసరికి వచ్చింది పేచీ.

"ఎంతమంది ఉత్తరాలు రాస్తే అందరికీ జవాబివ్వాలా?" అంటూది విజయ.

"మరి వాళ్ళ అభిమానానికి కృతజ్ఞత అయినా చూపుకోవద్దా?" అంటాడు రామ్మూర్తి.

"ఆ కృతజ్ఞతకి పోస్టేజీ ఎంత అవుతుందో ఏనైవా ఆలోచించేరా? మీ నవలల పారి తోషికమంతా దీనికే పోస్టే రేప్రొద్దున్న పిల్లలు పుడతారు. వాళ్ళకి చదువులూ... పెళ్ళిళ్ళూ...పురుళ్ళూ..." అంటూ మొదలెడు తుంది విజయ.

"అబ్బబ్బా..విజయా..ఆపు..నన్నభిమానించే పాఠకులను నేనెలా వదులుకునేదీ? దూరం చేసుకునేదీ?"

"వదలుకోవాలి."

"వదలుకోలేను."

"కోకపోతే..వచ్చిన ఉత్తరాలన్నీ పొయ్యిలో పెట్టి కాఫీ కాస్తాను." ఆ కాఫీ మీచేతనే తాపిస్తాను తాగకపోతే నామి దొడ్డే.."

ఒట్ల సెంటిమెంటుకు ఎంతటి రచయితైనా తల వంచాల్సిందేకదా!

ఇకపోతే...

[illegible]

డా. జి. సమరం కు హాజరు లేక

సూరిగా సంస్కరించి సవరించిన
పునర్ముద్రణ ప్రతులు వెలునడ్డాయి

- * సెక్స్ డైన్స్ పుస్తకాలు మీ ఇంట్లో ఉండే
 * వయసు వస్తున్న పిల్లలు, వారి సెక్స్ సమస్యలూ
 * కొత్త జురకు కొన్ని మెరికవలు, జాగ్రత్తలు
 * గర్భిణి సమయంలో శ్రీకు సూచనలు
 * కుటుంబ సంక్షేమం, హెల్త్ ఫ్లానింగ్ పద్ధతులు
 రకాలు, * మర్మవ్యాధుల భయాలనుంచి విముక్తికి
 శాస్త్రీయమైన హితవు. * పెద్దవారవుతున్న కొద్దీ
 శ్రీపుత్రులు ఎదుర్కొనే, మానసిక, శారీరకంగా
 వచ్చే సెక్స్ గొడవలు.

[illegible]

మా డిక్టేటర్ సమరం మర్యాదవన
ధారాధారి అశ్వనపు వీరప్పను పారవ్రాచి విజ్ఞానశ్శా

15-00

శ్రీ బుద్ధాత్మనా విద్మహే

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்

(అధ్యక్షుడు) సంపన్నవారికి మాత్రమే VPP లో సంపాదించును.

రెమ్మల కథ

నలుగురితో వున్నప్పుడు ఒంటరిగా
కనిపిస్తావ్

ఒంటరిగా నినుచూస్తే నలుగురివీ
అనిపిస్తావ్

కవిరాజా

ఎవో ఎవో చూస్తున్నావ్
ఏవీచేవిది రాస్తున్నావ్ ?

అధికారి విస్తరిస్తా
అన్యాయం భోంచేసే

బాబుల కథ, జేబుల కథ-

కాపుంచిన కంచెలచే

మానాలు మేసేయబడ్డ

కొమ్మల కథ, రెమ్మల కథ,

నుదుటిమీది కన్నువిప్పి చూస్తున్నా

గుండెల్లో గోరుముంచి రాస్తున్నా :

— రాజు

"నవ్వు నా భావవ్యక్తమే చీ ఉత్తరాల
ద్వారానే ఉదా.. ఆ ఉత్తరాలను ఎందుకంత
ద్వేషిస్తున్నావ్..." అని అడిగితే

"రైలే ఆ ఉత్తరాలే మనల్ని లిపేయి.
మళ్ళీ ఉత్తరాలద్వారా మరో పాఠకురాలు
ఆరీను గుర్తులు పంపి మీ ప్రేమను పంచుకో
జూస్తే నే భరించలేనండీ..." అని భోరున
ఏడుసుంది జయ

దైలాగులు రాసే రచయిత తనమీదనే
ఓ యమదైలాగు వినరబడితే చిత్తు కాక
పోతాడా?

ఈ పేరీలు పకలేక పడలేక ఇద్దరూ రాజీకి
వచ్చేరు. రామ్మూరి పాఠకులనుండి వచ్చే

ఉత్తరాలు వదులుకోలేదు. జేబులు రామ్మూరి
రస ఎదులుకోలేదు. అంచేత ఎంబుల ఉత్త
రాలన్నీ ఒకటి ఒకటిగా ఉన్నాయి. అంతా తనే ఒక ఉత్తరరూపంలో వ్రాసి
రామ్మూరి చేబిబిమీద పెట్టె తుంది. దానికి
అతను ఎదులు రాసినా రామ్మూరికి ఇచ్చే
లేకపోతే రాయ నూ పో చ్చు రాసిన ఉత్త
రానికి కాపీలు తీసి జవాబులు పంపెతుంది
విజయ.

మొదటిరోజే చేబిబి మీద ఉత్తరం ఉంది.

"మీ కదంన్నీ సేరిం ఒ టికి పదిసార్లు
చదివేను. అన్నీన్నట్లు చదవడంలో ఓ జేబుయిం
గోచరించింది. అన్నీ ఒకే మూసలో పోసి
నట్టున్నాయి. ఓ అమ్మాయీ ఓ అబ్బాయి
లకి రండా ఒకట, లేదా ఒకటి రండా....
ప్రేమా. రెండ మూడిట్లో తప్పించి ఆపైన
కొగలూ, మోడ వారిన జీ తా తో హృదయ
అదా కిపైన ముగింపుతో చెప్పొద్దూ అప్పు
తింగా ఉన్నాయి. మీరూ రించయి త్రులకేమీ
తీసివ రని వీడిమూలాంగా గ్రహించెను.

ఇటువ లి కథలవల్ల మీరెం సాధించ
దలుచుకున్నారు? ఎందుకు ఇటువంటివి
పుంఖా పుంఖాలుగా రాసేస్తున్నారు? ఎవరి
కోసం రాస్తున్నారు? మీరు రాసేది ప, తిల
వాళ్ళిచ్చే పారితోషిక కోసం. పాఠకులలో
పావ్యులారా కోసం. అవార్డులకోసం "మ్మూ
యిలకోసం వాళ్ళు రాసే ఉత్తరాల కోసం.
కాదనండి దమ్ముంచే.

ఒక్క పయం ప్రేమలూ, త్యాగాలూ,
సెంటిమెంటూ బ్రతుక్కి అన్నం పెట్టవని
కొన్నాళ్ళు పోయేసరికి నాలాగా అమ్మాయి
లందరూ తె: సుకుంటారు, మీరు తె: సుకోక
పోయినా. జనంమీద మత్తుమందు చల్ల అజ్ఞా
నంలో వుంచి పేరూ, డబ్బూ గడిస్తూ, స్టేషీం
మీద నిజాయితీ ఉపన్యాసాలు వల్లించే
మీలాంటి రచయితలని అసహ్యించుకుంటారు.

....."

మరి చదవకేసిపోయాడు రామ్మూరి.
తర్వాత మరెప్పుడూ ఏ ఉత్తరాలు కూడా
చదవలేదు జవాబులు రాయలేదు.

సంఖ్యాబలం :

కొత్త కేలండర్లొచ్చాయి. 1980 తెంపెనక్కి తప్పకుండా 1981 తెర మీదికొచ్చి అభినయం ఆరంభించింది

కొత్త సినిమాలు వస్తునే వుంటాయి తెలుగు సినిమాకి సంబంధించినంత వరకు, దశాబ్దాలు మరినా. సంవత్సరాలు మరినా పెద్ద తేడా యేమీ లేనట్టే వుంటుంది వందేమాతరాలూ, మాల పిల్లలూ, మల్లీశ్వరులూ, సాక్షులూ, శంకరాభరణాలూ, మామూలూ, వంశవృక్షాలూ, ప్రత్యూషలూ, హాతి జన్మలూ—యిలా తన సృజనాత్మకతనీ, వాస్తవిక దృక్పథాన్ని నిరూపించే చిత్రాలు కొన్నింటిని అప్పడప్పుడూ సమర్పించినా, తెలుగు సినిమారంగం-హిందీసినిమాలోకంటా మాలికంగా ఫార్ములా చిత్రాల ఉత్పత్తి కేంద్రంగానే మిగులుతోంది:

శంకరాభరణాలూ, మామూలూ, వంశవృక్షాలూ, ప్రత్యూషలూ, హాతి జన్మలూ—యిలా తన సృజనాత్మకతనీ, వాస్తవిక దృక్పథాన్ని నిరూపించే చిత్రాలు కొన్నింటిని అప్పడప్పుడూ సమర్పించినా, తెలుగు సినిమారంగం-హిందీసినిమాలోకంటా మాలికంగా ఫార్ములా చిత్రాల ఉత్పత్తి కేంద్రంగానే మిగులుతోంది:

కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపే భా

“రాణితాసుల రంగమ్మ” లో శ్రీదేవి

సెట్టింగ్స్ తో, ఖారీ తారలతో, ఖారీ సాంకేతిక నిపుణులతో, ఖారీ ఖర్చుతో నిర్మించబడిన చిత్రాలే. చిత్రాలుగా పరిగణించబడుతున్నాయి 1980 లో ఈ దోరణి మారుతుందేమోనన్న చిన్న ఆశ ఒకటి కనిపించింది 'శంకరాభరణం' 'మా భూమి'

చలనచిత్ర'వాది వాపోయాడు.

యాభై యేళ్ళ తెలుగు సినీమా గుణ గణాలు ఒక్క సంవత్సరం కాలంలోనే యెలా మారతాయి! ఇది ప్రారంభం అనుకోవాలి.

తెలుగు సినీమా సంఖ్యాబలంలో 1980, 1979ని అధిగమించింది

అలెన్ బర్ నిర్మిస్తోన్న "గాంధీ"లో గాంధీ—పాత్రధారి జెన్ కింగ్స్లీ

చిత్రాలు వస్తు పరంగా విభిన్నమైనవే అయినా, ప్రేక్షకులు వాటిని ఆదరించిన తీరు, కళాత్మక చిత్రాల మీదికీ, వాస్తవికతావాద చిత్రాల మీదికీ తెలుగువారికి గాలి మళ్ళిందేమోననే భ్రమ కల్పించింది అది నిజంగా భ్రమే సినీమా ప్రక్రియకి సంపూర్ణంగా న్యాయం చేశూర్చిన చిత్రాలు ఆ తరువాత 'వంశవృక్షం' విడుదలయ్యే వరకూ మళ్ళీ ఒక్కటి కనిపించలేదని ఒక 'శుద్ధ

1979 లో విడుదలైన చిత్రాల సంఖ్య 118 1980లో ఈ సంఖ్య 133కి పెరిగింది 1980కి సంబంధించి దాని చిత్రాల సంఖ్యలో తెలుగు చిత్రాలదే ప్రథమ స్థానం. 125 చిత్రాలతో తమిళ రంగం రెండో స్థానం. 89 చిత్రాలతో మళయాళ చిత్రపరిశ్రమ మూడో స్థానంలో ఉన్నాయి తెలుగులో గత సంవత్సరం 20 డబ్బింగ్ చిత్రాలు నిర్మించబడ్డాయి.

విజయలక్ష్మి రూపం

రాజీవ్ రెడ్డి ప్రొడక్షన్

దేవుడు మావయ్య

మల్లెపాక

జనక కె.ఆర్.ఎస్. ఆర్.ఎస్. దేవిదేవిరెడ్డిమయ్య థియేటర్స్
 నిర్మాణ సాంస్కృతిక అభివృద్ధి సమితి చైర్మన్, అన్నపూర్ణ రోడ్

7/10/77

1980లో, నెలకి వగటున 11 చిత్రం
చొప్పన విడుదలయ్యాయి.

రాణీకాసుల రంగమ్మ

ప్రముఖ దర్శక నిర్మాత తాతినేని
ప్రకాశరావు అనిల్ ప్రొడక్షన్స్ వకా
కంత్ నిర్మిస్తున్న 'రాణీకాసుల
రంగమ్మ' షూటింగు కార్యక్రమాలు
డిసెంబరు 17 నుంచి 30 వరకు
(మద్రాసు నరిసర ప్రాంతాలలో) జరి
గిన చివరి షెడ్యూలుతో ముగిశాయి.
టి ఎల్ వి ప్రసాద్ (ప్రకాశరావు
గారి అబ్బాయి) ఈ చిత్రానికి దర్శ
కుడు చిరంజీవి, శ్రీదేవి జంటగా
నటిస్తున్న తొలి చిత్రం యిదే. జగ్గయ్య,
నూతన్ ప్రసాద్, అల్లురామలింగయ్య,
సారది, రాళ్ళపల్లి, కృష్ణవేణి మొద
లైన వారు యితర ముఖ్యపాత్రలు

ధరిస్తున్నారు. మాటలు దాసం
గోపాలకృష్ణ, పాటలు వేటూరి,
దాసం సంగీతం చక్రవర్తి

హేమాంబరధరరావు

తాజా చిత్రం!

ప్రముఖ దర్శకుడు తె హేమాంబర
ధరరావు దర్శకత్వంలో నూతన సంస
శ్రీశ్రీసురాజా ఫిలిమ్స్ నిర్మిస్తున్న
వర్ణ చిత్రం నిర్మాణం, డిసెంబర్
24న తెమిసిలో జరిగిన రికార్డింగ్ తో
ప్రారంభమైంది చంద్రమోహన్,
శ్రీలక్ష్మి ప్రధాన పాత్రధారులు సంగీత
దర్శకుడు సత్యం సత్యానంద్ రచ
యిత జనవరి 21 నుంచి షూటింగు
కార్యక్రమాలు ప్రారంభమవుతాయి

“ఎంతఘాటుప్రేమయో” లో మధు, నరసింహరాజు.

అనిల్ ప్రొడక్షన్స్ "ఆటోకీ"లో సుజాత

అపోహ:

భారీ తారాగణంతో భారీ ఖర్చుతో, భారీ ప్రచారంతో విర్మించబడిన చిత్రాలు తప్పనిసరిగా భారీ లాభాలు సంపాదించి పెడతాయనేది అపోహ మాత్రమేనని 1980 మరొకసారి నిరూపించింది గాంధీలో బర్నింగ్ ట్రైయిన్. షాన్ ఎంటీ మహా భారీ చిత్రాలు నిర్మాతలు ఆశించినంతటి భారీ కలెక్షన్లు రాబట్టడంలో విఫలమయ్యాయి తెలుగులో కూడా యిటువంటి 'షాక్' తిన్న పెద్ద నిర్మాతలు కొందరున్నారని 1980 లో విడుదలైన 133 తెలుగు చిత్రాలలో

"శ కరాచరణం, 'మాభూమి' అనబడే రెంటు తక్కువ బడ్జెట్ (శంకరాభరణం) నిర్మాణ వ్యయం యితర భారీ వర్ణ చిత్రాల వ్యయంతో పోల్చినప్పుడు తక్కువే, చిత్రాలు మాత్రమే సూపర్ హిట్ చిత్రాలని ఒక ప్రముఖ సినీమా వరప్రతిక తన సాంవత్సరిక సమీక్షలో పేర్కొంది:

దీనినిబట్టి మిగిలిన 131 చిత్రాలలో అర్థికంగా విజయవంతమైన చిత్రాలు యెన్నో. మనం తేలికగానే డిహేంచుకోవచ్చు

—దేవీదాసు

ప్రధాన మంత్రి శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ

ముఖ్యమంత్రి శ్రీ టి. అంజయ్య

ఉజ్వల భవిష్యత్తు వైపుగా ఆంధ్రప్రదేశ్

మన ప్రధాని 20 అంశాల ఆర్థిక కార్యక్రమాన్ని, కీ శే సంజయ్ గాంధీ అయిదు అంశాల కార్యక్రమాన్ని పట్టుదలతో అమలుచేస్తూ ఆంధ్రప్రదేశ్ రజతోత్సవాలు జరుపుకుంటోంది

సమర్థవంతమైన శ్రీ టి అంజయ్య నాయకత్వంలో సామాన్యుల ప్రయోజనం కోసం, రైతులు, షాచిశ్రామిక కార్మికులు, బలహీన వర్గాల వారి పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధతో అనేక చర్యలు తీసుకున్నారు

❖ ధన్యం, జొన్న, వేరుశనగ వంటలకు భీమా పథకం ఏర్పాటు.

❖ 65 సంవత్సరాలు దాటిన వ్యవసాయ కూలీలు, అనాధలకు పింఛను పథకం.

❖ బలహీన వర్గాలకు ఇళ్లు నిర్మించే పథకాలు.

❖ ఒక ఏడాదికి మించి ప్రభుత్వ భూములలో గుడిసెలు నిర్మించుకొని పొంటున్న వారిని అంగీకరించని నిబంధన.

❖ అవినీతిని నిర్మూలించడానికి కృషిచేయడం ద్వారా మంచి పరిపాలనను ప్రజలకందివ్వడం, 'లోక్ ఆయుక్త' ఏర్పాటు చేసేందుకు శాసనం ప్రతిపాదన, అవినీతిని ఆరికట్టేందుకు సంచార బృందాలు ఏర్పాటు.

ఈ రజతోత్సవాల సందర్భంగా వివిధ రంగాలలో అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు ముమ్మరంగా అమలు జరిపేందుకు ఒక్కొక్క నెలను కేటాయించారు.

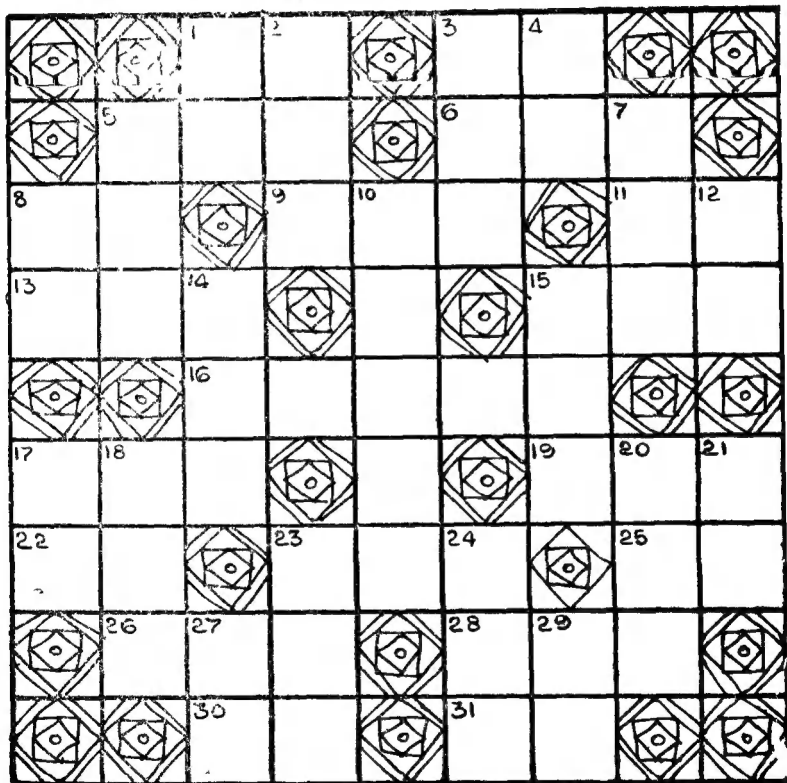
జనవరి	—	వ్యవసాయ భూములు
ఫిబ్రవరి	—	రుణాలు
మార్చి	—	గ్రామీణ విద్యుదీకరణ
ఏప్రిల్	—	కుటుంబ సంక్షేమం
మే	—	కార్మికులు, చేతివని వారు
జూన్	—	రైతుల సంక్షేమం
జూలై	—	వనమహోత్సవం
ఆగస్టు	—	చేనేత కార్మికులు
సెప్టెంబరు	—	శ్రీ, శిశు సంక్షేమం
అక్టోబరు	—	యువజన సంక్షేమం

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వ సమాచార, పౌర సంబంధ శాఖచే ప్రకటితం.

బహుమతి రు. 100

క్రీడ

నివ్వజిల్లున్న పదబంధప్రశ్నాళిక

అధికారి

ఫిబ్రవరి 1981

అడ్డం :

- 1 నాథుడు కొందరి చేతుడు
- 2 దుడుగు మాట
- 5 కొందరికి కిరి

- 6 అమ్మాయి పేరు పువ్వు
- 8 కూపతి ప్రభువు
- 9 దండి పీరుడు
- 11 లావు

18. పనస చెట్టుకు కాయ
15. విజ్ఞాపన
16. —గురించి తెల్ల బోపిల వాళ్ళకి తెలుసు
17. దీని పుట్టుక 1970 లో
19. ద్యూతానిపుణులతో వెనుకనుండి పవిత్రం
22. జలచరం
23. తాగడానికి, తినడానికి
25. తినడానికి, తినపి చదానికి
- 26 కొందరికి—5 అడ్డం
28. జంతు విశేషం
30. వలె
- 31 తం కలిస్తే ముడిపడుతుంది

నిలువు :

1. ఒక రాజుకియ నాయకుడు
2. జీవించడు (కలగలుపు)

- 3 నృపాలుడు శాపము క్రమ్మరించడానికి
4. ఈ కాలపు తిరుగబాటు
5. వాళ్ళదో వృత్తి
7. కథకుడు, సిని దై రెక్కరు
8. వలె (తల క్రిందులు)
10. పులి పంజాలో కొండమ్మి
12. ఉదాహరణకి అనసూయ
- 14 నారదని పుట్టిల్లు
17. మిసహాయింపు
18. జంగం
20. సమాహం
21. ఇదో పూరు
23. * శతాబ్దపు వాగను శాసనుడు
- 24 మూడులు కారు మూడులు!
27. బలం (తల క్రిందులు)
- 29 పాట పసి పాపలకు

డిసెంబర్ 1980 ప్రహేళిక సమాధానాలు

అడ్డం : 1 వేస, 3. చలం, 5. పసంత, 6 కోకటం, 8. పూర్వ, 9. కంసారి, 11. కాన, 13. పనస, 15. ఆంధ్రం, 16 మేఘగర్జన, 17. భారతం, 19. తిగివి, 22. మవి, 23. పరదా, 25. లాతి, 26. కరలు, 28. నవాలు, 30 డిగు, 31 విరి.

నిలువు : 1. వేసం, 2. సతకం, 3. చకోరి 4. లంక, 5 వర్షన, 7. టంకారం, 8. పూప, 10. సారంగధర, 12. నభం, 14. సమేతం, 15 ఆంధ్ర, 17 భామా, 18. రవిక, 20 గిలాలు, 21. చితి, 23. పలుగు, 24. దానవి, 27. వడి, 29 వారి.

డిసెంబర్ '80 విజేతలు :

1. కె. వెంకటేశ్వర రావు, విశాఖపట్నం, 2 ఆర్. కృష్ణమూర్తి, టెక్నాలి, 3 పి. లక్ష్మి హైదరాబాద్, 4. కె. జి. జయరామిరెడ్డి, కర్నూలు.

జనవరి 1981 సమాధానాలు :

అడ్డం : 1. గంప, 3. అవి, 5. స్వ తం, 8. మనుజు, 8. జాకీ, 9. జనవి, 11. లత, 12. గాయత్రి, 15. దింగరి, 16. వయచేయండి, 17. వారాళి, 19. మజిలీ, 22. నస, 23. సుశాలు, 25. గాయం, 26. భంగిమ, 28. నవాలు, 30. రతి, 31. ప్రాణి.

నిలువు : 1. గంగ, 2. పతంజ, 3. ఆమని, 4. విను, 5 స్వకియ, 7. జలగ, 8. జాగా, 10. నవ్వింజే వాడు, 12. వరి, 14 త్రిదశి, 15. దిండిమ, 17. వాస, 18. రాసభం 20. జిగాలు, 21. లీయం, 23. సుమతి, 24. ప్రాసలు (తల క్రిందులు), 27. గిర, 29. వాణి.

జనవరి '81 విజేతలు

జనవరి ప్రపేశికని పరిష్కరించడంలో సహకృతులైన పాఠకుల సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా వుంది. (డిసెంబర్ '80 ప్రపేశికని పరిష్కరించగలిగిన పాఠకులు నలుగురే. నవమీరు గమనించే వుండాలి!) అంచేత లాటరీ పద్ధతిలో పది మంది విజేతల్ని ఎంపిక చేశాం. వారు : 1. పి. వి. రామారావు ఖమ్మం, 2. అలపర్తి వెంకటసుబ్బారావు, నందివెలుగు 3. బి. ఎల్. నరసింహారావు, హైదరాబాద్, 4. ఎం. వి. రమణకుమారి, హైదరాబాద్, 5. మొవిశాలాపి, కడప, 6. ఎన్. రామకృష్ణ, వరంగల్, 7. యం. వి. కృష్ణమాచార్యులు, సింహచలం, 8. ఎన్. వి. విజయలక్ష్మి, విశాఖపట్నం, 9. పీసపాటి అన్నపూర్ణారావు, విజయనగరం, 10. పి. వి. సుబ్రహ్మణ్యం, శ్రీకాకుళం.

సాధారణ విజేతలు :

కృష్ణమహాశిర్డీ, మిర్యాలగూడ, 3. సీతారామకర్క, విజయవాడ, ఎం. హెచ్. సుబ్బారావు, గుంటూరు, తోట చంద్రశేఖరరెడ్డి, ప్రొద్దుటూరు, మా. వేణుగోపాలకర్క ఖమ్మం, జె. వి. సుబ్బలక్ష్మి, హైదరాబాద్, ఎం. ఎల్. ఎన్. ఆచార్యులు, సింహచలం, ఎ. శివరామమూర్తి, విశాఖపట్నం, 3. ఉమాదేవి, విశాఖపట్నం, 3. సుందరమ్మ, విశాఖపట్నం, 3. రాజేశ్వరి, విశాఖపట్నం, ఎన్. సి. హెచ్. జగన్నాథాచార్యులు, కొత్తగూడెం, 4. ఎ. సుధాకర్ బాబు, బెంగళూరు, ఎం. ఆర్. నాగేంద్రాచారి, చీమకుర్తి, ఆర్. కమల, వరంగల్, 3. కోదేశ్వరరావు, శ్రీకాకుళం, ఎం. వైదేహి, ఒంగోలు, ఐ. సీరికంఠరావు, ఖమ్మం, అలపర్తి లక్ష్మీకులసి, నందివెలుగు, 3. వి. కోటిలింగం, కావలి, పి. లక్ష్మి, హైదరాబాద్, బి. బి. ఆర్. కృష్ణమూర్తి, డెక్కన్, బి. రాధాకృష్ణమూర్తి, మదనపల్లె, పి. వి. కృష్ణయ్య, విశాఖపట్నం, 3. వెంకట్రావు, విశాఖపట్నం, ఎం. బాస్కర్ రావు, హైదరాబాద్, పి. విద్యాసాగర్ రావు చిట్యాల.

నిబంధనలు గమనించండి :

ప్రపేశిక కొట్టివేతలు, దిద్దుబాట్లు లేకుండా పూర్తి చేసి జనవరి 25వ తేదీ లోపు మాకు చేరేట్టు పంపండి. తెల్లకాగితం మీద గళ్లు గీసి పూర్తిచే పంపిన ఎంప్రీలు చెల్లవు. ఎంప్రీలు పంపే వారు వారి పూర్తి చిరునామా ఎంపైనే రాసి పంపాలి ఆల్ కరెక్ట్ ఎంప్రీకి రు. 100/- బహుమతి. ఒకటి మి ఆల్ కరెక్ట్ ఎంప్రీలు వచ్చినపుడు బహుమతి సొమ్ము విజేతలకు సమానంగా పంచబడుతుంది. ఆల్ కరెక్ట్ ఎంప్రీ ఒక్కటి రాకపోతే బహుమతి సొమ్ము పైనే బహుమతి సొమ్ముకు కలిపి అందజేయ బడుతుంది : ఒక ఎంప్రీ మీద ఇరువు పేర్లు వుండకూడదు.